

Fiskets Gang

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

66. ÅRGANG
Nr. 24 - Uke 49 - 1980
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Redaktor:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Gunnar Christensen, (red.sekr.)
Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft
Berit Marcussen Gullestad

Ekspedisjon:

Dagmar Meling

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykk: A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 90.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 110.00 pr. år.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 800	1/4 kr. 225
1/2 kr. 400	1/6 kr. 150
1/3 kr. 300	1/8 kr. 125

Omslagets 4. side (1/3 s.) kr. 400.

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Fiskeripolitisk jordskjelv i april? «Distrikts-Norge bør ikke opprettholdes gjennom sysselsetting som er verre enn å gjøre ingen ting.» Earthquake in the Norwegian fishing policy?	767
Havforskarane vil ha inspeksjonsordning i Barentshavet Marine researchers want an arrangement with inspections in The Barents Sea	772
Ressursoversikten 1980 Marine resources — yearly report from the Marine Research Institute	773
Lodda — Capelin	774
Makrell — Mackerel	777
Pigghå — Picked dogfish	781
Lange, blålange, brosme Ling, Blue ling, Tusk	782
Innlegg Contribution	786
Trålforsøk med økt maskevidde høsten 1980 Trawl-Survey with larger mesh size	787
Nytt fra fiskeflåten The fishing vessel market	789
Årsmøte i Sunnmøre fiskarlag Yearly meeting in Sunnmøre fiskarlag	792
Fra laksestyremøte i Trondheim 1980 Økt linefiske etter laks ved Færøyene Problems concerning the salmon-resources	794
Fiskeforedlingsbedriftenes livssyklus The life cycle of fish processing plants	798
Hordaland Fiskarlag: Fiskerisjefen vil ha klarere tale — og handling — fra politikerne Yearly meeting in Hordaland Fiskarlag	800
Statistikk Statistics	807

Redaksjonens deadline for Fiskets Gang nr. 24/1980 er:
3. desember 1980

Forsidefoto: Gunnar Christensen

Fiskeripolitisk jordskjelv i april?:

«Distrikts-Norge bør ikke opprettholdes gjennom sysselsetting som er verre enn å gjøre ingen ting!»

Første utkast av den reviderte langtidsplanen for norsk fiskerinæring vil være ferdig i januar 1981. 4. april skal den nye langtidsplanen legges frem som stortingsmelding. Dette opplyste utredningsleder *Bjørn Brochmann*, Fiskeridepartementet tirsdag i Øystese på kurs for rettledningstejensten. I sitt innlegg skisserte *Brochmann* de hovedtankene som ligger til

grunn for arbeidet med den reviderte langtidsplanen, tanker som vi tror vil føles som jordskjelv ikke bare i fiskerinæringa. Vi bringer her *Bjørn Brochmanns* innlegg og vil i neste nr. av *Fiskets Gang* komme tilbake til ordskiftet etter innlegget, og andre saker som var oppe på konferansen 2.-5. desember.

1. Lønnsomhets-situasjonen

Når en snakker om fiskerinæringas økonomi er det viktig å skille mellom på den ene siden den økonomien fiskere, redere og bedriftsledere opplever, og på den andre siden økonomien slik den reelt sett er.

Det fiskere og redere opplever er en *fiktiv-økonomi*, langt bedre enn den reelle situasjonen.

Jeg vil – som bakgrunnsstoff for vurdering av framtida – ta for meg næringas reelle lønnsomhet i idag, dvs. lønnsomheta fra regnet statsstøtte.

Jeg skal ta for meg hele næringa under ett: dvs. se på fiske, fiskeforedling og omsetning ikke hver for seg, men samlet.

Salg av norske fiskeprodukter vil utfra en prognose for 1980 kunne innbringe næringen omlag 5 mld. kr. i inntekt. Dette er brutto inntekta.

Av dette vil ca. 2,5 mld. kr. gå til å dekke drifts- og kapital-utgifter til fiskeflåten mens nærmere 2,0 mld. kr. vil gå til å dekke kostnadene i foredlingsindustrien i eksportleddet. Tilsammen blir det 4,5 mld. kr. Utgifter til råfisk og arbeidskraft i fiske og foredling er ikke medregna.

Etter at alle regninger er betalt og

egenkapitalen har fått en passe avlønning, er det dermed for 1980 en netto på 0,5 mld. kr. tilbake av salgsinntekta, og som kan utdeles som belønning til arbeidskrafta i fiskebåten og i fiskeindustrien.

«Støttebehovet er stort, men det er prisen vi må betale for å opprettholde sysselsettinga i kyst-Norge», – er galt!

Det utføres årlig ca. 15.000 årsverk i fiske, basert på Budsjettmemndas definisjon. Etter den vil fiskere, som hver står ombord i båten et halvt driftsår, omregnes til et årsverk.

Ca. 15.000 årsverk utføres i fiskeindustrien. Tilsammen betyr det at ca. 30.000 årsverk skal dele fiskerinæringens netto i 1980 på 0,5 mld. kr. Det blir 17.000 kr. pr. årsverk i gjennomsnitt. Dette er fiskerinæringas reelle lønnsevne.

Det er fiktiv økonomi utøverne i fiskerinæringa opplever. Statsstøtte utgjør 50–70% av lønnsevna.

For 1980 er det innvilga en statsstøtte på 1,4 mld. kr. Av dette går 320 mill. kr. til ulike strukturtiltak. 1,1 mld. kr. er ren inntektsstøtte.

Det blir i gjennomsnitt en støtte på ca. 37.000 kr. pr. årsverk i tillegg til grunninntekta på 17.000 kr. Lønnsevnen, inklusuve støtte, blir 54.000 kr. pr. årsverk. Dette innebærer at statsstøtten står for 70 pst. av lønnsevnen i fiske og foredling.

Regnestykket er imidlertid basert på prognoser. Eksportinntektene kan bli høyere eller lavere enn hva prognosene sier. Hvis markedsforbedring medfører at salgsinntektene av fiskevarer stiger fra 5,0 til 5,5 mld. kr. vil lønnsevnen i næringa stige fra 17.000 kr. til 34.000 kr. pr. årsverk. I så fall vil statsstøtten stå for noe over 50 pst. av arbeidsinntektene. Skulle derimot salgsinntektene svikte med 0,5 mld. kr. i forhold til den opprinnelige prognose vil det ikke være penger tilbake til arbeidskrafta når alle regninger er betalt. I så fall står staten bak 100 pst. av lott og lønn.

Det store støttebehovet er en sterk belastning på næringas anseelse, og det er tvilsomt om en langsiktig politikk som baserer seg på at næringa i den grad skal være avhengig av støtte, er en smart bruk av statsinntektene.

Sett fra mitt synspunkt er hovedproblemet i dag næringas svake økonomi.

Og da snakker jeg ikke om den økonomien som redere og fiskere opplever og føler vanskelig. Nei, jeg snakker om den reelle situasjonen, som er langt verre enn den situasjonen fiskere og redere står i. Hvis situasjonen føles vanskelig **etterat** 1,1 mld. kr. er ytet i inntektsstøtte, tenk hvordan den da egentlig er, dvs. før slik støtte gis.

2. Årsaken til den vanskelige økonomiske situasjonen

Hvorfor er den reelle økonomiske situasjon så vanskelig?

Hvorfor er støttebehovet så stort?

Etter min mening er hovedforklaringa denne: Statsstøtten har opprettholdt en viss lønnsomhet i næringa. Uansett svikt i kvantum, svake markedspriser, økt forbruk av og priser på innsatsfaktorer som drivstoff, redskap m.m. så har næringas volum, regnet i produksjonsfaktorer, kunnet bli opprettholdt i ly av statsstøtten.

Over en tid vil næringas volum øke pga. statsstøtten. Dette kan forklares slik: En gang i blant kommer gode år som øker aktiviteten i fiske. Denne økte aktivitet, og derav et høyere nivå på de samlede kostnader, blir regnskapsført av rederne og registrert av Budsjettnemnda for fiskerinæringa. Budsjettnemndas materiale blir lagt til grunn for beregningene av neste års støttekrav fra Norges Fiskarlag. I den grad kravet blir innfridd vil det høyere kostnadsnivået bli opprettholdt.

I dårligere år synker ikke kostnadene fordi støtten opprettholder det tidligere aktivitetsnivå.

Statsstøtten virker dermed som en mot-hake: Produksjonsfaktorens mengde kan ikke avta, bare øke.

Dette illustreres ved at i perioden 1968 til 1978 økte volumet av produksjonsfaktorer i fiske med ca. 20 pst.

Det betyr at økt forbruk av olje, redskap, elektronisk utstyr m.v. har langt mer enn oppveid nedgangen i antall helårsdrevne fartøy og nedgangen i sysselsetting i fiske. Fangst-innsatsen i fiske har m.a.o. økt.

Det økte omfang på næringa medfører synkende lønnsomhet ikke bare p.g.a. økte kostnader, men også p.g.a. at økende fangst-innsats før eller

siden vil medføre biologisk nedfisking av bestandene.

I så fall vil fisket svikte og støttebehovet øke ytterligere.

For å verne bestandene mot den økende fangst-innsats innføres det gjerne etter ei tid kvoter.

Dersom kvotene skal være effektive må fangst-innsatsen båndlegges.

Det medfører teknisk overkapasitet.

Ca. 2000 arbeidsplasser er knytta til overkapasitet i fangst, foredling og omsetning.

Hvis en beholder dagens støtte-system og forøvrig ikke legger om politikken, vil innføring av kvoter bety at en etter hvert får en stadig større teknisk overkapasitet og synkende lønnsomhet.

Mange vil nok protestere og heved at den svake lønnsomheta skyldes ressurssvikt og myndighetenes kvotereguleringer.

Til dette er å si at den eneste ressurs som har sviktet samtidig med den sterke økninga i støttebeløpet er norsk-arktisk torsk. Loddestammen er normal, hysefisket og seifisket er normalt. Sildefisket er rett nok forbudt eller meget strengt kvoteregulert. Det kan likevel ikke kalles en svikt, ettersom det er en tilstand vi har hatt i over 10 år.

Svikten i torskefisket er imidlertid av stor økonomisk betydning. Det kan derfor være grunn til å spørre: Ville støttebehovet falt bort eller kommet ned på et noenlunde rimelig nivå dersom torskekvantumet ikke hadde blitt redusert?

Tekniske forbedringer bare øker overkapasiteten med dagens system!

Svaret er **nei**: Hvis en sammenligner torskefisket i 1976 og 1977 med de prognoser støtten på 1,4 mld. kr. er basert på, så dreier det seg om en svikt i størrelsesorden 150 mill. kg. rund vekt.

Omregna til filet og konvensjonelle produkter betyr det tapte salgssinntekter på omlag 500 mill. kr.

Dette er betydelige beløp, og nær-

ingas økonomi ville vært langt bedre uten denne svikt i kvantumet.

Ikke desto mindre ville det likevel gjenstått et støttebehov på ca. 900 mill. kr. Støttebehovet ville med andre ord ha vært rekordhøyt selv uten svikt i torskefisket.

Altså må den svake økonomien i næringa forklares på andre måter.

Jeg tilbyr til dette formål min teori om at det nettopp er statsstøtten som har gjort næringa ulønnsom.

3. Mål for fiskeripolitikken

Etter denne analysen av dagens situasjon, skal jeg gå over til en vurdering av framtidsmulighetene. Disse vil forøvrig legges fram våren 1981 i en langtidsplan for perioden 1982–85.

Hovedmålene for fiskeripolitikken, slik de går fram av den forrige langtidsplanen er:

- verne om ressursgrunnlaget
- hovedtrekkene i bosettingsmønsteret skal søkes bevart.
- folk skal sikres trygge og gode arbeidsplasser.

Disse målene vil stå fast i langtidsplanen for 1982–85. Men det vil på bakgrunn av det jeg tidligere har sagt om næringas elendige reelle lønnsomhet være nødvendig å ta inn et fjerde hovedmål;

- søke å forbedre den reelle lønnsomhet i næringa.

(Med reell lønnsomhet menes lønnsomheten fratrukket inntektsgivende statsstøtte). Egentlig er det ikke noe nytt mål: En rekke av tiltakene i forrige langtidsplan var innretta på å forbedre næringas reelle økonomi. Eksempelvis foreslår planen at en skal få bort overkapasitet i fiskeflåten. Hensikten er å redusere kostnadene.

Men målet om en sunn økonomi må ikke bare være underforstått. Det må etter min mening fram i lyset.

Det kan imidlertid bli motsetning mellom på den ene siden målet om god reell økonomi og på den andre siden om å bidra til bosettinga langs kysten.

F.eks. kan det hevdes at nedskjæring av kapasitet i flåte- og anleggssektoren for å bedre lønnsomheta vil medføre tap av arbeidsplasser.

Dette er rett nok, men det vil for det første være snakk om et beskjedent tap av arbeidsplasser. For det andre

kan en ikke opprettholde et kunstig stort omfang på næringa bare for bosettinga sin del.

Ei hver næring skal gi et positivt økonomisk bidrag, ellers kunne yrkesutøverne heller bli betalt for å sitte dagen lang på trappa og nyte sola.

I fiske gir overkapasiteten et **negativt** økonomisk bidrag. Fiskeflåten og fiskeindustrien som representerer overkapasitet gir ikke noe positivt, fordi kvantumet uansett ville blitt fanget og produsert, derimot medfører overkapasitet kostnader.

Det vil si; økonomisk sett er det **verre** å sysselsette folk gjennom overkapasitet enn å betale dem for å sitte på trappa og kose seg i sola. Distrikts-Norge kan ikke bygges på en aktivitet som økonomisk sett er verre enn å gjøre ingenting.

Fiskeripolitikken bidrag til sysselsetting i kyst-strøkene bør derfor ikke gå ut på å opprettholde overkapasitet, men ved å legge til rette for et arbeidskrevende fiske i stedet for et fiske med få mann og masse kapital og ved å gå inn for arbeidskrevende foredling av råstoffer. Videre bør en gå inn for et desentralisert mønster i fiske og foredling.

Går en inn på en slik linje, og det har en i stor grad gjort i norsk fiskerinæring, vil det kunne bli et reelt motsetningsforhold mellom lønnsomhet og målet om å bidra til bosettinga. Det vil være tilstede dersom kostnadene ved ei arbeidskrevende og desentralisert næring er større enn ved ei kapitalintensiv og sentralisert fiskerinæring.

Dette motsetningsforholdet vil variere med markedspriser, kostnader og fiskerimulighetene i havet.

Generelt kan en si at noe av støttebehovet skyldes en noe urasjonell struktur på næringa sett i fra et rent bedriftsøkonomisk synspunkt. Dette er betaling for å opprettholde den spredte bosetting.

Men **hoveddelen** av støtten skyldes overkapasitet i flåte og foredlingsforhold. Det er derfor ikke grunnlag for å hevde at «statsstøtten er stor, men det er den pris vi må betale for ei spredt bosetting langs kysten». Bare en del av støtten går med til å fremme dette formålet.

4. Ressursutsiktene

Jeg må av tidshensyn ta for meg et begrenset antall arter og velger å se nærmere på norsk-arktisk torsk og

lodde i Barentshavet. Jeg vil likevel prøve å trekke konklusjoner om hvor stort torskefiskeflåten og ringnotflåten framtidige fangstgrunnlag vil bli.

Torskeartene har en noe høyere gyte- og levealder enn de pelagiske artene. Torsk f.eks. er fangstbar for trål i 3–4 års alderen, er gytemoden i 8-årsalderen og kan bli opp mot 20 år gammel. Det fiskes m.a.o. på flere årsklasser samtidig. Det gir stor stabilitet fra år til år i tilgjengelig fiskemengde. Om en årsklasse svikter, så er det flere andre årsklasser som holder bestanden oppe.

Overkapasiteten i fiskerinæringa blir stadig større!

Årsklassenes størrelse, dvs. tallet på yngel som overlever egg-stadiet, kan variere kraftig. Tendensen for torskeartene er at i en 10-årsperiode har vi 7–8 år med middels og dårlige årsklasser. En svak årsklasse er gjerne 50–80 pst. mindre enn en middels.

Så en gang i mellom dukker det opp gode årsklasser; og da gjerne så det virkelig monner. Yngeltallet kan være 5–600 pst. større enn i et midtelsår.

Det er disse gode årsklassene som gir typiske topp-år. Vi kan følge dem fra de dukker opp som 3–4 åringer og gir godt trålfiske og rikt vårfiske utafør Finnmark, til de noen år senere gir et markert oppsving i skreifisket. Det gode skreifisket varer deretter 2–3 år, inntil den gode årsklassen som dominerer skreibestanden i stor grad er oppfisket eller død på annen måte.

Stor utlånsramme i statens fiskarbank kan ruinere norsk fiskerinæring på lang sikt!

Tabell 1 viser anslått mengde yngel av torsk og hyse fra 1965 til og med 1980.

For torsk har vi i 1970-åra hatt tre gode årsklasser: 1970, 1973 og 1975.

Normalt ville de to sist nevnte årsklassene gitt opphav til et godt kystfiske og skreifiske fra og med 1981 og noen år utover.

Tabell 1.

Indeks over beregnet yngelmengde av torsk og hyse, basert på undersøkelser av norske og sovjetiske havforskningsfartøyer.

År	Torsk	Hyse
1965	6	7
1966	1	1
1967	34	42
1968	25	8
1969	93	82
1970	606	115
1971	157	73
1972	140	46
1973	684	54
1974	51	147
1975	343	170
1976	43	112
1977	173	116
1978	106	61
1979	94	69
1980	49	54

Dessverre ble begge disse årsklassene sterkt beskatta i perioden 1976–78, dvs. allerede på ungfiskstadiet. Eksempelvis hadde Norge rekordstore torskekvanter de årene, trass i at Lofotfisket var beskjeden disse årene. Dvs. at **antall** ungfisk som ble tatt må ha vært meget stort.

Det var dyrekjøpte kvanta som ble tatt ute i Barentshavet de årene. Det gjelder naturligvis også for Sovjets fiske.

Men trass i nedfiskingen av disse årsklassene vil de kunne gi et visst oppsving i skreifisket de kommende 2–3 år. Det betyr ikke at gytebestanden blir stor. Det betyr bare at den i dag er ekstremt lav, slik at selv en beskjeden tilgang på ny gytemoden fisk vil slå sterkt ut, regna i prosent av dagens bestand.

Vi ser av tabell 1 at etter 1975 har vi hatt heller svake årsklasser. Sovjetisk fiske er i stor grad basert på fiske etter ungtorsk i egen sone. Av tabell 1 skjønner vi at det er beskjeden med torsk yngre enn 5 år. Dette har rammet sovjets fiske i egen sone sterkt og er bakgrunnen for at de ikke har maktet å ta sin torskekvote hverken i 1979 eller 1980. Det kan også forklare den sovjetiske omlegging til kolmulefiske.

Norges fiske er basert på noe eldre fisk og har i dag fordelene av de fortsatt relativt gode 1973 og 1975 årsklassene. Fisken oppholder seg for tida i hovedsak i norsk sone og gir norske fiskere et bilde av at det er

rikelig med fisk. Bildet er korrekt nok, men det gjelder bare for et begrensa geografisk område.

Når det relativt gode skreifisket i perioden 1982-85 er over, vil norsk fiske i stor grad måtte basere seg på årgangene etter 1975. Disse er svake. De magre år flytter seg således suksessivt fra sovjetisk sone over til norsk sone.

Fra et norsk synspunkt er det derfor livsviktig å ta vare på de svake ungfiskullene, slik at noe av dem kan vokse opp og gi grunnlag for et norsk fiske i slutten av 1980-åra. Videre må vi håpe at vi snart får en ny sterk årsklasse, og at den ikke blir nedfiska allerede på ungfiskstadiet.

Regna i kvantum er det grunn til å tro at torsk kvoten som er satt for 1981: 260.000 tonn pluss 40.000 tonn Murmansk torsk og 40.000 tonn norsk kysttorsk vil kunne gjelde som anslag for kvantumet de kommende 4-5 år.

Samla for de nord-norske torskefiskeriene; torsk, hyse, sei, blåkveite, reker m.v., må en regne med et kvantumsnivå som ligger 25-35 pst. under de kvantumsmessige gode årene 1967-77.

At kvotene må reduseres når bestandene er små er imidlertid bare halve uløkk. Det er bortimot like ille at fangstkostnadene pr. kilo vil øke pga. at det i gjennomsnitt er større avstand mellom fiskene.

Sommerloddefisket i Barentshavet foregår i hovedsak på 3 1/2 år gammel fisk, dvs. en årgang. Vinterloddefisket foregår på 4 år gammel gytemoden fisk, dvs. den samme årgangen som sommerloddefisket høsten før beskatta. Ettersom det i hovedsak fiskes på én årgang slår gode og dårlige årsklasser fullt ut i fisket 3-4 år etter yngelstadiet. Dette kan gi store år til år svingninger i bestandsgrunnlaget.

Ettersom fisken kan beskattes først ved 3 1/2 årsalderen og stort sett dør etter gytinga i 4-årsalderen, er det lite spillerom for vurderinger om en skal fange ungfisk eller voksen fisk. Stort sett gjelder det å fange lodda før den dør av seg selv.

Det kan imidlertid være verdt å nevne at beste vekstperiode for lodda er i juli-august. Hvis en venter med å starte fisket til etter den tid vil samla kvantum som er tilrådelig å fiske kunne økes noe.

Videre må en ved vinterloddefisket

sikre seg at en viss mengde lodde lever lenge nok til å sikre ei vellykka gyting.

Framover må en regne med de samme naturlige svingninger i årsklassene som hittil. Forutsatt uendra delingsnøkkel med Sovjet vil kvantumet bli som de senere år.

Betrakter en lodde, makrell, havbrisling, kolmule under ett, kan en regne med at ringnotflåten står overfor et framtidig fangspotensiale på 14-15 mill. hl. pr. år. I 1979 var norsk fangst av disse artene omlag 17 mill. hl. Nedgangen som ventes er bl.a. for makrell og brisling pga. nedfiskede bestander i Nordsjøen.

Støttebehovet ville vært rekordhøyt i 1980 sjøi uten svikten i ressursgrunnlaget for torskefiskeria.

5. Tilpassing av flåte og fiskeindustri til ressursene

Basert på et mål om rimelig god økonomi i næringa, bør den kapasitetsmessig ikke være større enn det som er nødvendig for å fange og bearbeide de kvanta som Norge kvotemessig disponerer.

Som nevnt vil det kunne bli forholdvis bra med torskertatet fisk utafør norskekysten fram til 1985. Kystflåtens fangstevne vil derfor være rimelig god. En torsk kvote på høyde med den for 1981 vil i så fall kunne bli tatt av kystflåten aleine. Selv om alle ferskfisktrålerne ble lagt i bøya vil en ikke komme utenom en kvantumsregulering av kystfisket.

Ettersom det neppe er aktuelt å ta alle trålerne ut av fiske nødvendig-gjør det en ganske omfattende kvantumsregulering av kystfisket.

Muligens må en sette kvoter ikke bare for ferskfisktrålerne, men også for såkalte småtrålere og for snurrevad. I tillegg kan det bli aktuelt med tak på skreifisket og vårt torskefiske eller periodevis stopp i fisket. Den aktuelle kvotesituasjonen vil måtte avgjøre hvor hardt en er nødt til å gå til verks.

Men dette illustrerer at en må være varsom med utbygging av fiskeflåten. Også kystflåten må begrenses i omfang. Dette innebærer at det vil være riktig med investeringsbegrensning i fiskeriene. En må komme bort fra det

synspunktet at desto større låneramme i Fiskarbanken, desto bedre. Store lånerammer kan føre næringa opp i ei hengemyr av gjeld.

Fiskeindustrien er langt større enn nødvendig for å ta imot og bearbeide de kvanta en venter framover.

Allerede i den forrige langtidsplanen ble det påvist over kapasitet i foredlingsindustrien. Siden 1976 har imidlertid frysekapasiteten i Nord-Norge økt med 25%. Samtidig er kvantumet gått ned med 20-30%. Hvilket betyr at overkapasiteten har økt betydelig. De mange anlegg fører med seg svak utnyttelse av kapasiteten på årsbasis og svekker bedriftenes evne til å betale fiskerne en god pris på råfisken.

For å bedre økonomien i næringa må antall fiskeindustrianlegg reduseres, fortrinnsvis på steder med flere anlegg og steder med alternative selssettingsmuligheter.

Den gjenværende fiskeindustri må bringes opp på et høyt nivå både produksjonsteknisk og når det gjelder arbeidsmiljø. En ytterligere videreforedling av råstoffet kan gi flere arbeidsplasser, noe som er sårt trengt når kvantumet svikter.

Spørsmålet er imidlertid om det lønner seg bedriftsøkonomisk med videreforedling. Når noen få anlegg driver slik produksjon kan det lønne seg. Men hvis en rekke anlegg gjør det, kan en risikere at markedet for høyt bearbeidede produkter mettes og salgsprisen synker.

Dersom staten av den grunn må subsidiere videreforedling, så øker det den totale støtte til næringa, noe som er politisk omtålig ettersom støtten på forhånd kan synes stor nok.

Ikke desto mindre kan det samfunnsøkonomisk være en fornuftig bruk av penger ettersom det mest trolig også vil koste noe å opprette alternative arbeidsplasser i distriktene.

Ringnotflåten er større enn nødvendig for å ta kvantumet på 14-15 mill. hl. Siden 1976 har lastekapasiteten til denne flåten økt noe, trass i en nedgang på 30 helårsdrevne fartøyer fra 1976 til 1979, dvs. før kondemneringsordning ble satt i verk.

Dersom en reduserer ringnotflåten til et nivå som gjør at den akkurat klarer å ta kvotene. Kan en stå tilbake med så pass få fartøyer at hvert fartøys fangstinntekt blir uvanlig stor. Lønnsevnen kan i år med normalt

gode priser på fiskemel og fiskeolje bli langt over f.eks. industriarbeidernivå eller hva den er i andre fiskerier.

Det finnes ingen god begrunnelse for at de få utvalgte som etter en tilpasning av flåten fortsatt har ringnotkonsesjon skal få slike overnormale inntekter.

Avgift på oppmalingsråstoff – en slags konsesjonsavgift vil derfor være aktuelt for å dra inn disse ekstra inntektene. Etterpå kan midlene på en eller annen måte deles ut igjen til fiskerinæringens utøvere. Dermed vil fordelene av en konsesjonsordning bli fordelt både til de som har konsesjon og de som ikke er så heldige å ha fått det.

Fiskemel og -olje fabrikkene har betydelig større kapasitet enn nødvendig for å kunne ta imot og bearbeide de forventete kvanta på en forsvallig måte. Dette gjelderselv når en tar hensyn til leveransene av tobis og øyenpål fra industritrålerflåten.

I forrige langtidsplan ble det konstatert overkapasitet. Siden da har 5 fabrikker i Sor- og Midt Norge blitt lagt ned. Prosess-kapasiteten har imidlertid økt med over 20% de seneste 4 år. Gjennomsnittsstørrelsen på fabrikkene har m.a.o. økt.

Overkapasiteten nå er derfor større enn ved utarbeidelsen av forrige langtidsplan.

Noen ord om konsumfisket sør for Stadt:

De norske kvotene av bunnfisk; torsk, hyse, hvitting i Nordsjøen blir ikke tatt av norske fiskere. Men en må være oppmerksom på at kvotene ikke går tapt. De byttes bort til EF mot at Norge får større kvoter av makrell, brisling, pigghå m.v. En skal ikke se bort fra at det er en mer lønnsom tilpasning enn å bygge opp det sør-Norske torskefiskeri.

7. Retningslinjer for bruken av støttemidler

Som vist foran har overkapasiteten jamt over økt siden forrige langtidsplan. Det illustrerer at det nytter lite å påvise overkapasitet og si at en vil gjøre noe med det, så lenge en opprettholder en lønnsomhet u.h.a. støtte slik at overkapasiteten får leve i beste velgående.

Jeg skal derfor si litt om hvordan en kan gå fra for å få til den tilpasninga som er antydnet foran.

Det overlegent mest betydnings-

fulle virkemiddel i norsk fiskeripolitikk er statsstøtten. Som nevnt tidligere anser jeg støttesystemet som den viktigste årsak til at næringa har kommet i et økonomisk uføre.

Bakgrunnen er bl.a. at Fiskarlagets krav om støtte normalt tar utgangspunkt i den eksisterende flåte og krever tilfredsstillende lønnsomhet for den. Dette er vel og bra dersom fiskeflåten var passe stor, sammenligna med kvoter og bestander.

Men når fiskeflåten er langt større enn nødvendig, så vil det føre galt av sted å tildele næringa støtte slik at overkapasiteten opprettholdes. Det er det som har skjedd over en årrekke, og som er årsak til at overkapasiteten både på sjø og land har økt, trass i synkende reell lønnsomhet.

Staten bør etter min mening garantere inntektene til fiskerinæring som er tilpassa ressursene. Dersom næringa er større enn nødvendig, bør statsstøtten beregnes med utgangspunkt i de kostnader ei tilpassa næring ville hatt.

Overkapasiteten vil i så fall medføre svekka lønnsomhet for redere og fiskere. Men dersom det kombineres med tilbud om tilskudd til kondemnering av båt og fiskeanlegg eller ved salg av fartøy til utlandet, så kan jeg ikke se at det er spesielt sosialt uforvarlig.

Det hevdes at statsstøtten bidrar til å opprettholde bosettinga og at en derfor ikke kan legge reine økonomiske argument til grunn når en skal vurdere statsstøttens ramme.

Til dette vil jeg si et par ting:

Overkapasitet teller negativt for lønnsomheten. Den som jobber på en slik båt gjør ikke noe annet enn å redusere nabofartøyets inntekt. Blir den for mye redusert må staten kompensere med støtte.

Dersom det var bosettinga en hadde for øye, ville det gitt langt flere arbeidsplasser om en istedet for å opprettholde overkapasitet brukte støttemidlene til å subsidiere alternativ virksomhet i distriktene: tjenestetende næringer eller industri. Det ville i allefall ikke redusere naboens inntekt.

Det andre punktet som kan være verdt å nevne er at selv om en fant grunn til å bruke subsidier for å opprettholde en viss overkapasitet av hensyn til sysselsettinga, så er det bare ca. 35% av subsidiene som går til å opprettholde ekstra arbeidsplass-

ser. Prosentatsen er et resultat av inntektsfordelinga mellom reder og mannskap.

De resterende 65% av støtten går med til å dekke drivstofforbruk, redskap, vedlikehold, renter og avskrivninger. Noe av dette, f.eks. vedlikehold, gir sysselsetting i distriktene, men stort sett går mesteparten av støttemidlene raskt ut av næringa som betaling for drifts og kapitalutgifter. Dette gir i liten grad sysselsetting i distriktene.

Dersom det var antall arbeidsplasser en hadde i tankene, burde statsstøtten gå til arbeidskrafta, og ikke til oljeselskap og elektronikkfabrikker.

En slik omlegging av støttebruken er allerede igang: Midlene til ferieordning og minstelott går f.eks. til arbeidskrafta. Men en kan utvilsomt gå lenger den veien.

Dersom støtten kan økes mot å oppnå redusert arbeidstid i fiske, vil det være svært positivt, både av velferdsgrunner for fiskerne og for å kompensere for tapte arbeidsplasser pga. lavere kvantum framover.

Jeg håper at en fornuftig bruk av støttemidlene kan bli et viktig innslag i den nye planen.

Dansk erstatningsordning

Også danske fiskarar vil ha erstatning for skade på reiskap på grunn av oljeverksemda. Kravet blir mellom anna sett fram i forhandlingane mellom Noreg og EF om Nordsjøolje. – Det er rimeleg at oljeselskapa vert pålagde opprydding, meiner danske fiskarar.

Fiskarane krev at den danske fiskeriministeren får det til slik at bore- og hefteposisjonar vert oppgjevne i Decca-posisjonar, ikkje i lengde- og breiddegrad. I følgje DFT har ikkje danske fiskebåtar navigasjonsutstyr som kan nyttigjere seg desse informasjonane.

1 fiskar = 4–5 arbeidsplassar i land

– Kvar fiskar gir arbeid til 4–5 mann i land, det er tommelfingerregelen i den danske fiskebyen Hvide Sande skriv DFT. – Dette gir lyse utsikter når vi veit at torskesesongen i år ser ut til å bli rekordstor i dette området.

Havforskarane vil ha inspeksjonsordning i Barentshavet

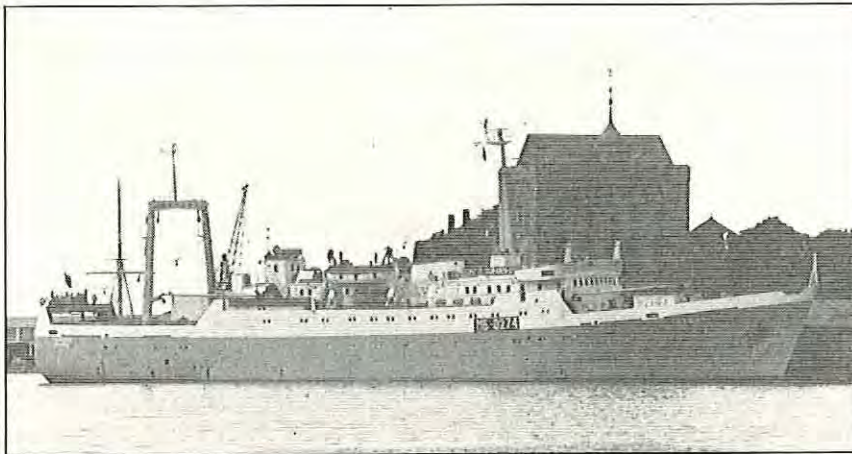
Når engelske fiskarar ikkje lenger får fiska i Barentshavet og andre nordlege farvatn, misser norske forskarar viktige informasjonar. Havforskningsinstituttet sin avdeling for botnfisk har difor søkt fondet for fiskeleiting og forsøk om midlar til fire ambulerande inspektørar i Barentshavet og tre trålarar til forsøksfiske i same området.

Inspektørane skal særleg sjekke bifangstar av torsk, sei og hyse i reke-trålfangstane.

Sjekke bifangst

– Kvifor må de sjekke fangstane som norske båtar tek i Barentshavet, forskningssjef Arvid Høyen?

– Det skuldast først og fremst at norske loggbøker ikkje inneheld alle dei biologiske data vi treng for å gi sikre bestandsoversyn. Først og fremst har vi bruk for fangst pr. enhet fangsttinsats, noko som vi sjølv sagt finn i loggbøkene, men i tillegg treng vi alder, lengde og eventuelt utkast av fisk.

Unyttig informasjon

– Men russarane nyttar jo og desse felte i stor utstrekning. Er det ikkje tilstrekkelig med deira fangstinformasjonar i tillegg til dei de får frå norske fiskarar?

– Nei, slik det er i dag kan vi ikkje nyttegjera oss dei informasjonane vi får frå russarane, og det tyder at vi får for dårleg materiale å arbeide med når engelskmenna forsvinn frå nord-områda. Men i tillegg til dette må vi intensivere innsatsen for å få tak i informasjonar frå norske farty som fiskar i sonen.

Botnfiskavdelinga

har og søkt om å få midlar til å senda tre trålarar i Barentshavet saman med «G. O. Sars». Desse tre skal særleg undersøkje årsklassane på torsk, sei og hyse – som er dei viktigaste fiskeslagane for denne avdelinga.

«Johan Hjort» kan ikkje brukast

– Kva med «Johan Hjort», kunne ikkje den vore nytta til dette føremålet?

– Etter at «Johan Hjort» vart bygd om er den blitt ubrukeleg til mellom anna sidetråling. Det inneber ein risiko for mannskapet å arbeide ombord på den båten. Vi har difor ikkje i det heile tenkt på å nytte den i dette prosjektet.

Stortingsmelding om fiskeriforskning

En stortingsmelding om fiskeriforskningens organisering og finansiering ble framlagt for stortingens fredag 28. november. Stortingsmeldingen er en oppfølging av tidligere stortingsmeldinger om dette emnet, men særpreget ved denne er først og fremst at den ser på de ulike forskningsinstitusjoner og administrative organisasjoner i sammenheng. Den kommer med endel forslag til administrative endringer.

Av hovedpunkter i meldingen kan bl.a. nevnes:

Akvakultur, administrative endringer, behov som ikke blir tilstrekkelig dekket og bearbeidelse av de eksisterende forskningsapparater.

RESSURSOVERSIKTEN 1980

Havforskningsinstituttet presenterer i nærmeste fremtid andre del av sin ressursoversikt for 1980 i serien «Fisken og Havet», redigert av Erling Bratberg.

Følgende artikler er i utdrag og forkortet form en beskrivelse av rapportens syn på noen viktige fiskeslag.

For utfyllende opplysninger henvises til selve publikasjonen: «Fisken og Havet» som fås ved henvendelse til Havforskningsinstituttet.

Ressursoversiktens første del er beskrevet i Fiskets Gang nr 22/1980.

- **Lodda i Barentshavet:**
Fangstreguleringer har svart til forventningene
- **Makrellen i Nordsjøen:**
Gytebestanden faretruende lav
- **Pigghå:**
Ingen internasjonale reguleringer
- **Lange, blålange, brosme:**
Optimistisk Utvikling

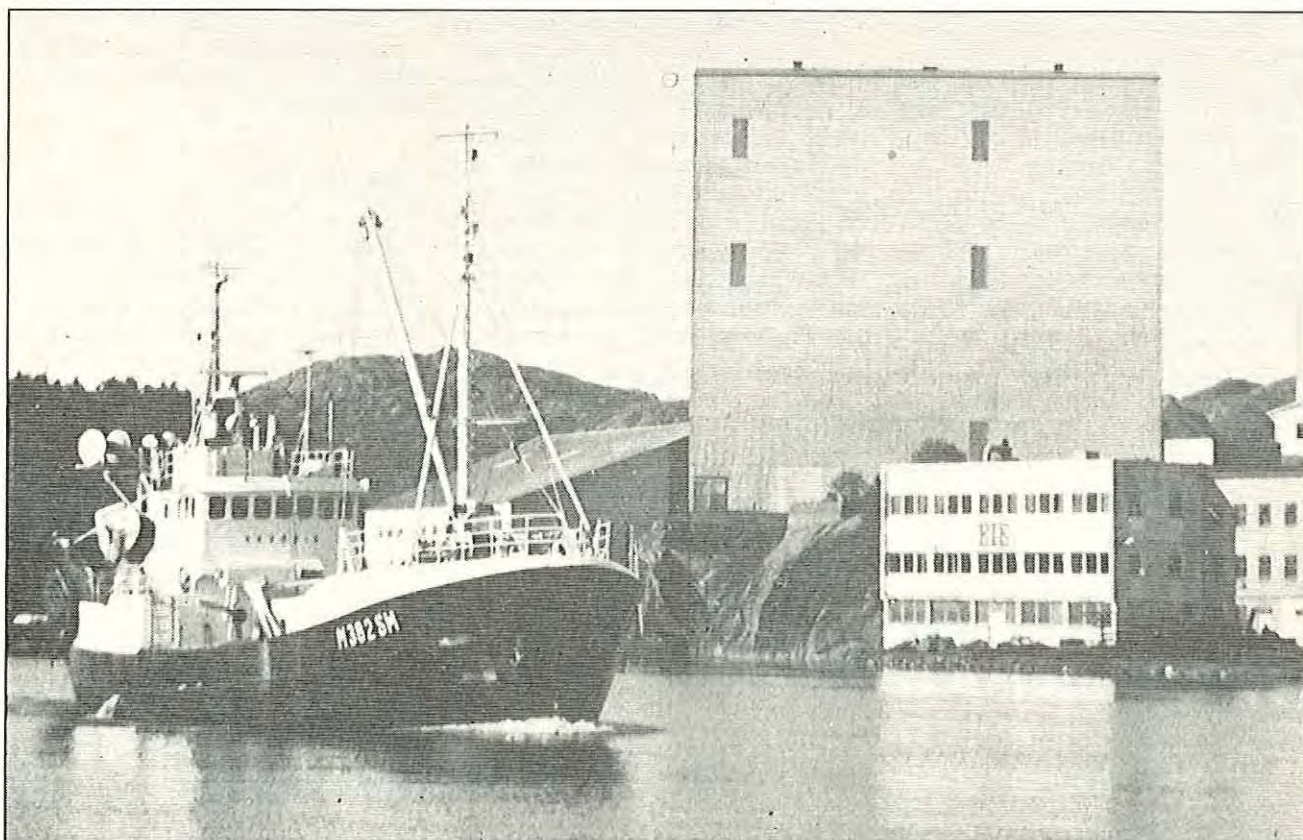

Foto: Thor B. Melhus.

Lodda i Barentshavet:

Fangstreguleringer har svart til forventningene

– Loddebestanden i Barentshavet må ha en sikker rekrutering, mener havforskningen. Fangstreguleringer har svart til forventningene og sikret en god gytebestand i 1979 og 1980. Den norske-sovjetiske fiskerikommisjon anbefaler en totalkvote på 1200 000

tonn for vinter-loddefisket i 1981 og 700 000 tonn for høstloddefisket i 1981.

– For loddefisket i Norskehavet har den norsk-islandske fiskerikommisjon anbefalt en foreløpig kvote for høsten 80/vinteren 81 på 775 000 tonn hvorav Norge skal kunne ta 15% og Island 85%.

Lodda i Barentshavet

Lodda i Barentshavet blir beskattet hovedsakelig av Norge og USSR. Fisket siden 1971 fremgår av Tabell 1.1.

Høsten 1979

For sommerloddefisket i 1979 var det fastsatt en total kvote på 875 000 tonn, fordelt med 525 000 tonn på Norge og 350 000 tonn på USSR. Det norske fisket ble åpnet 15. august, og det ble stoppet 25. oktober. Fisket foregikk hele tiden på de tradisjonelle feltene øst av Hopen. Oppfisket norsk kvantum var 556 000 tonn mens russerne fisket 296 000 tonn, tilsammen 852 000 tonn.

For vinterloddefisket i 1980 var den totale kvoten 900 000 tonn, fordelt med 540 000 tonn på Norge og 360 000 tonn på USSR. Norge fikk senere overført ytterligere 16 000 tonn av russernes høstkvote.

Vinteren 1980

Gyteinnsiget var vinteren 1980 delt i en vestlig og en østlig del (Fig. 1.1), og det norske fisket startet 28. januar i området vest av Nordkappbanken. Lodda trakk herfra i sydvestlig retning, og 8. februar ble det tatt fangster i østkant av Fugløybanken. Etter hvert som mer lodde seg til, spredte den seg langs land, og i midten av februar foregikk det fiske utenfor Sørøya. Det var antakelig også det vestlige innsiget som gav grunnlag for fiske på Sleppen i midten av mars.

Fisket på det østlige innsiget startet 8. februar på Skolpenbanken, og 15. februar startet fisket i Varangerfjorden. Etter hvert seg det mer lodde til fra det østlige innsiget, og i begynnelsen av mars foregikk fisket både i Varangerfjorden og i vestkant av Skolpenbanken. Etter vanlig mønster fortsatte lodda fra det østlige innsiget vestover langs kysten, og i slut-

ten av mars ble det fangstet utenfor Makkaur. De siste norske vinterloddefangstene ble tatt 18. april, og det var da fisket 556 000 tonn.

Den russiske trålerflåten begynte å arbeide i januar 100–200 nautiske mil nordøst av Murmanhalvøya. Snurperne fisket i perioden 10. februar til 15. april på bankene utenfor Murmanhalvøya og fra 16. til 30. april 40–50 nautiske mil lenger nordøst. Den russiske fangsten var 327 000 tonn.

Under vinterloddefisket 1980 ble det også tatt 4 600 tonn av båter fra Færøyene, og den totale fangsten var 888 000 tonn.

Høsten 1980

For sommerloddefisket i 1980 var det fastsatt en total kvote på 700 000 tonn, fordelt med 420 000 tonn til Norge og 280 000 tonn til USSR.

Det norske sommerloddefisket ble

Tabell 1.1. Årlig fangst av lodde fra Barentshavet i årene 1971–80 (Tusen tonn).

Land	År									
	1971	72	73	74	75	76	77	78	79	80
Norge										
vinter	1300	1208	1084	751	549	1231	1415	772	553 ⁺	556 ⁺
sommer	71	348	207	236	394	718	701	350	556 ⁺	420 ⁺
totalt	1371	1556	1291	987	943	1949	2116	1122	1109 ⁺	976 ⁺
USSR	21	37	45	162	431	596	822	747 ⁺	669 ⁺	457 ⁺
Andre					43		2	28 ⁺	5 ⁺	5 ⁺
Sum	1392	1593	1336	1149	1417	2546	2940	1897 ⁺	1783 ⁺	1438 ⁺

⁺ Foreløpige tall

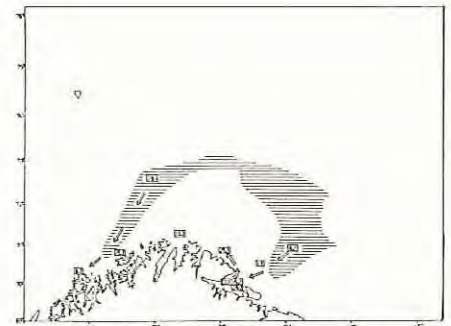

Fig. 1.1. Forekomster av modnende lodde i januar 1980 (skravert), antatte innsigsruter (piler) og fiskefelt på forskjellige tidspunkt (innrammede datoer).

åpnet 18. august, og første fangst ble tatt samme dag sørøst av Hopen. Den 20.–22. august ble det tatt noen få fangster omkring 75°30'N 42°Ø, men dette fisket ble det ikke mer av. Fra 20. august startet det også opp et fiske i Storfjordrenna, mellom Hopen og Sørkapp, og dette viste seg å bli langt det viktigste feltet for det norske loddefisket høsten 1980. En del gode fangster ble imidlertid også tatt i bakkekanten nordøst av Bjørnøya. Den norske kvoten var praktisk talt oppfisket 15. oktober.

Det russiske sommerloddefisket startet 15. august. Snurperne arbeidet i området mellom 73°40'N og 75°30'Ø og mellom 41°20'Ø og 48°00'Ø inntil 15.–20. september. Etter 20. september begynte snurperne å arbeide 20–40 nautiske mil nordøst av Hopen. Trålerne arbeidet 120–140 nautiske mil nordøst av Hopen. Inntil 1. oktober hadde russerne tatt ca. 130 000 tonn.

Bestandsgrunnlaget

På grunnlag av de akustiske mengdemålingene i september-oktober og yngelundersøkelser i august kan bestandsgrunnlaget høsten 1980 oppsummeres slik:

Årsklassen 1976 gir fremdeles et betydelig bidrag til den modnende bestand, på grunn av den meget høye gjennomsnittsveksten.

Årsklassen 1977 har øket betraktelig i vekt sommeren 1980 på grunn av høy individuell vekst. Middelvekten av 3-åringer utgjorde høsten 1980 18,2 gram sammenlignet med 13,5 gram høsten 1979 (Tabell 1.2).

Årsklassen 1978 er ca. 40% mindre i antall enn 1976- og 1977-årsklassene var som toåringer, dvs. den er av under middels styrke. Årsklassen har imidlertid hatt god individuell vekst.

Årsklassen 1979 er meget tallrik og synes å ha bra individuell vekst.

Årsklassen 1980 synes også å være god, men observasjonene på denne årsklassen er foreløpig meget usikre.

De akustiske målene for loddebestandens størrelse siden 1973 og årsklassenes gjennomsnittsvekter er gitt i Tabell 1.2.

En antar at gytebestanden i 1981 vil bestå vesentlig av 1976- og 1977-årsklassene, idet 1978-årsklassene er relativt svak.

Den gode individuelle veksten

Tabell 1.2. Akustiske målinger av loddebestandens størrelse og alderssammensetning om høsten 1973–80, i millioner tonn. I parentes er gitt gjennomsnittsvekt av fisken i hver aldersgruppe, i gram.

År	Alder				Sum 2 år og eldre
	2	3	4	5	
1973	2.3 (5.6)	0.8 (18.6)	0.4 (23.3)	0.006 -	3.5
1974	3.1 (5.6)	1.6 (9.1)	0.07 (21.2)	0.002 -	4.8
1975	2.5 (6.8)	3.3 (10.4)	1.5 (16.0)	0.01 (19.0)	7.3
1976	2.0 (8.2)	2.1 (12.4)	1.4 (16.4)	0.3 (18.2)	5.8
1977	1.5 (8.1)	1.7 (16.8)	0.9 (20.9)	0.2 (23.0)	4.2
1978	2.5 (6.7)	1.7 (16.5)	0.3 (20.7)	0.02 (23.1)	4.5
1979	2.5 (7.4)	1.5 (13.5)	0.1 (21.1)	0.0005 -	4.1
1980	1.9 (9.4)	2.8 (18.2)	0.8 (24.7)	0.006 -	5.5

Tabell 1.3. Årlig fangst av lodde fra Island-Jan Mayen i årene 1971–80 (Tusen tonn).

Land	År									
	1971	72	73	74	75	76	77	78	79	80
Island										
vinter	183	277	441	462	458	339	550	470 ⁺	524 ⁺	390 ⁺
sommer					3	111	259	497 ⁺	440 ⁺	
totalt	183	277	441	462	461	450	809	966 ⁺	964 ⁺	
Norge								154	123 ⁺	118 ⁺
Færøyene							22	37 ⁺	19 ⁺	
Andre										
Sum	183	277	441	462	461	450	831	1157 ⁺	1106 ⁺	

⁺ Foreløpige tall

sommeren 1980 gjør likevel at gytebestanden vinteren 1981 blir vesentlig større enn de to foregående årene.

Høstloddefisket i 1981 må baseres på 1978-årsklassen, med et noe usikkert tilskudd fra 1977-årsklassen og et relativt sterkt bidrag fra 1979-årsklassen. Gytebestanden i 1982 må også basere seg på disse årsklassene, men bare en liten del av 1979-årsklassen kan ventes å gyte i 1982. På grunn av at 1978-årsklassen er re-

lativt svak vil derfor bestandsgrunnlaget for fisket vinteren 1982 bli noe dårligere enn i 1981.

Reguleringer

Målsettingen med reguleringene for loddebestanden i Barentshavet er å oppnå størst mulig vevarende avkastning av bestanden, dvs. størst mulig fangst sett som gjennomsnitt over en årrekke. Første og viktigste forutset-

ning for dette er at man sikrer rekrutteringen, dvs. sørger for at en tilstrekkelig mengde lodde får gyte. De strenge fangstreguleringene i 1979 og 1980 har nettopp tatt sikte på å sikre en tilstrekkelig gytebestand, og rekrutteringen i 1979 og sannsynligvis også i 1980 synes å bli god. Resultatet har således svart til forventningene.

For vinterloddefisket 1981 har den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon anbefalt en samlet kvote på 1 200 000 tonn mens det ble anbefalt en samlet kvote på 700 000 tonn for høstloddefisket i 1981.

For vinterloddefisket 1982 foreligger det en **foreløpig** fangstprognose på 600 000-800 000 tonn. Denne vil bli revurdert når resultatene av undersøkelserne høsten 1981 foreligger.

Den eksisterende fredningsperioden fra 1. mai til 15. august og minstemålet på 11 cm er foreslått opprettholdt i 1981.

Lodda i Norskehavet

Lodda i Norskehavet blir beskattet av Island og Norge, men også Færøyene tar en del. Fisket siden 1971 fremgår av Tabell 1.3.

Fisket i 1979/80

Det norske fisket ved Jan Mayen i 1979 ble åpnet 23. juli og ble avsluttet 22. august. Fisket foregikk i et område 100-120 nautiske mil vest og sørvest av Jan Mayen.

I 1980 ble det norske fisket åpnet 6. august, og avsluttet 15. august. Fisket begynte 6. august omtrent midtveis mellom Jan Mayen og Grønland, og det ble fisket i dette området til 14. august. De siste dagene ble det også fisket mye nærmere Jan Mayen. Totalt norsk kvantum ble 118 000 tonn. Inntil 15. oktober hadde Island tatt ca. 115 000 tonn og Færøyene ca. 30 000 tonn.

Bestandsgrunnlaget

Lodda i **Norskehavet** gyter hovedsakelig som 3-åringer, og rekrutteres til fisket om høsten når den er 2 år gammel. Fisket nå i høst har således vært basert hovedsakelig på 1978-årsklassen, og det er også denne som vil danne grunnlaget for det islandske vinterloddefisket i 1981.

Fisket høsten 1981 og vinteren 1982 må baseres på 1979-årsklassen. Foreløpig har en bare meget usikre observasjoner av denne årsklassen, men disse antyder at 1979-årsklassen er av samme styrke som 1978-årsklassen.

Reguleringer

I forbindelse med det første møte i den norsk-islandske fiskerikommisjon i juni 1980 anbefalte en gruppe av norske og islandske forskere at den totale fangst (TAC) for sesongen høst 1980/vinter 1981 måtte settes lavere enn gjennomsnittet for de fire foregående sesonger (1976-1980), dvs. lavere enn 895 000 tonn. Bakgrunnen for dette var en tilsynelatende svikt i rekrutteringen. Yngelundersøkelsene i 1978 ga således den laveste 0-gruppeindeks som var registrert for denne loddestammen.

Kommisjonen anbefalte en foreløpig total kvote (TAC) for høsten 1980/vinteren 1981 på 775 000 tonn hvorav Norge kunne ta 15% og Island 85%. Denne kvoten skulle kunne endres hvis nye vitenskapelige data gjør det nødvendig.

Felles norsk-islandske undersøkelser i oktober 1980 viste at bestandens biomasse var vesentlig lavere enn på samme tid i 1979. I rapporten fra dette toktet anbefalte derfor norske og islandske forskere at loddekvoten for høst/vinter 1981 blir revurdert.

Det foreligger for tiden ikke noen anbefaling om kvote for sesongen høst 1981/vinter 1982.

Videotilbud til fiskarar

Frå årsskiftet får truleg fiskaran i Sogn og Fjordane eit nytt velferdstilbud. Fiskerirettleiaren i Vågsøy, Lars Goteberg, vil då freista få i stand ein bytesentral for videokassetar.

– Det er meininga at tiltaket skal vera sjølvfinansierande, seier Goteberg til Fiskets Gang. – I staden for at mannskapet på ein fiskebåt spleiser på ein videofilm til 500 kroner, kan mannskapa på til dømes ti fiskebåtar gå saman om den same filmen. Det er klårt at billettprisen vil verta mykje lågare, og når filmen er leigd ut tilstrekkeleg mange gonger er det håp om at han tener seg sjølv innatt.

– Vi skal basera filmleiga på antal mannskap om bord, og ikkje pr. fartøy. Dette for at det ikkje skal verta så

dyrt for de små båtane, sier Goteberg vidare.

– De har alt kome fleire positive reaksjonar frå fiskarane, men ein del reiarar har vore skeptiske. Dei er redde for at mannskapa skal buka heile den korte tida dei har til avslapning til å sjå på video. Dette trur eg ikkje vil skje, men skipperen må sjølvsgatt ha ansvaret for at ikkje videoutstyret vert misbrukt, seier Goteberg.

Han legg til at den største vansken nett no er å skaffa startkapital. Fleire utveggar er drøfta, men løysninga er truleg å ta eit banklån.

– Og då skulle alt vera klårt for Fiskernes Videoservice, Måløy. Vi ønskjer lukke til med tiltaket.

Canadisk-dansk satellittsamarbeid

Canada og Danmark samarbeider nå om værsatellitt i Søndre Strømfjord på Grønland. Satellitten ventes å være i virksomhet i januar 1981 og den skal kunne gi en bedet værvarsling for de arktiske områder. Dette vil ha stor betydning for skipsfart i arktiske farvann, for off-shorevirksomhet og flygninger i nordlige områder. Canada regner også med at satellitten vil ha stor betydning for utviklingen av den arktiske del av eget land.

Canada skal finansiere to tredjedeler av satellitten og levere det meste av utstyret. Det danske Meteorologiske institutt får lån til sin del av finansieringen i Canada.

Makrellen i Nordsjøen:

Gytebestanden faretruende lav

– Gytebestanden av makrell i Nordsjøen er på et faretruende lavt nivå:

Gytebestanden må holdes på et nivå som er tilstrekkelig til at bestanden kan produsere sterke årsklasser.

Det internasjonale råd anbefaler fiskeforbud i Nordsjøen og Skagerrak – eller at fangster ikke må overstige 40 000 tonn.

– Makrellen i området vest for de britiske øyer:

Fiskedødeligheten i 1981 må reduseres til det anbefalte nivå på 14%: Dvs. en totalfangstkvote på 333 000 tonn i 1981. Hvor stor del av denne kvoten som kan fiskes av norske fiskere er foreløpig ikke bestemt.

I Nord-Europa er det to større gyteområder for makrell: ett i den sentrale del av Nordsjøen og ett i Celtic Sea, sørvest av Irland. Dette gir to bestander; den ene med hovedutbredelse i Nordsjøen og Skagerrak, den andre vest og sør av De britiske øyer. Ungmakrellen opptrer nær gyteområdene mens eldre makrell foretar videre vandring. Vandringene fører til en viss utveksling mellom områdene, og en blanding av makrell fra de to bestandene særlig der utbredelsesområdene grenser mot hverandre.

Beregninger av mengde og beskat-

ning foretas separat for nordsjøbestanden og for vestlig bestand. Fangsten, f.eks. fra Nordsjøens nordlige del, fordeles på bestand i henhold til beregnede blandingsforhold. Også ved fastsettelse av maksimale fangstkvote og andre reguleringstiltak blir blandingen mellom bestandene vurdert. På dette grunnlag gis anbefalinger om kvoter som av forvaltningsmessige grunner er knyttet til bestemte, avgrensede geografiske fangstområder. Disse områdene er:

– Nordsjøen, Skagerrak og Norskehavet (ICES områdene IV, IIIa og IIa.

– Området vest for De britiske øyer (ICES områdene VI, VII og VIII.

Nordsjøen, Skagerrak m.v.

Tabell 2.1 viser de enkelte lands årsfangst av makrell i dette området i siste 10-års periode. Totalfangsten i 1979 var 158 500 tonn, omtrent som året før. Foreløpige tall for 1980 tyder på at totalfangsten kan bli anslagsvis 80 000 tonn.

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) hadde for 1979 anbefalt en maksimal fangst på 145 000

Land	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979 ¹⁾
Belgia	19	85	129	78	145	134	292	49	10	-
Danmark	26 753	17 590	2 023	7 459	3 890	9 836	27 988	21 833	18 068	19 171
Færøyene	2 134	3 603	7 551	11 202	18 625	23 424	63 476	42 836 ²⁾	34 194 ⁴⁾	28 124
Frankrike	4 677	9 061	6 882	636	2 254	2 749	2 607	2 529	3 452	3 620
Den tyske dem.rep.	51	166	346	214	234	141	259	41	233	17
Forb.rep.Tyskland	225	406	374	563	270	276	284	-	284	385
Island	1 492	649	687	3 079	4 689	198	302	-	-	-
Nederland	2 956	4 945	4 436	2 339	3 259	2 390	2 163	2 673	1 065	1 009
Norge ³⁾	278 631	200 635	160 141	298 877	255 132	241 533	207 867	182 200	86 826	96 190
Polen	205	130	244	561	4 520	2 313	2 020	298	-	-
Sverige	4 407	3 163	4 748	2 960	3 579	4 789	6 448	4 012	4 501	3 935
Storbr. (Eng., Wales)	35	23	32	31	61	33	89	105	142	95
Storbr. (Skottland)	148	616	395	2 943	390	578	1 199	1 590	3 704	5 272
Sovjetunionen	718	2 600	611	17 150	8 161	9 330	1 231	2 765	488	162
Totalt	322 451	243 673	188 599	348 092	305 209	297 724	316 225	260 931	152 967	157 980

1) Foreløpige tall

2) Inkluderer ICES område VI

3) Inkluderer fangster fra ICES område IIa (se s. 4), 1973 - 21 573 tonn; 1974 - 6 818 tonn; 1975 - 34 662 tonn; 1976 - 10 516 tonn; 1977 - 1 400 tonn; 1978 - 3 867 tonn

4) Inkluderer fangster fra ICES område IIa (se s. 4), 1978 - 283 tonn.

tonn forutsatt at 100 000 tonn av dette ble tatt nord for 60°N og vest for 2°Ø (Shetlandsområdet). Fangsten overskred kvoten og bare 20%, mot anbefalt 70%, ble tatt i Shetlandsområdet. Som tidligere år ble det alt vesentlige, over 90%, fisket i perioden juli-september. For 1980 hadde ICES primært anbefalt full stopp i makrellfisket i Nordsjøen m.v. Dersom dette ikke kunne gjennomføres, ble det anbefalt at fangsten måtte være mindre enn 50 000 tonn.

Forholdet mellom de anbefalte kvoter og fangst har de senere år vært (tonn):

	Anbefalt kvote	Fangst
1976	249 000	316 000
1977	220 000	261 000
1978	145 000	153 000
1979	145 000	158 000
1980	0 (50 000)	ca. 80 000

Den norske makrellfisket i 1979 og 1980 var regulert med utgangspunkt i avtaler med EF-kommisjonen. Av totalkvoten på 145 000 tonn for 1979 disponerte Norge 109 000 tonn. Av

dette ble det avstått 12 200 tonn til andre lands fiske i norsk økonomisk sone, og norske fiskere kunne således i 1979 fange 96 800 tonn makrell i Nordsjøen, Skagerrak og Norskehavet. For 1980 ble det ved forhandlinger med EF-kommisjonen avtalt at totalkvoten skulle være 55 500 tonn, og av dette disponerte Norge 44 800 tonn. Det ble avstått 2 400 tonn til andre land, og norske fiskere kunne derved ta 42 000 tonn i 1980.

Norsk fangst i 1979 i Nordsjøen m.v. ble 96 200 tonn som er meget nær den nasjonale kvote. Omtrent 82 000 tonn ble tatt med ringnot og 14 000 tonn med garn og krokredskap ved kysten. Ringnotfisket i Nordsjøen ble åpnet 2. juli i Shetlandsområdet, og i løpet av juli ble det her tatt 25 000 tonn. I august ble fisket tillatt for konsum i norsk økonomisk sone, og i denne måneden ble ringnotkvantumet 40 000 tonn hvorav omlag halvparten ble tatt i norsk sone sør for 60°N. I september foregikk fisket igjen øst av Shetland til det ble stoppet 27. oktober. Fisket med drivgarn, dorg og harp foregikk som vanlig fra mai til oktober. Det forhøyede kvantum skyldes i stor grad

en fortsatt økning i deltakelsen i drivgarnfisket, særlig på Vestlandet.

Etter foreløpige tall blir den norske fangsten i Nordsjøen m.v. i 1980 nær 50 000 tonn, dvs. noe høyere enn den nasjonale fangstkvote. Kystfisket med garn og krokredskap foregikk uten fangstreguleringer og vil antakelig gi over 15 000 tonn, dvs. anslagsvis 1 000 tonn mer enn i 1979. Ringnotfisket ble åpnet 21. juli, og frem til fisket ble stoppet 6. september ble det tatt omtrent 34 000 tonn. Det aller meste ble fisket i området Store Fiskebank – Lingbanken, men nær 5 000 tonn ble i august tatt i Norskehavet nord for 64°N.

Bestandsgrunnlag

Beregninger av mengde og beskatning av makrell fra nordsjøbestanden har i stor grad vært basert på resultatene fra merking. Hvert år siden 1969 er 5 000–20 000 makrell i Nordsjøen og sørvest av Irland blitt merket med nummererte stålmerker i buk-hulen. Merkene er gjenfunnet på magneter i fiskemelfabrikkene. På grunnlag av antall utsatte og gjenfunnete merker i forhold til oppar-

Land	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979 ¹⁾
Belgia	8	2	1	3	7	17	10	1	1	-
Danmark	-	-	-	-	-	-	3	698	8 677	8 535
Færøyene	-	-	-	635	8 659	1 760	5 539	3 978	12 135	10 609
Frankrike	42 899	33 141	35 354	41 664	37 824	25 818	33 556	35 702	36 801	31 510
Den tyske dem.rep.	130	93	214	1 733	2 885	9 693	4 509	431	-	-
Forb.rep.Tyskland	783	258	98	559	993	1 941	391	446	28 873	21 493
Island	90	86	74	52	-	21	10	-	-	-
Irland	1 055	3 107	4 592	8 314	8 526	11 567	14 395	23 022	27 508	24 217
Nederland	3 828	3 837	6 166	7 785	7 315	13 263	15 007	35 766	50 815	62 396
Norge	-	1 611	-	34 600	32 597	1 907	4 252	362	1 900	25 414
Polen	6 054	10 832	13 219	10 536	22 405	21 573	21 375	2 240	-	92
Spania	31 368	37 506	31 416	25 677	30 177	23 408	18 480	21 853	19 142	20 000 ²⁾
Sverige	-	-	-	-	-	-	38	-	-	-
Storb. (Eng., Wales)	3 374	4 791	6 923	13 081	21 132	31 546	57 311	132 320	213 344	244 293
Storb. (N. Irland)	243	315	57	93	75	30	95	97	46	25
Storb. (Skottland)	807	805	1 412	5 170	8 466	16 174	28 399	52 662	103 671	103 160
Sovjetunionen	13 555	36 390	71 249	65 202	103 435	309 666	262 384	16 396	-	-
Totalt (ICES medl.)	104 194	132 774	170 775	215 104	284 496	468 384	465 754	325 974	503 913	551 744
Bulgaria	-	-	-	4 341	13 558	20 830	28 195	-	-	-
Romania	-	-	-	-	-	2 166	13 222	-	-	-
Totalt	104 194	132 744	170 775	219 445	298 054	491 380	507 178	325 974	503 913	551 774

1) Foreløpige tall
2) Anslått av ICES arbeidsgruppe

beidet makrellkvantum ved fabrikken har en kunnet få pålitelige mål for bl.a. fiskedødelighet og bestandsstørrelse. Dette, sammen med et stort antall prøver for aldersbestemmelse og vekst, har gjort det mulig å følge utviklingen av bestanden fra år til år.

I de seneste år har det vært en sterk reduksjon i det kvantum makrell som er levert fiskemelfabrikken. Derved er antall gjenfundne merker gått betraktelig ned. I tillegg kommer at mange fabrikker, sammen med vanlig råstoff, nå mottar avskjær fra produksjon av makrellfilét. Avskjæret inneholder merker, og dette fører til usikkerheter når de gjenfunnete merkene skal knyttes tilfangstområde og opparbeidet kvantum. Av disse grunner var bare 67 merker fra utsetninger i Nordsjøen med tilhørende opplysninger sikre nok for bestandsberegninger i 1979. I 1977 var det tilsvarende tall 958.

Nedgangen i gjenfundne merker fører til at nøyaktigheten i beregningene blir betydelig dårligere. Uavhengig av dette er merkeresultatene tildels vanskelig å analysere fordi det er en viss usikkerhet om den makrelen som blir merket i Nordsjøen og sørvest av Irland er fullt ut representativ for hver av de to bestandene.

For å bedre datagrunnlaget for bestandsberegningene arbeider Havforskningsinstituttet med å sette opp merkedetektoranlegg på steder med mottak av konsummakrell. Disse anleggene har foreløpig ikke gitt resultater av betydning. Utvidede undersøkelser under makrellens gyting i 1980 har derimot gitt betydelig bidrag til vurderingene av bestandssituasjonen. Undersøkelsene tok sikte på å kartlegge gyteområdet og bestemme mengden av nygytte egg gjennom gyteperioden. Ut fra kjennskap til antall egg den enkelte makrell gyter, kan en beregne gytebestandens størrelse.

I 1979 ble det beregnet at gytebestanden (makrell 3 år eldre) i Nordsjøen ville utgjøre 400 000 tonn ved begynnelsen av 1980. Disse beregningene kan ikke, på samme måte som tidligere, etterprøves ved hjelp av data for gjenfundne merker i 1979 og 1980. Vurderingene av bestandens utvikling må derfor baseres på andre undersøkelser og opplysninger: Det vil i første rekke si beregnet eggmengde, fangstdata og rekrutteringsanslag.

Undersøkelsene av eggmengde har vist at gytebestanden i Nordsjøen er blitt redusert i 1970-årene. Den observerte reduksjon er ikke fullt så sterk som den merkedataene gir, og eggmengdene synes å tyde på mindre endringer i gytebestandens størrelse fra 1978 til 1980. Det er likevel godt samsvar mellom resultatene fra de to, uavhengige metodene. Utvidede eggundersøkelser i Nordsjøen sommeren 1980 viser at gytebestanden høyst var 400 000 tonn. Det knytter seg imidlertid endel usikkerhet til resultatet på grunn av mangelfull kjennskap til eggantallet den enkelte makrell i Nordsjøen gyter.

De internasjonale ungfiskundersøkelsene i 1979 og 1978, sammen med analyser av alderssammensetningen i makrellprøver, viser at årsklassene 1976–1979 er svake. Rekrutteringen til gytebestanden vil derfor også i de kommende år være dårlig. Bestanden vil heller ikke øke på grunn av individuell vekst fordi bestanden domineres av eldre fisk som har liten årlig vektøkning. Den videre utvikling i gytebestanden vil derfor hovedsakelig være bestemt av fisket.

Fisket i 1980 vil antakelig føre til at det blir tatt 40 000–50 000 tonn makrell fra nordsjøbestanden. Etter de tidligere prognoser og undersøkelsene av eggmengden i 1980, vil gytebestanden i 1981 utgjøre mindre enn 330 000 tonn. Dette tilsvarer en reduksjon i gytebestanden på omtrent 20% fra 1980 til 1981. Den sterke nedgangen skyldes at det ble fisket langt mer i 1980 enn det som var anbefalt.

Anbefalte reguleringer

Anbefalingene, Havforskningsrådet har gitt til de fiskeriforvaltende myndigheter, tar sikte på å holde gytebestanden i Nordsjøen på et nivå som er tilstrekkelig til at bestanden kan produsere sterke årsklasser. Uten rekruttering fra slike årsklasser vil ikke bestanden kunne øke. Det er foreløpig ikke mulig å beregne nøyaktig hvor stor bestand som er nødvendig for å sikre rekrutteringen. Likevel tilsier erfaring og generell innsikt i rekrutteringsforholdene hos pelagiske fiskearter at gytebestanden av makrell i Nordsjøen nå er på et faretruende lavt nivå.

Som en konsekvens av dette, har Det internasjonale råd for havforskning anbefalt at det i 1981 ikke blir

fangst makrell i Nordsjøen, Skagerak m.v. (ICES områdene IV, IIIa og IIa. Hvis et slikt totalt fiskeforbud ikke kan gjennomføres, anbefales det at fangsten i dette området ikke må overstige 40 000 tonn. En fangst av denne størrelse vil tilsvare en fiskedødelighet i 1981 på ca. 8% (i antall) av nordsjøbestanden. Dette er den fiskedødelighet som også i 1980 ble anbefalt som den absolutt maksimale.

Den norske andelen av en total fangstkvote for 1981 i Nordsjøen m.v. vil som i tidligere år bli fastlagt ved forhandlinger med EF-kommisjonen. Forhandlingene vil neppe være avsluttet før mot slutten av 1980.

I løpet av sommeren og høsten 1980 er det observert 0-gruppe makrell (pir, gyd) mange steder langs kysten av Sør-Norge. I de foregående år har det ikke vært slike observasjoner. Det kan bety at 1980-årsklassen er relativt sterk. Dersom dette viser seg å være riktig, vil det være viktig å unngå større fangst av 1-års makrell i 1981 slik at årsklassen gies en mulighet for å bidra til å bygge opp bestanden. For å oppnå dette må en følge med i fangstenes størrelses-sammensetning og om nødvendig stoppe fisket ved hjelp av område-, tids- eller redskapsreguleringer.

Området vest for De britiske øyer

Tabell 2.2 viser de enkelte lands årsfangst av makrell i dette området (ICES områdene VI, VII og VIII.) i siste 10-års periode. Totalfangsten i 1979 var 606 000 tonn. Det er en økning på 102 000 tonn fra året før og er den største årsfangst som noen gang er tatt i området. Omtrent to tredeler av fangsten ble tatt sør av Irland og i den vestlige delen av Den engelske kanal i tiden januar–mars og oktober–desember mens nær en tredel kom fra The Minch og områdene vest av Hebridene – Orkenøyene. Det foreligger foreløpig ikke noen opplysninger om samlet makrellfangst i 1980 for området vest av De britiske øyer.

Det internasjonale råd for havforskning hadde for 1979 anbefalt en maksimal fangst på 435 000 tonn. Fangsten oversteg kvoten med 171 000 tonn, dvs. nær 40%. Som en konsekvens av det store overfisket

måtte fangstknoten for 1980 reduseres, og 330 000 tonn ble anbefalt som maksimal fangst. Samtidig ble det pekt på at det, biologisk sett, er urasjonelt å fiske ungmakrell. Både utbyttet fra bestanden og gytebestandens størrelse ville øke hvis en større del av fisket kunne foregå på eldre makrell om sommeren og høsten i den nordlige del av området (dvs. i ICES område VIa.).

Forholdet mellom de anbefalte kvoter og fangst har de senere år vært (tonn):

	Anbefalt kvote	Fangst
1977	250 000	326 000
1978	450 000	504 000
1979	435 000	606 000
1980	330 000	

Selv om en ennå ikke kjenner fangsten i 1980, er det rimelig å anta at den også dette året vil overskride anbefalt kvote. En vesentlig årsak til overfisket er at det foreløpig ikke er aksepterte og kontrollerte nasjonale kvoter for de enkelte EF-land. Dessuten må en regne med at det er endel underrapportering og utkast slik at de offisielle fangstoppene ikke fullt ut dekker det oppfiskede kvantum. Dette er et alvorlig problem fordi ufullstendig og feilaktig fangststatistikk vil føre til at fiskedødeligheten undervurderes. De anbefalte kvoter blir da satt for høyt, og dette kan resultere i at bestanden bryter sammen.

Det norske fisket av makrell vest for De britiske øyer var begrenset av den fangstkvote Norge ble tilstått etter forhandlinger med EF-kommisjonen. For 1979 var kvoten 35 000 tonn og for 1980 22 000 tonn som kunne fiskes vest av Skottland og i Den engelske kanal (ICES område VIa nord for 56°30'N og VII, e,f,h.).

I 1979 tok norske fiskere omtrent 26 000 tonn makrell i dette området. Det meste, 15 000 tonn, ble tatt i januar vest av Hebridene, og 7 500 tonn ble tatt i mars sørvest av Cornwall i Den engelske kanal. Fangsten ble tatt med ringnot; noe ble landet i Storbritannia og til utenlandske fryseskip på feltet, men det meste ble levert til fiskemelfabrikker i Norge.

I 1980 ble det av norske fiskere tatt ca. 25 500 tonn som er noe mer enn den avtalte kvoten. Hele kvantummet

ble tatt i januar, og til forskjell fra 1979 ble størsteparten, 19 000 tonn, fisket vest av Cornwall (ICES område VIe, f.) mens resten ble tatt nord av Hebridene (VIa.).

Bestandsgrunnlag

Beregningene av mengde og beskatning av den vestlige makrellbestand er i stor grad avhengig av de undersøkelser av eggmengde som ble utført i området Irland-Biskaya sommeren 1977. Undersøkelsene ga en beregnet gytebestand (makrell 3 år og eldre) på nær 3 mill. tonn. Etter beregningene var bestanden på samme nivå i 1978, men ble redusert til 2,5 mill. tonn i 1979.

I 1979 øket fiskedødeligheten til omtrent 22% i antall på de fullt rekrutterte aldersgruppene, og bestanden ble ytterligere redusert til omlag 2 mill. tonn ved begynnelsen av 1980. Det ser ut til at beskatningen i de seneste år i større grad er gått over mot de yngre aldersgruppene.

Det synes klart at 1976-årsklassen er meget sterk mens 1977-årsklassen er svak. Analyser av fangstdataene gir indikasjoner på at 1978-årsklassen er sterk, og muligens er dette også tilfelle for 1979-årsklassen. Ved prognoseberegningene har en likevel regnet med at 1979-årsklassen er middels, og 1980-årsklassen, som en ikke vet noe om, er foreløpig satt til å være blant de svake.

For prognosene er det videre antatt at totalfangsten i 1980 vil bli 550 000 tonn som er langt mer enn den anbefalte kvote på 330 000 tonn. Blir det tatt et slikt kvantum, vil fiskedødeligheten i 1980 kunne bli omtrent 20%, noe som er betydelig høyere enn en årlig fiskedødelighet på 14% som tidligere anbefalt.

Anbefalte reguleriner

Selv om den vestlige makrellbestand ikke er i noen øyeblikkelig fare for å bryte sammen, så er de observerte utviklingstendensene nøyaktig lik dem som har ført til sammenbrudd i andre pelagiske fiskebestander. Det er åpentbart at bestanden ikke over lengre tid kan bære et fangstuttak på det nivå vi har hatt i de senere år.

For 1981 må fiskedødeligheten reduseres til det anbefalte nivå på 14%, og med de beregninger og forutsetninger for bestandsutvikling som er

gitt ovenfor, svarer dette til en total fangstkvote på 333 000 tonn i 1981 for det vestlige området (ICES områdene VI, VII og VIII.). Det er da antatt at ca. 20 000 tonn makrell fra den vestlige bestand blir fisket i Nordsjøen i 1981.

Flere tiltak for å begrense fisket på småmakrell har vært vurdert. Det er antatt at innføringen av et minstemål på 30 cm for alt fiske etter makrell i det vestlige område ikke ville virke etter hensikten, men bare resultere i økt utkast. I stedet har det vært innført begrensninger i fisket i de områder og til de tider det er et stort innslag av småmakrell i fangstene. For 1980-1981 har Det internasjonale råd for havforskning anbefalt at pelagisk trål og snurpenot, innen bestemte områder, bare blir tillatt brukt i perioden midt i desember til midt i februar. Begrensningen gjelder utenfor Cornwall i den delen av ICES område VIe som er nord for 49°30'N og vest for 51800'W, og i område VIIf sør for 50°30'N. For norske fiskere kommer også at alt fiske må foregå utenfor den britiske 12-mils grensen.

Det er foreløpig ikke bestemt hvor stor del av den anbefalte totalkvote på 333 000 tonn som kan fiskes av norske fiskere. Dette vil bli klart etter at fiskeriforhandlingene med EF-kommisjonen blir sluttført, antakelig i desember 1980.

Fra engelsk, fransk og irsk side er det sommeren 1980 gjennomført en omfattende undersøkelse av mengden gytte egg fra den vestlige makrellbestand. Dataene fra undersøkelsen vil gi grunnlag for nye beregninger av gytebestandens størrelse. Resultatet vil antakelig foreligge tidlig i 1981. Dersom den beregnede bestandsstørrelse avviker fra det som er forutsatt ved fastsettelsen av totalkvoten for 1981, vil kvoten kunne bli endret.

Navigasjonsutstyr

Wesmar sender ut nye navigasjonsprodukter på markedet: Den ene kalles Wesmar TSN 10 Satellite, den andre Wesmar TSN 10 Satellite Navigator. Begge påstås være mer avansert og nøyaktig enn tidligere modeller.

Pigghå:

Ingen internasjonale reguleringer

Fisket etter pigghå er ikke undergitt internasjonale reguleringer. Det internasjonale råd for havforskning har ikke kunnet gi anbefalinger om eventuelle reguleringstiltak fordi det foreløpig ikke har vært foretatt en samlet vurdering av pigghåbestandens tilstand.

Det norske fisket er regulert ved bestemmelse om minstemål på 70 cm. Fisket foregår hovedsakelig i britisk økonomisk sone, og norske fiskere kan i 1980 i henhold til

avtale med EF-kommisjonen fiske inntil 8 000 tonn pigghå i EF-landenes soner i Nordsjøen og vest av De britiske øyer (ICES områdene IV, VI og VII). I tillegg har de etter fiskeriavtalen mellom Storbritannia og Norge fra 1964 adgang til fiske av pigghå mellom 6 og 12 nautiske mil utenfor deler av Skottlands kyst.

Den norske fangstkvoten i EF-sonen for 1981 vil bli fastsatt etter forhandlinger i november-desember 1980.

Tabell 6.1 viser de enkelte lands årsfangst i Nordsjøområdet og vest av De britiske øyer i siste 10-års periode. Fangsttallene er fra ICESs Bulletin Statistique. England fører i statistikkens sin pigghåfangst under samlegruppen «Dogfishes and hounds».

Samlet fangst har vært omkring 40 000 tonn pr. år, med en svak nedgang de senere år. Den norske fangsten er gått svært tilbake. I begynnelsen av 1970-årene tok norske fiskere over 20 000 tonn pigghå i året. Dette tilsvarte mer enn 50% av totalen. I 1979 var den norske fangsten

bare 6 200 tonn, under 20% av det totale.

Norge har i lang tid vært den ledende nasjon innen pigghåfisket i Nordsjøen og tilstøtende områder fra ca. 1930, og den eneste nasjon som har drevet større, målrettet pigghåfiske med liner. Andre nasjoners fangster har for det meste vært bifangster i annet fiske. Inntil begynnelsen av 1960-årene foregikk fisket hovedsakelig utenfor Vestlandet og på bankene nord for Skottland til Shetland. Mot slutten av 1960-årene fant norske fiskere gode fiskefelt sør-

over i Nordsjøen til Doggerbankområdet og utenfor Nordøst-England på ettersommeren og høsten, mens vårfisket foregår nord av Skottland. Dette fiskemønsteret holdt seg utover i 1970-årene.

I midten av 1960-årene ble en forandring i pigghåens vandringmønster observert. Merkeforsøk viser at størstedelen av bestanden nå oppholder seg i området Hebridene-Orkenøyene-Shetland om vinteren. Herfra er det en vandring mot den sørlige del av Nordsjøen. De kjønnsmodne hunnene vandrer lengst, og

Tabell 6.1. Pigghå. Fangst i Nordsjø-området og vest av De britiske øyer (ICES-områdene IIa, IIIa, IV, VI, VII). Tonn.

Land	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978 ⁺	1979 ⁺
Belgia	1101	1708	1193	1888	1135	1037	589	652	-	896
Danmark	1661	2034	2656	2493	2183	2746	1758	1726	2072	-
Øst-Tyskland	-	-	-	-	6	-	-	2	-	-
Vest-Tyskland	773	494	637	359	316	218	309	123	-	-
Irland	-	-	-	-	-	-	17	167	33	134
Nederland	337	633	628	561	697	342	214	240	-	203
Norge	23099	20299	23068	19623	17739	15447	16264	13231	9785	7797
Polen	-	-	-	18	-	-	-	-	-	-
Sverige	290	426	400	286	277	236	375	268	-	784
England og Wales	6230	7682	7844	7950	6860	8514	7543	9366	8034	8146
Nord-Irland	34	6	7	38	10	-	-	-	-	-
Skottland	5929	7726	8356	9186	9483	10218	11180	9928	8588	7355
Total	39454	41008	44789	42402	38706	38758	38249	35703	-	-

Fra ICES Bulletin Statistique.

+) Ufullstendige og foreløpige tall.

Motiv fra Nor-Fishing 80

Foto: Gunnar Christensen.

opptrer på ettersommeren i Doggerbankområdet. Ut fra dette, må en regne at pigghå vest av Skottland og i den østlige del av Nordsjøen hører til samme bestand.

Den norske linefisket etter pigghå har gjennomgått store forandringer ved omlegging til automatisk egning og setting. Dette gir en stor økning i bruksmengden. Tross dette, har fangsten gått ned. Selv om en mang-

ler gode mål for innsatsen i det norske pigghåfisket, synes det klart at utbyttet pr. innsatsenhet, vurdert f.eks. som gjennomsnittsfangst pr. krok, har gått sterkt ned i løpet av siste 5-års periode. Dette skyldes antakelig dårligere tilgjengelighet, dvs. en stadig minkende pigghåbestand.

Andre observasjoner ser ut til å bekrefte dette. Lengdemålinger av vanlige fangster og fra leitetokt viser en

redusert størrelse på pigghåen fra 1975 til 1979. Andelen av modnende og kjønnsmodne hunner er også gått sterkt ned. Det norske fisket har antakelig ført til en særlig stor beskatning på voksen hunnfisk, fordi flåten har søkt felt der disse dominerer.

Merkeforsøkene viser også at fiskedødeligheten gjennomgående er høy på den større fisken. Foreløpige vurderinger tyder på at fiskedødeligheten, særlig på de kjønnsmodne hunnene, må reduseres på bakgrunn av pigghåens lave reproduksjonspotensiale og vekst.

Med de opplysninger vi nå har, er det rimelig å regne med et svakt bestandsgrunnlag for fisket etter pigghå. Den reduserte bestanden vil med det nåværende fiske antakelig fortsatt minke. Selv uten fiske vil bestanden bare vokse langsomt, og det er derfor realistisk å regne med at bestandssituasjonen i Nordsjøområdet vil vedvare i mange år fremover.

Undersøkelser i fjordene i Vest-Norge og på bankene utenfor det nordlige Vestlandet og Helgeland, tyder på at innsiget av pigghå kan være flyktig og tilfeldig og derfor vanskelig kan gi grunnlag for et stødig fiske av noen større betydning.

Kontrakt for oljerørledning

På vegne av Statfjord-gruppen har Mobil Exploration Norway Inc. inngått kontrakt med K/S Heerema Seaway A/S og Brown & Root Offshore for legging og tilkobling av en oljerørledning mellom Statfjord A-plattformen, lastebøyen til Statfjord B, og videre til Statfjord B-plattformen.

Arbeidene vil begynne våren 1981 med legging av rørledning, og installasjonsarbeidene med sammenkobling til plattformene vil bli avsluttet innen utgangen av året. Rørledningens totale lengde blir ca. 5,5 kilometer med en diameter på 36 tommer.

Forsøksfiske etter akkar med snurpenot

Fiskeridirektoratet har leiet M/S «Sjøvåg» T68T til forsøksfiske etter akkar i Nord-Norge i 2 uker fra og med 3. desember 1980.

EF gir støtte til dansk fiskeoppdrett

Fra dansk hold er det kommet forespørsel om støtte fra EF-fondet til finansiering av omstillingen fra havfiske til fiskeoppdrett. Fra EF-kommisjonen er det svart at en slik støtte kan gis både til fiskeoppdrett og forskningsprosjekter innen fiskeoppdrett. Det er ventet at en slik støtte-

ordning til Danmark vil kunne bety skjerpet konkurranse for norsk fiskeoppdrett. Det er grunn til å tro at denne EF-støtten vil få betydelig størrelse. Fra før er bl.a. Nord-Italia, Skottland og Irland trukket inn i en slik støtteordning.

Lange, blålange og brosme:

Optimistisk utvikling:

Lange: De norske fangstene viser klart oppadgående tendens i Nordsjøen, ved Færøyene og Rockall.

Blålange: Økning i fangstene på norskekys-

ten, nedgang i fangstene ved Færøyene, i Nordsjøen og vest for Skottland.

Brosme: Nedgang vest for Skottland. Stor økning på norskekysten nord for 62° N.

Det totale mengdeutbyttet av lange i det nordøstlige Atlanterhav var i 1979 nesten 60 000 tonn (tabell 5.1). Sannsynligvis er dette det største kvantum som er tatt av lange. Den offisielle statistikken viser riktignok høyere tall for årene 1972–74, men før 1976 omfatter de franske fangsttallene betydelige kvanta blålange. Det har vært en klar økning i totalutbyttet de to siste årene, og dette skyldes først og fremst større fagster fra Nordsjøen, Rockall og områdene vest og sør av Irland.

Det norske utbyttet av lange i 1979 var i overkant av 30 000 tonn (tabell 5.2), det største som er registrert, og mesteparten av økningen i det totale utbyttet fra 1977 til 1979 har kommet på Norge. De norske fangstene viser klare oppadgående tendens i Nordsjøen, ved Færøyene og ved Rockall.

I 1976 og 1977 lå det totale utbyttet av blålange på et rekordnivå omkring 23 600 tonn (tabell 5.3). Det er imid-

lertid klart at statistikken for 1976 ikke omfatter alle fangstene. I 1978 var det en sterk nedgang til 17 600 tonn, og i 1979 var utbyttet 15 800 tonn. Nedgangen har vært mest markert ved Færøyene, i Nordsjøen og i 1979 også vest av Skottland, mens fangstene på norskekysten nord for 62°N viser en økning.

Det norske utbyttet av blålange i 1979 var 2 135 tonn (tabell 5.4). Dette er en økning fra 1978, men likevel under halvparten av nivået i 1973–75. Økningen har først og fremst kommet på norskekysten nord for 62°N. Fangstene fra Island viser en klar avtagende tendens, og bortsett fra en liten økning i 1979 har også nedgangen i utbyttet fra Færøyene vært markert.

Det totale utbyttet av brosme var i 1979 litt over 43 000 tonn (tabell 5.5), en økning på nesten 13 000 tonn fra 1978 og det høyeste utbytte hittil. Nedgang av betydning ble bare regi-

strert vest av Skottland. Mesteparten av økningen kom på norskekysten nord for 62°N, men også fangstene fra Nordsjøen, Færøyene og Rockall gikk betydelig opp.

De norske brosmefangstene i 1979 utgjorde vel 31 000 tonn, 10 000 tonn mer enn i 1978 (tabell 5.6). Bortsett fra 1974 er dette det største kvantum brosme som er registrert. Mesteparten av økningen kom på norskekysten og var fordelt langs hele kysten. Denne utviklingen ser ut til å fortsette i 1980. Nedgang av betydning var det bare fra feltene vest av Skottland.

Det er uvisst i hvilken grad økningen i utbyttet av lange og brosme skyldes øket bestand, øket tilgjengelighet eller øket fangstinnsetning. De to siste alternativene betyr øket beskatning og dersom dette innebærer en overbeskatning, vil fangstnivåene snart synke igjen. Utbyttet har imidlertid variert så mye fra år til år at det

Tabell 5.1. Mengdeutbytte av lange i det nordøstlige Atlanterhav 1970–1979. Tonn rund vekt.

År	Norskekysten nord for 62°N	Nordsjøen	Færøyene	Island	Vest av Skottland ^{a)}	Rockall	Irland-Biscaya	Øst-Grønland	Total
1970	6 869	6 124	4 090	14 362	8 325	533	7 413	61	47 777
1971	6 765	10 644	5 464	15 391	5 503	1 277	4 684	19	49 747
1972	10 838	12 631	7 459	10 177	11 789	1 790	5 845	18	60 547
1973	9 988	9 184	6 763	7 461	29 370	1 460	5 941	32	70 199
1974	11 171	7 456	4 719	6 775	28 911	2 706	4 645	77	66 460
1975	6 177	9 635	4 763	6 698	15 616	1 614	7 488	12	52 003
1976	8 352	12 455	6 548	6 641	11 164	888	8 126	18	54 192
1977	7 902	14 173	5 564	5 249	7 006	1 182	9 470	23	50 569
1978	6 155	16 343	5 765	4 998	10 184	1 308	10 717	20	55 490
1979 ^{b)}	8 737	17 919	6 198	5 201	7 253	2 392	11 229	952	59 889

Kilde: ICES.

a) Kan iflg. franske kilder inkludere betydelige mengder blålange for 1976.

b) Foreløpige oppgaver.

RESSURSOVERSIKTEN 80

må være en betydelig nedgang i utbyttet over flere år uten tilsvarende reduksjon i fangsttinningsrate før dette kan sies å være en klar indikasjon på overbeskatning.

Ettersom oppgaver over fangsttinn-

satsen ikke er tilgjengelig kan heller ikke nedgangen i blålangesfangstene med sikkerhet tilskrives overbeskatning. Det er imidlertid påfallende at nedgangen er markert både ved Færøyene og vest av Skottland,

områder der Frankrike de siste årene har drevet et betydelig trålfiske etter blålange, og disse fangstene har omfattet mye småfallen fisk.

Tabell 5.2. Norges mengdeutbytte av lange 1970–1979. Tonn rund vekt.

År	Norskekysten nord for 62°N	Nordsjøen	Færøyene	Island	Vest av Skottland	Rockall	Vest av Irland	Total
1970	6 769	2 947	1 737	1 247	4 674	-	-	17 374
1971	6 644	5 621	2 898	883	3 866	-	-	19 912
1972	9 250	6 208	3 958	619	5 089	-	-	25 124
1973	9 503	6 820	3 638	418	4 530	-	-	24 909
1974	10 914	4 384	2 395	318	6 113	140	48	24 312
1975	5 673	6 574	2 297	522	3 345	790	629	19 830
1976	8 033	7 482	3 116	502	5 036	486	189	24 844
1977	7 378	8 785	2 561	506	3 475	448	276	23 430
1978	5 818	10 934	2 922	484	5 823	781	101	26 868
1979 ^{a)}	8 506	13 385	3 450	398	2 775	1 775	-	30 289

Kilde: Fiskeridirektoratet. ICES.

a) Foreløpige oppgaver.

Tabell 5.3. Mengdeutbytte av blålange i det nordøstlige Atlanterhav 1970–1979. Tonn rund vekt.

År	Norskekysten nord for 62°N	Nordsjøen	Færøyene	Island	Vest av Skottland - Rockall	Øst-Grønland	Total
1970	745	128	3 066	2 557	176	33	6 705
1971	602	192	1 924	3 778	15	59	6 570
1972	770	229	3 933	2 916	14	65	7 927
1973	1 110	499	7 067	2 367	25	60	11 128
1974	1 766	231	3 798	2 496	1 786	96	10 173
1975	2 054	390	6 320	2 376	3 007	378	14 525
1976	1 658	638	12 938	2 038	6 311	99	23 682
1977	1 337	1 590	8 830	2 317	8 973	497	23 606
1978	1 407	670	4 898	1 433	8 096	937	17 537
1979 ^{a)}	1 915	528	4 878	2 195	5 209	1 026	15 847

Kilde: ICES

a) Foreløpige oppgaver.

Tabell 5.4. Norges mengdeutbytte av blålange 1970–1979. Tonn rund vekt.

År	Norskekysten nord for 62°N	Nordsjøen	Færøyene	Island	Vest av Skott- land - Rockall	Total
1970	763	128	2 718	102	176	3 860
1971	600	192	557	22	15	1 386
1972	741	225	1 203	2	14	2 185
1973	1 100	410	4 003	6	25	5 544
1974	1 737	219	1 554	140	371	4 021
1975	2 032	370	2 492	366	57	5 320
1976	1 415	255	1 519	135	16	3 340
1977	921	251	956	317	14	2 459
1978	795	142	320	156	21	1 438
1979 ^{a)}	1 450	146	418	91	30	2 135

Kilde: Fiskeridirektoratet. ICES.

a) Foreløpige oppgaver.

Tabell 5.5. Mengdeutbytte av brosme i det nordøstlige Atlanterhav 1970–1979. Tonn rund vekt.

År	Norskekysten nord for 62°N	Nord sjøen	Færøyene	Island	Vest av Skottland	Rockall	Irland- Biscaya	Øst- Grønland	Total
1970	12 241	1 619	3 048	6 987	1 347	172	-	83	25 497
1971	10 670	1 654	3 844	8 112	1 217	233	-	90	25 820
1972	12 874	2 713	4 874	6 460	668	454	-	39	28 082
1973	19 010	3 600	7 172	7 607	899	307	4	27	38 626
1974	23 893	3 391	3 944	6 527	2 870	644	259	277	41 805
1975	13 987	2 792	4 552	5 731	639	580	187	197	28 665
1976	18 173	3 431	6 012	7 112	832	424	15	142	36 141
1977	14 423	3 658	5 362	7 948	907	521	77	224	33 126
1978	13 849	3 607	4 704	6 333	1 319	565	10	85	30 472
1979 ^{a)}	22 013	5 139	7 565	6 411	777	1 175	7	27	43 115

Kilde: ICES.

a) Foreløpige oppgaver

Tabell 5.6. Norges mengdeutnytte av brosme 1970–1979. Tonn rund vekt.

År	Norskekysten nord for 62°N	Nord sjøen	Færøyene	Island	Vest av Skottland	Rockall	Vest av Irland	Øst- Grønland	Total
1970	12 045	1 545	1 475	1 288	1 319	-	-	-	17 672
1971	10 506	1 552	1 872	1 526	1 204	-	-	-	16 660
1972	12 639	2 587	2 421	959	647	-	-	-	19 253
1973	18 811	3 455	3 066	911	852	-	-	-	27 095
1974	23 679	3 258	1 841	893	2 860	16	17	-	32 564
1975	13 693	2 659	1 843	975	621	157	95	138	20 186
1976	17 989	3 322	2 868	1 352	811	159	15	47	26 563
1977	14 208	3 535	1 839	1 796	881	70	77	40	22 446
1978	13 619	3 377	1 918	812	963	332	9	38	21 068
1979	21 875	4 870	2 365	803	463	680	-	-	31 056

Kilde: Fiskeridirektoratet ICES

a) Foreløpige oppgaver.

Fiskeoppdrett i framtida: Ei nord-norsk næring?

Av Jostein Misje

Hordaland og Sogn og Fjordane Fiskeoppdrettarlag

Skal fiskeoppdrett i framtida vera ei nord-norsk næring?

Hordaland og Sogn og Fjordane Fiskeoppdrettarlag vil på det sterkastes avvisa intensjonen i Stortingsmelding nr. 71 om fiskeoppdrett, der styresmaktene legg opp til ein politikk som vil favorisera Nord-Noreg ved tildeling av nye konsesjonar innan fiskeoppdrett.

Vi vil hevda at desse to Vestlandsfylka må reknast som pionerar i oppbygginga av denne næringa. Når vi no har kome så godt i gang, kan vi vel ikkje nett takka øvrigheita for det, men dei personane som sette alt dei åtte i pant fordi dei hadde tru på fiskeoppdrett. Ikkje alle lukkast, mange har falle av lasset, for der er også i denne næringa mange skjær i sjøen.

Oppdrettarar i vårt distrikt som har fått konsesjon tildelt etter at konsesjonslova kom i 1973 vart oppmoda av øvrigheita til å søkja om eit par tusen kubikkmeter oppdrettsvolum. Så kunne ein sjå om ein fekk det til, og trivdes med arbeidet, – gjorde ein det – kunne ein berre søkja om utviding av oppdrettsvolumet. Vi har døme på at fleire oppdrettarar i vårt distrikt fylgde denne oppmodinga. Dei har fått det til, og trivs også med arbeidet, men har aldri klart å få utvida konsesjonen på tross av fleire søknader. Desse oppdrettarane meiner vi må koma i første rekkje ved utdeling av nye konsesjonar Andre som søkte direkte om 8000 m³

oppdrettsvolum, fekk dette etter første henvending.

Når no næringa har bevist at ein meistrar oppgåva, kastar styresmaktene seg over den og skal tryggja busetnaden i alle utkantar av Nord-Noreg. – Fiskeoppdrett skal redda Nord-Noreg frå avfolkning.

Næringa er ei av dei får her til lands som ikkje lever av statstilskot. Der som politikarane skal bestemma at næringa skal byggjast ut der det er fare for avfolkning, vil det ikkje gå lang tid før fiskeoppdrett også vert ei subsidie-næring. I tilknytning til dette kan nemnast at ein fiskeoppdrettar som har drive ein del år i Finnmark har søkt styresmaktene om å få flytta anlegget sitt sørover til Trøndelag p.g.a. uegna miljø for oppdrett der han held til, med t.d. lave temperaturar i sjøen, som igjen fører til dårleg vekst på fisken, – han har fått blankt avslag på søknaden sin. Fiskeoppdrettaren kan få flytta anlegget til annan stad i Finnmark, men ikkje sørover! Om ein slik politikk skal førast i

framtida, vert det ikkje lenge før subsidiane må takast fram.

80–90% av all fisken vi her i landet produserer går til eksport. Den reine sjøen vi til no har hatt langs kysten er eit altfor dårleg trumf-kort å ha i erme når vi på eksportmarknaden skal konkurrera med andre nasjonar som stadig kjem sterkare inn i biletet.

Vår nabo i vest har vel like rein sjø som vi har? Kostnadene der ligg enno ganske mange hakk under det nivå vi opererer på. Der møter ein heller ingen toll-murar. Dei mange store fordelane styresmaktene meiner vi har her i landet ved å driva fiskeoppdrett, er ikkje lette å få auga på. Når ein no attpå til vil freista å lokalisera nye anlegg så langt frå marknaden som mogeleg, vil konkurranse-evna vår sjølsagt verta radikalt svekka.

Hordaland og Sogn og Fjordane har også mange utkantar. Er det ikkje så viktig å redda desse? Vi har og mange stader her som vil egna seg framifrå til fiskeoppdrett. Konsesjonslova må ikkje favorisera ein landsdel, men konsesjon for fiskeoppdrett må gjevast grunnlaget og miljøet for å lokalisera eit anlegg er best mogleg sett ut frå økonomiske og konkurransemessige tilhøve.

La vestlandet stå på lik line med resten av landet.

La det for ettertida ikkje heita nord-norsk fiskeoppdrett, men NORSK fiskeoppdrett.

LÅN & LØYVE

Midlertidig godkjenning

Tromvik Fiskeindustri A/s, Tromvik, er gitt midlertidig godkjenning for tilvirkning av saltfisk fram til 31.12.81. Anlegget innføres i Fiskeridirektørens register over godkjente tilvirkningsanlegg med reg. nr. T-257 under avdeling 2b.

Innstilt drift

Ved anleggene Brødr. Aarsæther, Henningsvær og Rekefiskernes Salgslag, Kopervik, er virksomheten blitt innstilt. Anleggene er derfor blitt strøket i Fiskeridirektørens register over godkjente tilvirkningsanlegg.

Tilvirkningsanlegg

Anlegget Damfisk A/s, Naustbukta, er godkjent for pakking av fersk oppdrettsfisk. Anlegget innføres i Fiskeridirektørens register over godkjente tilvirkningsanlegg med reg.nr. NT-88 under avdeling 2a, oppdrett.

Foreløpig rapport:

Trålforsøk med økt maskevidde, høsten 1980

Av G. Sangholt

Problemene vedrørende maksevidde i trål er et gammelt spørsmål som har opptatt de involverte parter i 30 år. Det later til å herske enighet om at trålen er selektiv, slik at små fisk unnslipper dersom maskevidden tillater det. Någjeldende maskevidde i trålnøter benyttet til fiske etter torsk, hyse og sei nord for 64°N er 120 mm. Minstemålet på fisk i samme område er for torsk 39 cm, for hyse 35 cm og for sei 40 cm. En vil innledningsvis slå fast at fangst av undermåls fisk ikke forekommer med någjeldende maskevidde på 120 mm. Men det er tildels betydelige innslag i fangstene av fisk som er mellom 40 og 50 cm, og dette går under betegnelsen «småfisk».

Havforskningsinstituttet har i mange år pekt på at det er et uheldig beskatningsmønster at det taes for mye ungfisk i trålfangstene, og har anbefalt en økning av maskevidden.

For å vinne forståelse for nødvendigheten av å øke maskevidden og for å få flere data vedrørende problemet, anbefalte Havforskningsinstituttet at det skulle settes igang et trålforsøk med 5 trålere som i 1 måned skulle fiske med 135 mm maskevidde i trålposene. Fiskeridirektøren bifalt forslaget og Fiskeridepartementet godtok at fangstene som ble tatt i forbindelse med prøvofisket kunne komme i tillegg til tildelt kvote. På grunn av dette viste det seg å bli meget stor interesse for å delta i forsøksfisket.

Metode

For at fangstene som ble tatt med 135 mm lettest skulle kunne sammenlignes med fangster tatt med 120 mm maskevidde, ble 4 trålere valgt ut fra rederier som samtidig hadde en annen tråler på samme felt som fisket på tildelt kvote. De 4 forsøkstrålerne var:

«Lofottrål I» Lofoten Trålfrederi, Stamsund.

«Kågsund» Skjervøy Havfiskeselskap, Skjervøy.

«Lofottrål I», Stamsund.

Foto: ½ Storviks mek. verksted

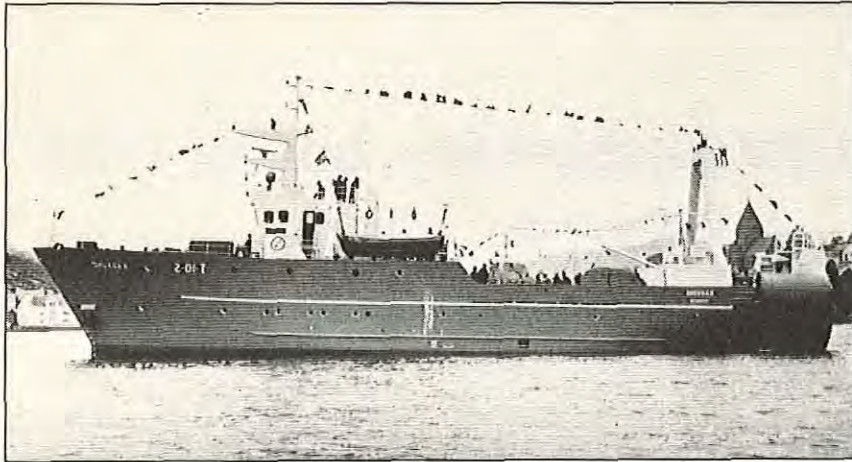
Resultat

De fleste norske ferskfisktrålerne holdt fremdeles på med å fiske på den tildelte høstkvote. Fisket, også forsøksfisket, foregikk langs hele kysten fra Malangsrunden til Varangerfjorden utenfor 4 mil til 1.10. og utenfor 6 mil etter 1.1. I tillegg var det endel trålere som fisket på Nordkappbanken. Enkelte forsøk ble også gjort på Skolpenbanken og Austbanken. På kysten av Aust-Finnmark var det hysa som dominerte i fangstene, mens det på kysten av Vest-Finnmark og Troms var både hyse og sei. På Nordkappbanken var det mest stor torsk, og på Skolpenbanken og Austbanken var det blandingstorsk, men mest små torsk. En del sovjetiske trålere fisket i sistnevnte områder. Fisket var jevnt godt, og over gjennomsnittet for siste 5-års periode.

Alle 5 forsøkstrålerne som fisket med 135 mm pose gjorde den erfaring at etter et hal utvidet maskene seg til ca. 140 mm.

Forskjellen i fangstene tatt med ulik maskevidde varierte med størrelsen på fangsten og med størrelsen på fisken. På nordkappbanken hvor det ble fisket på relativt stor torsk, ble det ingen forskjell i fangstmengde og

«Kågsund», Tromsø.

Arkivbilde

lengdefordeling. På Finnmarkskysten hvor det ble fisket mest hyse ble det forholdsvis stor forskjell i små fangster, men forskjellen jevnet seg ut når fangstene ble større, og med fangster på 50 kasser og større ble forskjellen svært liten.

På Austbanken og Skolpenbanken hvor det var mye små torsk i forekomstene, var det stor forskjell både i fangstmengde og lengdefordeling.

Fangstresultatene fra prøvfisket ble:

«Lofotrål I» 140 mm, 171 tonn,
 «Masi» 140 mm, 101 tonn,
 «Kågsund» 140 mm, 164 tonn,
 «Vadsøgutt» 140 mm, 205 tonn,
 «Lofotrål III» 120 mm, 103 tonn,
 «Doggi»/«Biggas» 120 mm, 102 tonn,
 «Kågøy» 120 mm, 154 tonn,
 «Kerrak» 120 mm, 148 tonn.
 «Vårberget» tvillingpose, en 140 mm og en 120 mm, 219 tonn.

Det var Findustrålerne som samkjørte best i forsøksperioden, og som er sikrest å sammenlikne. Sluttresultatet skiller med bare 1 tonn etter tre turer, og utreknet fangst pr. tråltid ble for «Masi» med 140 mm 334.0 kg/t, 355.2 kg/t og 447.2 kg/t mens for «Doggi»/«Biggas» med 120 mm ble det 328.8 kg/t, 347.3 kg/t og 494.3 kg/t. Disse fisket på Nordkappbanken og fangstene for begge slags maskevidde.

Skjervøytrålerne kjørte delvis hver for seg, men nevnte resultat representerte like mange driftsdøgn. De driftet delvis på kysten av vest-Finnmark og delvis på Nordkappbanken, og fangstene omfattet både torsk og hyse, med mindre innslag av sei og uer. Resultatet for disse betraktes som jevnt, det var stor fin fisk, og også fangstmende anses for god.

«Lofotrål I» fisket som nevnt vesentlig bedre med 140 mm pose enn «Lofotrål III» med 120 mm. Disse opererte på hele strekningen fra Mehamnsvfjorden til Malangsgrunnen. På de vestlige feltene var det ujevnt fiske, og dette sammen med at «Lofotrål III» var mye plaget i forsøksperioden gjorde at den kom dårligere ut sammenliknet med «Lofotrål I». Resultatene tyder likevel på at bruken av 140 mm pose ikke har redusert fangstene vesentlig for «Lofotrål I».

«Vadsøgutt» fisket på Nordkappbanken noen dager i begynnelsen av perioden, og var noen dager på Tiddlybanken i slutten av perioden. I disse områdene fisket den ikke så godt. Lengste tiden var den utenfor Aust-Finnmark og der fisket den nokså likt med «Kerrak» som holdt seg der hele tiden, dvs. i 21 døgn. Totalt for perioden hadde «Vadsøgutt» 6.612 kg/døgn mens «Kerrak» hadde 7.057 kg/døgn.

«Vårberget» som fisket med tvillingpose, – en på 140 mm og en på 120 mm, endte opp med å bli beste båt i angjeldende periode. Den fisket for det meste på kysten av Øst-Finnmark, men var også noen dager på Østbanken og på Skolpenbanken. Erfaringene «Vårberget» gjorde med forskjellig maskevidde var at med små fangster ble forskjellen i posene opptil 30%. Men forskjellen jevnet seg ut med økende fangster og med totalfangst på 50 kasser og større ble forskjellen svært liten. Gjennomsnittslengden (eksempler vist på fig. 1) på hyse synes å øke ved overgang fra 120 til 140 mm. På Austbanken og Skolpen hvor det ble fisket på blandingstorsk, var fangsten med 140 mm 20% mindre enn fangsten tatt med 120 mm pose. Der ble det også stor forskjell i lengdefordelingen (fig. 1).

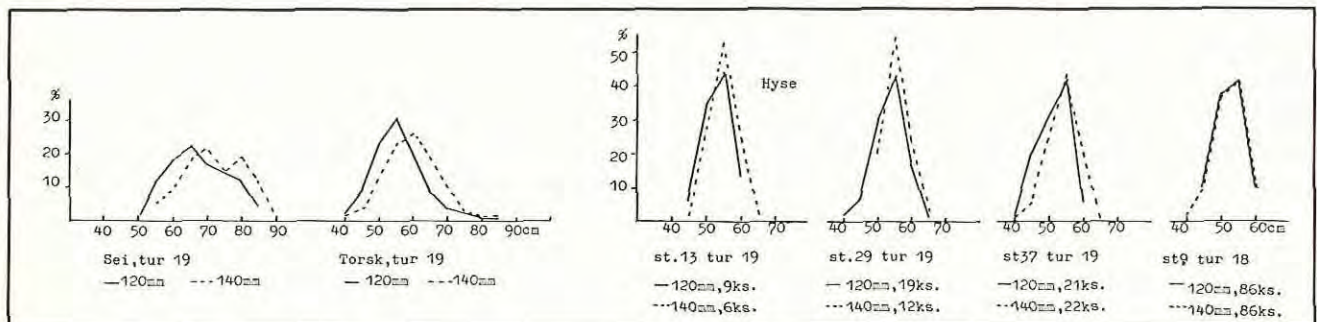
Også i det lille innslaget av sei som «Vårberget» fikk var det stor forskjell i lengdefordeling i de to forskjellige posene (fig. 1).

Uer under 35 cm var det ubetydelig av i 140 mm posen, mens 120 mm posen tok uer ned til 25 cm.

Konklusjon

Forsøket viste at trålen er selektiv, slik at en økning av maskevidden medfører en økning av gjennomsnittslengden på fisk (fig. 1 viser lengdefordeling for torsk og sei slått sammen for en hel tur og for hye fra 4 forskjellige trålhal med forskjellig totalfangst).

Samtidig viste det at større maskevidde gav mindre fangster på små forekomster, men når tilgjengeligheten økte ble forskjellen mellom 140 mm og 120 mm mindre. Imidlertid er det vanskelig å påvise nedgang i totalfangsten for hele forsøksperioden, og forsøket gav således det forventede resultat, nemlig et bedre beskatningsmønster.

Nytt fra fiskeflåten

Fiskefartøyer over 100 BRT

av Thor B. Melhus

Nybygg

Ingen nybygg over 100 brt. levert til norske fiskere siden forrige oversikt.

Salg til utlandet

SEPTEMBER 1980

M-50-SA «FISKESKJER»

140,0/129, 7 fot (42,7 m.l.l.) 431 brt. LDBP, 800 bhk Alpha motor. Bg. nr. 5 ved Karmsund Verft & Mek. Verksted A/S, Avaldsnes. Levert 12.1966 som «CAROLINE MUSHOLM» for P/R Vestsjælland (Hugo Warrer), Slagelse/Hirshals, Danmark. Overtatt 1974 av P/R for M/S Caroline Musholm (L. Joensen), Lopra, Færøyane. Solgt 1976 til Pål Myrvågnes, Fosnavåg og omdøpt til «SKYTENES». Solgt 4.1977 til P/R Fiskeskjer (Rolf Salen), Langevåg og omdøpt «FISKESKJER». Solgt 1980 til Marokko og registrert i Panama. Ringnotsnurper.

M-82-VD «BERGHORN»

168,6/157,7 fot (51,4 m.l.l.), 499 brt, LEKS, 1100 bhk MaK motor fra 1965. Bg. nr. 616 ved Uruga Dock Co., Yokohama. Levert 10.1949 som D/

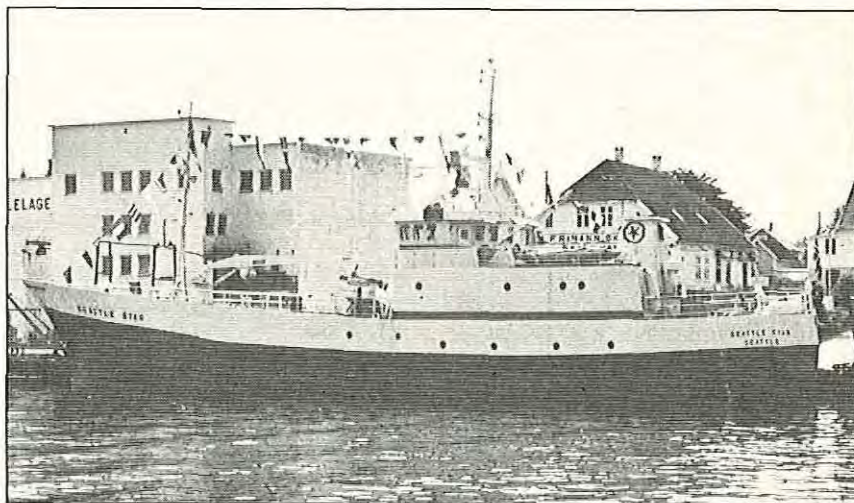
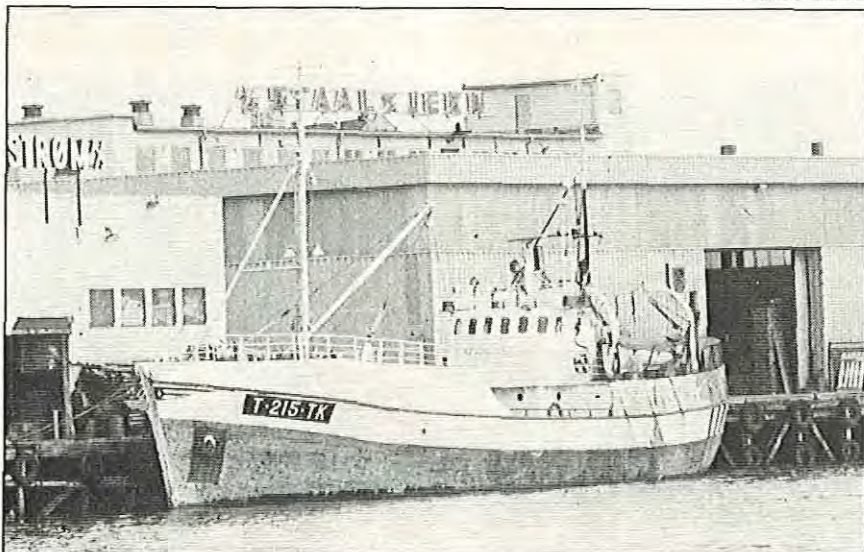

Foto: Alf J. Kristiansen

hvalbåt «KRILL» for Hvalfangerselskapet Antarctic A/S (Anton von der Lippe), Tønsberg. Overtatt 1955 av Hvalfangerselskapet Pelagos A/S (Svend Foyn Bruun), Tønsberg og omdøpt «GOS II». Solgt 1964 til A/S Lepsoy (Aage Aarseth) Vartdal/Ålesund og omdøpt 1965 til «BERGHORN». Ombygd 1965 ved Hjørungavaag Verksted A/S, Hjørungavaag til linefartøy. Motor innsatt. Ombygd 1972 til rekefrysetrålør. Solt 1980 til Grønland.

Foto: Per Alsaker

«Austholm» er solgt til Seattle og heter nå «Seattle Star».

OKTOBER 1980

M-15-HØ «REMØBUEN»

115,6/110,0 fot (35,2 m.l.l.) 220 brt, LKAS 600 bhk Alpha motor fra 1971. Bg. nr. 9 ved Leirvik Sveis, Leirvik. Levert 11.1955 til Hans K. Remøy P/R, Rimøylandet. Senere overtatt av Knut H. Remøy P/R, Leinøy. Forlenget 1971 med 6 m. ved Haakonsens Mek. Verksted, Skudesneshavn. Solgt 9.1980 på tvangsauksjon til Statens Fiskarbank, avd. Ålesund. Solgt 10.1980 til Panama.

M-62-HØ «AUSTHOLM»

133,2/126,2 fot (40,6 m.l.l.), 292 brt, LEOL, 750 bhk Wichmann motor fra 1961 – innsatt 1965. Bg. nr. 170 ved John H. Mathis Co., Camden, New Jersey, USA. Levert 8.1946 som «PAN TRADES ANDROS» for Pan Trades Inc., Boston, Mass. USA. Solgt 1949 til Hochseefischerei J. Freese, Bremerhaven. Solgt 1.1956 til Johs Østensjø & Thoralf Eiken, Haugesund. Solgt 2.1956 til A/S Liv (Arne og Johs. Østensjø), Haugesund og omdøpt «POLAR TRÅL». Forlenget 1957. Solt

M/s «Senjaland» sank 13.10.1980 under rekefiske i Barentshavet.

M/S «Lumaskjær» er solgt til P/R Rudolf Rasmussen, Vedavågen og omdøpt «Helganes»

Salg innenlands

SEPTEMBER 1980

M-74-H «LUMASKJÆR»

119,4/111,5 fot (36,4 m.l.l.), 327 brt, LDPN, 600 bhk Wichmann motor fra 1955 – innsat i 1971. Bg. nr. 90 ved Pusnes Mek. Verksted, Arendal. Levert 10.1954 som tråleren «NORDKAPPTRÅL I» til Nordkapp Havfiske-selskap A/S, Honningsvåg. Solgt 1959 til Jens Hind P/R, Dyrøyhamn og omdøpt «MIKAL HIND». Solgt 1964 til Gurvikdal Partrederi (Nils Værnes), Gurvikdal og omdøpt «LUMASKJÆR». Forlenget 1966. Solgt 1971 til Steinar Otterlei P/R, Fjørtoft. Solgt 1980 til P/R Rudolf Rasmussen, Vedavågen og omdøpt «HELGANES». Ommålt til 233 brt. Industritråler. Omregistrert til R-170-K.

SF-3-S «VIKAR I»

110,2/103,6 fot (33,6 m.l.l.) 189 brt, LAYY, 500 bhk Wichmann motor fra 1964. Bg. nr. 9 ved A. Eidsvik Skipsbyggeri, Uskedalen. Levert 1956 som «ENDRE DYRØY» til Georg Lokøy, Brattholmen. Solgt 1969 til Karl Økland P/R Øklandsvågen og omdøpt «VIKAR I». Ombygd fra ringnotsnurper til banklinefartøy. Solgt 1976 til P/R Hans og Arnfinn Evjen, Barmen. Overtatt 9.1980 av Statens Fiskarbank, Bergen. Solgt 9.1980 til K/S A/S Spesialskip. (Kåre Misje & Co), Bergen og omdøpt «PENOMI». Ombygd til «standby-skip» ved H. & E. Nordtveit Skipsbyggeri, Nordtveitgrend. Utgår som fiskefartøy.

1964 til Søren Vermundsen P/R, Haugesund/Kopervik og omdøpt «AUSTHOLM». Ombygd 1971 til P/R Blankholm & Reite (Reidar Blankholm), Leinøy. Solgt 3.1980 til Myklebust Mek. Verksted A/S, Gurskebotn for ombygging av et amerikansk selskap i Seattle med bl.a. norskamerikanerene Erling Skaar og Arnt Jørgensen samt P/R Eros (Johs. Bj. Eggesbø), Eggesbønes som interessenter.

H-47-AV «KAROLØS»

161,9/148,6 fot (49,3 m.l.l.), 694 brt, LFXE, 1800 bhk Wichmann motor. Bg. nr. 96 ved Th. Hellesøy Skipsbyggeri, Løfallstrand. Levert 9.1977 til P/R Karoløs (Karstsen Østervold), Bekkjærviik. Chartret 1.1980 til Irland for opplæring av irske ringnotskipper. Formelt utflagget 1.1980. Utført av Skipsmatrikkelen som solgt til Irland 9.1980. Ringnotsnurper.

Kondemnert

NOVEMBER 1980

N-35-DA «POLARBRIS III»

138,3/131,0 fot (42,1 m.l.l.) 331 brt, LDJN, 640 bhk Alpha motor fra 1964. Bg. nr. 300 ved Nyland Verksted, Oslo. Levert 8.1929 som D/hvalfanger «STAR XV» til Hvalfangerselskapet Rosshavet A/S (Johan Rasmussen), Sandefjord. Solgt 1936 til Hvalfangerselskapet Blaahval A/S, Sandefjord og omdøpt «HVAL VI». Chartret av Den norske Marine i 1939 som vaktskip. Overtatt 9.4.1940 av Den tyske Krigsmarine mens skipet

gjorde tjeneste i Marvika ved Kristiansand. Overtatt 1945 av Den Norske Stat. Solgt 1947 til Blomvåg Hvalstasjon (H. Hansen), Bergen. Solgt 1948 til Skjelnan Kvalstasjon (Brødrene Brunvold), Tromsø. Omdøpt 1951 til «POLARBRIS III». Solgt 1954 til Sverre og Gudolf Åkerøy P/R, Glein/Sandnessjøen og ombygd til fiskefartøy. Senere ombygd til ringnotsnurper. Kondemnert og strøket av Skipsmatrikkelen 13.11.1980.

Forlis

OKTOBER 1980

T-215-TK «SENJALAND»

91,2/83,7 fot (27,8 m.l.l.), 156 brt, tre, LCBS, 500 bhk Cummins motor fra 1974. Bg. nr. 112 ved Forra Slip & Båtbyggeri, Forra i Ofoten. Levert 1956 til Anders Frantzen P/R, Sifjord i Senja. Ringnotsnurper og reketråler. Sank 13.10.1980 under rekefiske i Barentshavet ca. 30 n.mil nordøst av Vardø etter lekkasje. Alle ombord ble reddet.

M/S «Karolås» er solgt til Irland.

Foto: Thor B. Melhus

Bestemmelser om maskevidde, minstemål, bifangster osv. i EF-sonen.

EF har 30. september 1980 fastsatt omfattende forskrifter om såkalte «tekniske» fiskerireguleringer (Council Regulation (EEC) No 2527/80).

Bestemmelsene trådte i kraft 1. oktober d.å., og er ment å være permanente. For- mælt sett gjelder de bare fram til 20.12.1980. Hvis gyldigheten ikke for- lenges, vil Fiskeridirektøren gi melding om dette.

Bestemmelsene om begrensnng av øyepåfisket i britiske farvann er inntatt i «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 152/80.

Et sammendrag av de deler av bestem- melsene som skulle være aktuelle for norske fiskere (inkludert vedlegg I-IV) følger nedenfor.

DEFINISJON AV OMRÅDER

Bestemmelsene gjelder fiske/fangst og ilandføring av biologiske ressurser i far- vann som tilhører medlemslandene i EF, og som er oppdeilt i følgende regioner:

Region 1.

a) Farvann omkring Saint-Pierre-et- Miquelon. (Fransk øy sør for New- foundland på 47°N og 56°V).

b) Farvann nord og vest for en linje gjen- nom følgende punkt:

- 1) 48°N-18°V
- 2) 60°N-18°V
- 3) 60°N-5°V
- 4) 60°30'N-5°V
- 5) 60°30'N-4°V
- 6) 64°N-4°V
- 7) 64°N-norskekysten

Region 2.

Andre farvann nord for 48°N, med unntak for Østersjøen og beltene sør og øst for linjer trukket fra Hassensør til Griben, fra Korsnagel til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

(De beskrevne linjene danner sørgrøn- sen for Kattegat i nordenden av de danske beltene.)

Region 3.

Farvann i Det Nordøstlige Atlanterhav sør for 48°N, med unntak for Middelhavet og tilhørende farvann.

(Regionene 4, 5 og 6 utgjør de franske områdene Fransk Guyana i Sør-Amerika, Martinique og Guadeloupe i Vest-India og Réunion i Det Indiske Hav.

En videre oppdeling av regionene føl- ger områdene fastsatt av Det Internasio- nale Havforskningsråd (ICES) eller Den Nordvest Atlantiske Fiskeriorganisasjon (NAFO).

Kattegat er avgrenset i sør av linjene beskrevet ovenfor under region 2, og i nord av en linje fra Skagen fyr til Tistlatna fyr.

Skagerrak er avgrenset i sør av Katte- gat, og i vest av en linje fra Lindesnes fyr til Hanstholmen fyr.

Nordsjøen omfatter i disse bestemmel- sene ICES område IV, den tiliggende delen av ICES Ila og den delen av ICES IIIa som ikke hører med til Skagerrak.

MASKEVIDDE

1. Generell bestemmelse

Det er forbudt å bruke trål, snurrevad eller annen tilsvarende not dersom

satte. Denne bestemmelsen gjelder ikke den del av fangsten som er tatt med redskap som oppfyller de gene- relle maskeviddebestemmelsene.

Fangster tatt med småmasket trål (jfr. punkt 3) skal ikke inneholde bi- fangster av laks og ørret.

I Celtic Sea (ICES VII g til k, med tillegg av farvann i Irskesjøen nord til 52°70'N, men med unntak av Bantry Bay) skal all bifangst av silde være for- budt så lenge totalkvoten for silde er mindre enn 10.000 tonn.

8. Spesielle bifangstbestemmelser.

Fangster som blir tatt i samsvar med reglene for fiske etter kreps (Neph- rops) (jfr. punkt 3) skal ikke inneholde mer enn 60% av blekksprut (Sepia) eller av de artene som er oppført i Vedlegg V for de aktuelle regionene.

Fangster som blir tatt med redskap som tilfredsstiller de generelle maskeviddebestemmelsene (jfr. punkt 1), men som ikke tilfredsstiller maskeviddebestemmelsene om fiske etter lysing (jfr. punkt 4) skal ikke inneholde mer enn 30% lysing.

Den lovlige bifangstprosenten av silde ved fiske etter andre fiskeslag, skal måles i samsvar med bestem- melsene i punkt 9 nedenfor.

9. Fastsettning av bifangstprosenten og anvendelsen.

Bifangstprosenten som det er vist til i punkt 7 og 8 skal måles som andel av vekten av all fiske om bord etter sor- tering. Andelen kan også fastsettes i forhold til all fisk i lasterommet eller landing (levering), og bifangsten kan da fastsettes på basis av et eller flere representative utvalg av fangsten.

Ved fiske etter sil («tobis») med maskevidde under 16 mm kan likevel bifangsten måles til enhver tid om bord eller ved landing (levering).

Ulovlige bifangster og bifangster som overstiger de respektive bi- fangstprosenten kan ikke beholdes ombord, men skal straks slippes i sjøen igjen.

STØRRELSEN PÅ FISKEN.

10. Minstemål.

Fisk under minstemålet skal straks kastes på sjøen. Slik fisk skal ikke be- holdes om bord, overføres, bringes i land, transporteres, selges, behol- des, utstilles eller utbys for salg; bort- sett fra disse unntak:

- levering av silde kan inneholde opp til 10% i vekt av undermåls silde.
- levering av makrell kan inneholde opp til 15% i vekt av undermåls ma- krell
- leveringer av søt fisket i Skagerrak eller Kattegat kan inneholde opp til 10% undermåls sei.

Undermåls fisk tatt som bifangst innenfor de grenser som er fastsatt i punkt 7 første avsnitt skal ikke behol- des om bord, overføres, bringes i land, transporteres, selges, behol- des, utstilles eller utbys for salg.

En fisk er under minstemål dersom størrelsen er mindre enn det mini- mum som er fastsatt i Vedlegg V eller VI for de arter og de regioner og even- tuelt de tidsperioder som er aktuelle.

Størrelsen på en fisk skal måles i centimeter fra spissen av snuten til enden av sporen. Størrelsen på kreps (Nephrops) skal uttrykkes som cara- pax-lengde målt parallelt med midt-

linjen fra bakerste enden av øyehulene til bakkanten av carapax.

Størrelsen på en fisk som er like stor som en som er målt på foreskrevet måte, kan uttrykkes som antall pr. vektnehøi i henhold til de detaljerte regler som senere blir fastsatt.

FORBUD MOT FISKE ETTER VISSE FISKESLAG INNEFOR VISSE OMRÅDER OG PERIODER.

11. Laks.

I farvann utenfor 12-mils grensen i den del av region 1 som er øst for 44°V og i regionene 2 og 3, skal fangst av laks ikke beholdes om bord, overføres, bringes i land, transporteres, selges, beholdes, utstilles eller utbys for salg, men straks slippes i sjøen igjen.

12. Rødfisk og sild.

Ut fra hensynet til vern av gyteområder og oppvekstområder, er fiske etter følgende arter forbudt i de nedenfor anførte områder og tidsperioder:

1) Rødfisk, hele året:

a) Nordlig område:

Fra kysten av Grønland ved 67°N til:

– 67°N – 30°30'V

– 65°40'N – 30°30'V

– 65°40'N – 31°50'V

– 65°30'N – 33°10'V

– 65°10'N – 34°V

– 65°10'N – 35°V

– 64°45'N – 35°20'V

til kysten av Grønland ved 64°35'N.

b) Sørlig område:

Fra kysten av Grønland ved

64°20'N til:

– 64°20'N – 36°20'V

– 63°50'N – 36°50'V

– 63°15'N – 39°30'V

– 63°45'N – 39°30'V

til kysten av Grønland ved 63°45'N.

2) Sild hvert år i perioden fra 15. august til 30. desember:

Farvann omfattet av en linje gjennom følgende punkt:

– Butt of Lewis

– Cape Wrath

– nord til 58°55'N – 5°V

– vest til 58°55'N – 7°10'V

– sør-vest til 58°20'N – 8°20'V

– sør til 57°40'N – 8°20'V

– øst til Hebridene.

(områdene er illustrert på vedlagte kart).

BEGRENSNING I BRUKEN AV VISSE TYPER REDSKAP OG FARTØY.

13. Snurpenot skal ikke brukes ved fiske etter de arter som er oppført i Vedlegg V, og slike nøter skal heller ikke brukes ved fiske etter sild i Celtic Sea. I Kattegat er bruken av borm-trål forbudt.

14. Trål, snurrevad eller tilsvarende not med maskevidde mindre enn det som er fastsatt i Vedlegg I for vedkommende region eller snurpenot skal ikke brukes ved fiske etter makrell fra 1. mars til 15. november hvert år innenfor et område som avgrenses av en linje gjennom følgende punkt:

Sør-vest kysten av Storbritannia ved 5°V

– 5°V – 49°30'N

– 7°V – 49°30'N

– 7°V – 50°30'N

sør-vest kysten av Storbritannia ved 50°30'N.

det i noen del av noten er mindre maskevidde enn det som er fastsatt i Vedlegg I for den region, den type trål og fra de datoer som er spesifisert.

2. Småmasket trål

Trål, snurrevad eller tilsvarende not som har mindre maskevidde enn fastsatt i Vedlegg I, men ikke mindre enn fastsatt i Vedlegg II, kan brukes ved fiske i de regionene og etter de fiske-slag som er fastsatt i Vedlegg II.

Ved fiske etter de spesifiserte artene i de områdene som er fastsatt i Vedlegg III er det likevel ikke tillatt å bruke trål, snurrevad eller tilsvarende not som har mindre maskevidde enn det som er fastsatt i Vedlegg I.

Fram til 31. mars 1981 kan trålnett med minimums maskevidde 16 mm brukes ved fiske etter reke (Pandalus) i region 2.

I region 2 er det ikke tillatt å bruke trålsom i posen har masker med størrelse mellom 50 mm og de størrelser som er spesifisert i Vedlegg I for region 2.

3. Kreps (Nephrops).

Trål, snurrevad eller tilsvarende not som har mindre maskevidde enn fastsatt i Vedlegg I, men ikke mindre enn fastsatt i Vedlegg IV, kan brukes ved fiske etter kreps i de regionene og fra datoer som er fastsatt i Vedlegg IV.

4. Lysing.

Det er forbudt å bruke trål, snurrevad eller tilsvarende not med mindre maskevidde enn 80 mm ved fiske etter lysing i region 2 (unntatt i Skagerrak og Kattegat) og region 3.

Fram til 30. november 1980 kan likevel de maskevidder som er fastsatt i Vedlegg I brukes for de aktuelle regionene.

5. Måling av maskevidde.

Detaljerte bestemmelser om framgangsmåte ved måling av maskevidde vil bli fastsatt senere.

6. Utstyr i tilknytning til tråten.

Det er ikke tillatt å bruke noen som helst innretning som innsnevrer maskene eller på annen måte reduserer maskevidden. Dette gjelder likevel ikke slikt utstyr som kommer inn under de detaljerte reglene som Kommisjonen senere fastsetter.

BIFANGST

7. Bifangst ved fiske med småmasket trål.

Fangst tatt med småmasket trål (jfr. punkt 2 ovenfor) skal ikke inneholde mer enn 10% av blekksprut (Sepia) eller av de artene som er oppført i Vedlegg V for de aktuelle regionene.

Fram til 31. desember 1980 skal bifangstprosenten være 15 i Kattegat.

Ved fiske etter reke (Pandalus) i region 2 skal fangstene ikke inneholde mer enn 50% av blekksprut (Sepia) eller av de artene som er oppført i Vedlegg V for denne regionen.

All fangst tatt på en tur av et fartøy, som ved siden av redskap som er i samsvar med de generelle maskeviddebestemmelsene (jfr. punkt 1) også har om bord småmasket redskap, skal regnes som tatt med småmasket redskap med mindre fartøyet fangstdagbok viser det mot-

VEDLEGG V.

Art	Region 1	Region 2	Region 3
Torsk	34 ¹⁾	30 ²⁾	30
Hyse	31	27	27
Lysing	30	30	30
Rødspette	25	25 ²⁾	25
Smørflyndre	28	28	28
Lomre	25	25	25
Tunge	24	24	24
Piggvar	30	30	30
Slettvar	30	30	30
Glassvar	25	25	25
Hvitling	27	27 ⁴⁾	23
Sandflyndre	15	15 ⁴⁾	15
Sei	35	30	30
Fiekkpagell (Pagellus bogaraveo = P. cantabricus)	—	—	12
Mulle (Mullus surmuletus)	—	—	15
Havåbor	—	p.m.	—
Havål	—	—	58
Lyr	—	—	22
Lange	—	p.m.	63
Maisild, Stamsild (Alosa spp)	—	—	30
Stør (Acipenser sturio)	—	—	145
Multe (Mugil spp)	—	—	20
Laks	—	—	48
Aure (Ørret)	—	—	23
Skrubbe	—	20 ⁵⁾	—

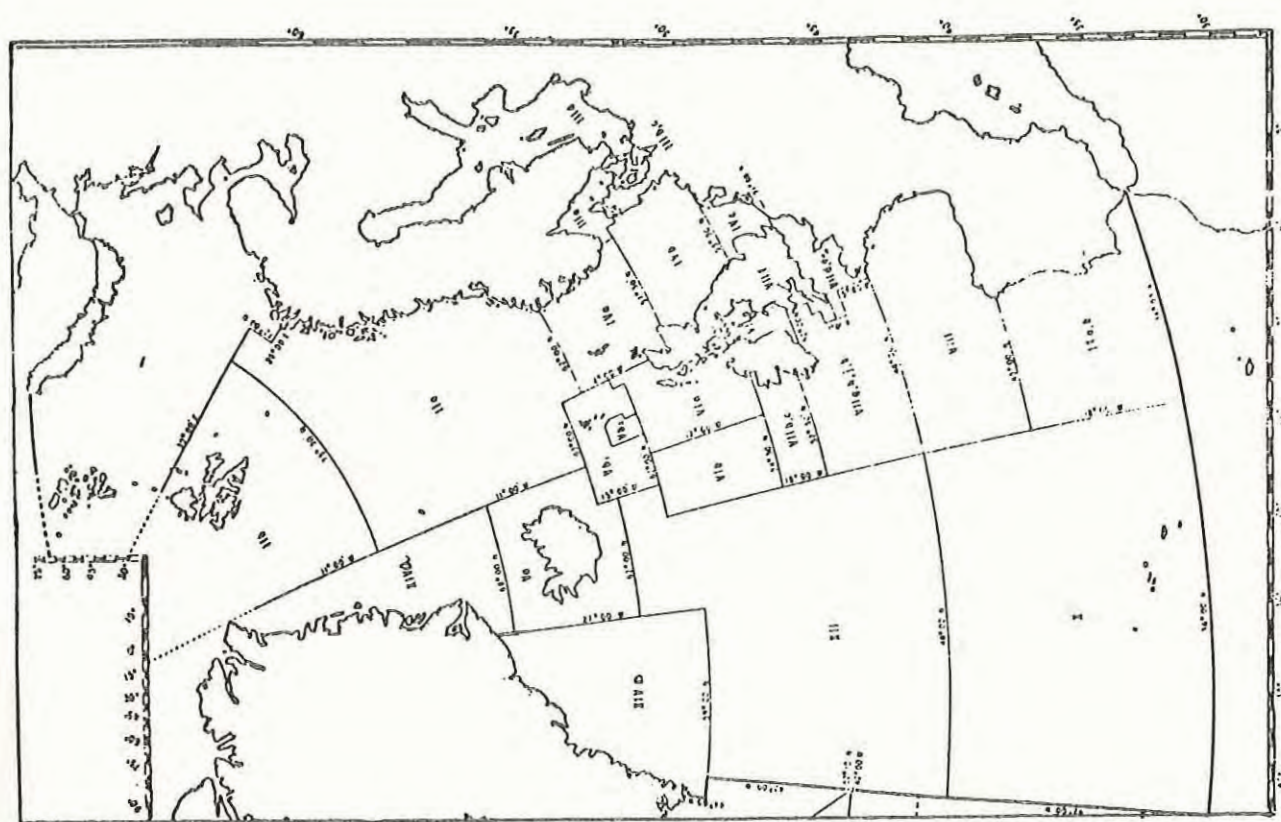
1) Unntatt i NAFO 1 og ICES XIV og V der minstemålet skal være 40 cm.

2) Unntatt i ICES VIIa der minstemålet skal være 45 cm.

3) Unntatt i Skagerrak og Kattegat der minstemålet skal være 27 cm.

4) Unntatt i Skagerrak og Kattegat der minstemålet skal være 23 cm.

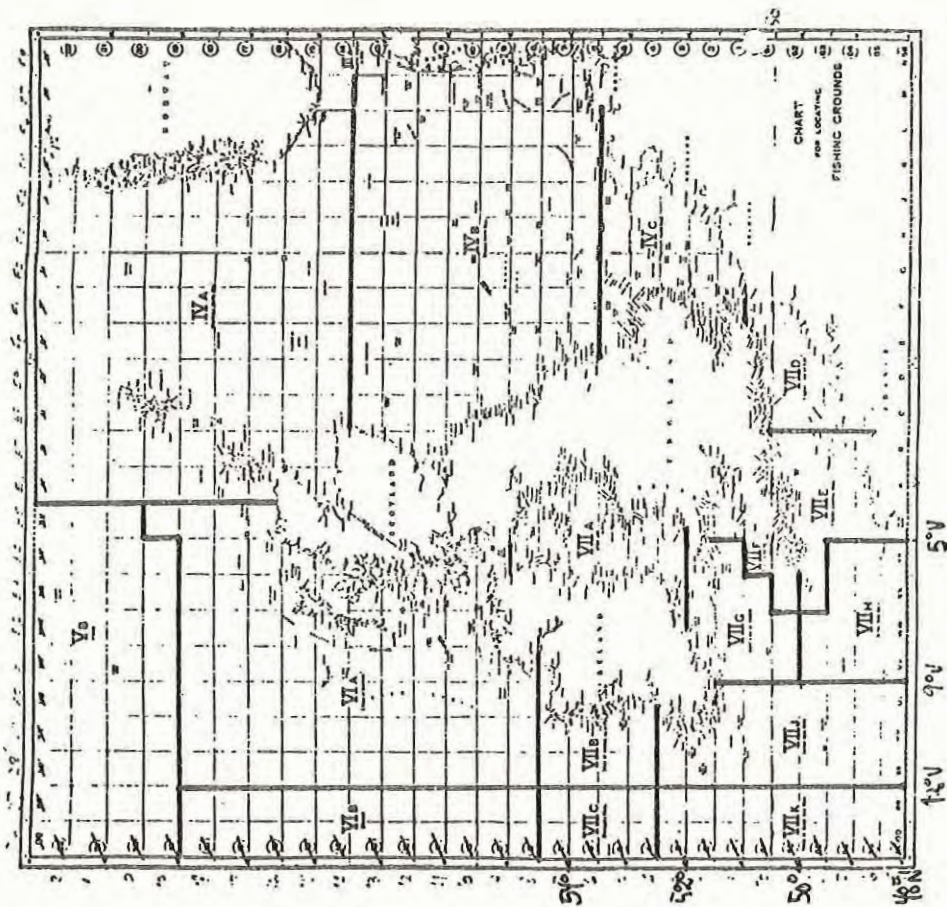
5) Bare i Skagerrak og Kattegat.

ICES-fiskeristatistiske områder.

VEDLEGG VI

Art	Region	Del av region	Dato	Minstemål (cm)
Sild	1			
	2	Unntatt Skagerrak og Kattegat	Fra 1.10.1980	20
	3			
Makrell	2	Skagerrak og Kattegat	Fra 1.10.1980	18
	2	Nordsjøen	Fra 1.10.1980	30
Kreps (Ne-phrops)	2	Nordsjøen, Farvann vest av Skottland og vest av Irland, Irskesjøen.	Fra 1.10.1980	2,0
		Engelske kanal, (ICES IV, Via, VIIb, c, e, f, j, k)	Fra 1.12.1980	2,5
	3	Sørlig innløp til Irskesjøen (ICES VIIg, h)	Fra 1.10.1980	2,0
		Skagerrak og Kattegat	Fra 1.12.1980	2,5
		Skagerrak og Kattegat	Fra 1.10.1980	4,0
	3		Fra 1.10.1980	2,0

Forskrifter for tilskott til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige fiskerfartøyer som har adgang til å fiske brisling med not.

I medhold av Stortingets vedtak av 17. desember 1979, jfr. St.prp. nr. 1 (1979-80) tillegg nr. 12 har Fiskeridepartementet den 5.11.1980 bestemt:

I forskrifter av 8. juli 1980 for tilskott til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige fiskerfartøyer som har adgang til å fiske brisling med not gjøres følgende endring:

§ 10 annet ledd skal lyde:

De som har fått tildelt tilskott etter de tidligere forskrifter kan i tillegg få utbetalt det beløp som tilsvare økningen i tilskottet etter disse forskrifter.

Etter dette får forskriftene av 8. juli 1980 følgende ordlyd:

Forskrifter for tilskott til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige fiskerfartøyer som har adgang til å fiske brisling med not, fastsatt av Fiskeridepartementet 8. juli 1980 med endring av 5. november 1980.

§ 1

Av midler stilt til rådighet kan Statens Fiskerikarbank yte tilskott til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige fiskerfartøyer (skrog og motor, eller skrog alene), som har vært nytt til brislingfiske og til perloner som gir fra seg retten til å drive slikt fiske.

§ 2

Tilskott kan ytes til kondemnering av fartøyer som etter målebrevet har en lengste

lengde på 30 fot eller mer og som har vært i vedkommende søkers eie i minst 3 år.

Det skal ikke være til hinder for å gi tilskott at fartøyet i løpet av de siste 3 år er overtatt av den tidligere eiers barn, barnebarn eller ektefelle.

For å kunne ytes tilskott må fartøyet alder være minst 20 år for stålartøyer og 15 år for trefartøyer.

Tilskott til kondemnering av motor kan gis i forbindelse med kondemnering av skroget når motoren er over 12 år gammel.

Fartøyet må være registrert hos Fiskeridirektøren i medhold av forskrifter om adgang til å delta i fiske med not etter brisling, fastsatt ved kongelig resolusjon av 30. mars 1979.

§ 3

Tilskott kan ytes: a) på grunnlag av følgende aktivitet i brislingfiske:

Gjennomsnittets bruttofangstinntekt fra brislingfiske (i kr.) for 2 av årene i perioden 1975-1978	Med tilskott (i kr.)
10-19 000	60 000
20-29 000	80 000
30-69 000	140 000
over 70 000	200 000

b) med inntil kr. 2 050,- pr. BRT for fartøyet. Denne satsen kan økes med 15% dersom motoren kondemneres sammen med skroget.

Forskrifter om rapportering ved fiske etter reker i Sovjetunionens fiskerisone i 1980.

I medhold av §§ 3 og 4 i Fiskeridepartementets forskrifter av 5. mai 1980 om regulering av rekefiske i Barentshavet i 1980 har Fiskeridirektøren 30. oktober bestemt:

§ 1

Fartøyer som fisker reker i sovjetisk sone skal sende daglige fangstrapporter til Fiskeridirektoratet. Ved første daglige rapport skal det også opplyses om fangster siden siste vanlige ukerapport.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft 31. oktober 1980, og gjelder inntil 31. desember 1980.

Fiskeridirektøren vil gjøre oppmerksom på at forskriftene om daglige fangstrapporter kommer i tillegg til reglene om akuttmelding, ukentlige fangstrapporter og passivmelding, som skal sendes til sovjetiske fiskerimyndigheter med kopi til Fiskeridirektøren (jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 16/80).

Kvoten for 1980 på 2000 tonn reker i Sovjetunionens fiskerisone er på det nærmeste oppfiske, og fisket kan bli stoppet med meget kort varsel.

Har en bank eller annen finansinstitusjon overtatt et fartøy på tvangsauksjon kan Fiskeridepartementet uten hinder av kravet til eiertid gi tilskott etter punkt b.

Forsikring som blir utbetalt på grunn av skade på fartøy eller motor kommer til fradrag i kondemneringsutbetalingen.

§ 4

Gis det tilskott etter § 3 punkt a og ikke etter punkt b, stilles det ikke krav om at fartøyet skal ødelegges.

Bestemmelsene om fartøyets lengde og alder i § 2 første og tredje ledd og krav om registrering av fartøy i § 2 siste ledd, kommer ikke til anvendelse når det kun gis tilskott etter § 3 punkt a.

Leier av fartøy kan få tilskott etter § 3 punkt a.

Gis det tilskott etter § 3 a må vedkommende være registrert hos Fiskeridirektøren i medhold av kongelig resolusjon av 30 mars 1979.

§ 5

Eier av fartøy kan dersom fartøyet har vært nytt til brislingfiske av andre enn eieren, få tilskott etter § 3 punkt b.

§ 6

Om tilskott skal lytes avgjøres i det enkelte tilfelle av Statens Fiskarbank, som også fastsetter tilskottenes størrelse og står for utbetalingen.

Banken kan sette nærmere vilkår for at tilskott skal gis.

Dersom tilskottet nyttes i strid med fastsatte vilkår, kan det kreves tilbakebetalt.

§ 7

Søknad med tilskott sendes gjennom fiskerikommisjonen i søkerens hjemstavnskommune.

mune på fastsatt skjema. For søknader om tilskott skal det med søknaden følge:

a) bekræftet avskrift av det gamle fartøyes målebrev.

b) Panteattest.

c) Dokumentasjon av bruttofangstinn-
tekt fra tidligere brislingfiske i 1975-78 i form av oppgaver fra salgslag og kopi av C-skjema.

Gjelder søknaden bare tilskott etter § 3 a, kreves bare dokumentasjon av bruttofangstinntekt.

§ 8

Fiskerikommisjonen lar holde synfaring over fartøyet ved Fiskarbankens taktstnemnd i kommunen. Fiskerikommisjonen gir sin uttalelse om søknaden og sender denne sammen med synfaringrapport og andre dokumenter til Fiskarbanken.

§ 9

Fartøy som har fått tilskott etter disse forskrifter må ikke midlertidig benyttes til annen virksomhet.

Tilskottet etter § 3 punkt a kan utbetales direkte til leier av fartøy, når det gis tilskott etter § 4, tredje ledd.

Før utbetaling av tilskott kan finne sted, må det legges fram:

a) Erklæring fra lensmann/politi om at skroget, eventuelt med motoren, er tilfintgjort, eller erklæring fra skipsverft eller etablert skipsopphuggeri at fartøyet er mottatt ved verftet/opphuggeriet og at det vil bli opphugget.

b) Stadfesting fra merkelovens tilsynsmann om at fartøyet er utmeldt av registeret over merkepliktige fiskefartøyer.

c) Egenærklæring om at vedkommende frasier seg retten til å drive fiske etter brisling med not.

Forskrifter om snurrevadfiske i Lofoten oppsynsdistrikt.

I medhold av §§ 4 og 31 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, og kgl.res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 11. november 1980 bestemt:

I

I Lofoten oppsynsområde skal for den tid som Lofotoppsynet er satt følgende forskrifter for snurrevadfiske gjelde:

1. Det er forbudt å nytte eller ha ombord i fiskerifartøyer snurrevad som er lenger enn 123 meter fra vingespiss til vingespiss målt langs fellingen, og dypere enn 63 meter på vinger, målt inne ved kvartene, strukket lin.

2. Under fiske er det forbudt å bruke snurrevad til annet enn bunnredskap. Bruk av blåser eller andre innretninger til å fløyte redskap for å hindre det i å synke til bunns er og forbudt.

3. Ved fiske med snurrevad settes første tauarm (første drott) fra en rød lysreflekterende og godt synlig blåse. Utsettingen skal foregå mot styrbord. Selve snurrevadet markeres ved at 5 av redskapets vanlige fløyt (kavler) på midten av noten gjøres lysreflekterende (rødfarget), og ved at det i havflaten plasseres en hvit lysreflekterende og godt synlig blåse festet til en line fra redskapets belg. Linen skal være av materiale som synker. Blåsene skal være merket med båtens registreringsmerke.

4. Alle som skal drive med snurrevad under Lofotfisket må før sesongen tar til få sine redskaper kontrollert i Nordland distrikt, Svolvær, eller til den kontrollstasjon som passer best for vedkommende fisker. Kontrollen omfatter

også maskevidden i redskapet. Den inspektør som foretar kontrollmålingen utsteder bekrefteelse om redskapet er funnet i orden eller ikke.

II

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets bestemmelse av 17. januar 1977 om snurrevadfiske i Lofoten oppsynsdistrikt.

Etter dette bortfaller Fiskeridirektørens melding J. 12/77.

Regulering av trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1981. Registrering for deltaking i fisket.

I samband med regulering av trålfisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1981, er det naudsynt med fullstendig oversikt over dei fartøyer som ønskjer å delta.

Rederia må difor snarast og seinast 1. desember d.å., sende inn søknadsskjema om registrering i utfylt stand.

Fiskeridirektøren vil understreke at registreringens ordninga gjeld alle fartøyer som ønskjer å delta i trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1981, også om trålfisket først vil starte i slutten av året.

Unnateke frå registreringa er fartøyer som kun vil fiske torsk og hyse som bifangst til anna trålfiske.

Søknader må vere postlagt innan 1. desember 1980.

Søknadsskjema kan ein få hos fiskerisjefane, Fiskebåtredernes Forbund, Norske Trålræderiers Forening, Sogn og Fjordane Fiskesalslag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag, Norges Råfisklag og Fiskeridirektøren.

Regulering av fisket etter makrell i 1980.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerierne, jfr. kongelig resolusjon av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, jfr. kongelig resolusjon av 8. september 1972 har Fiskeridepartementet 12. november 1980 bestemt:

I Fiskeridepartementets forskrifter av 8. oktober 1980 om regulering av fisket etter makrell i 1980 gjøres følgende endring:

§ 3 annet ledd (nytt) skal lyde:
Fiskeridirektøren kan etter søknad fra salgslaget på vegne av vedkommende fisker dispensere fra turkvoten nevnt i første ledd.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskrifter for kostnadsreducerende driftstilskott til fiskerfartøyer. (Jfr. Melding fra Fiskeridirektøren nr. J. 81/80).

I medhold av § 6 i avtale av 14. mai 1980 mellom Norges Fiskarlag og Forbruker- og administrasjonsdepartementet har Fiskeridepartementet den 17. oktober 1980 bestemt:

I

I Fiskeridepartementets forskrifter av 30. juni 1980 om kostnadsreducerende driftstilskott til fiskerfartøyer er det gjort følgende endring.

§ 3, punkt c skal lyde:

Ferskfisk- og rundfrysetrålerna som i perioden 1. mai-31. desember 1980 ikke er berettiget driftstilskott etter § 6 h i fordelingsavtalen av 20. desember 1979, jfr. forskrifter av 12. juni 1980, er berettiget driftstilskott etter disse forskrifter.

II

Denne forskrift trer i kraft straks, og gis virkning for hele 2. periode, jfr. § 4 punkt a.

Tilskottet skal så langt det rekker dekke rettsbeskyttet pantegjeld på det kondemnerte fartøyet med mindre pantehaveren frafaller sin rett.

Før utbetaling av tilskott etter § 3 a må det legges fram en egenærklæring om at vedkommende sier fra seg retten til å fiske brisling med not.

For øvrig blir Fiskarbankens vanlige regler for utbetaling av lån veiledende, også for utbetaling av tilskott.

§ 10

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 29. mai 1979 om tilskott til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige fiskefartøyer som har adgang til å fiske brisling med not.

De som har fått tildelt tilskott etter de tidligere forskrifter kan i tillegg få utbetalt det beløp som tilsvarer økningen i tilskottet etter disse forskrifter.

Lisensiering av fiske/fangst i sovjetisk sone i 1981.

I 1981 vil alt fiske og all fangst i sovjetisk sone vere underlagt lisensplikt på same måten som i 1980.

Fartøy som vil delta i fiske/fangst i sovjetisk sone i 1981 må sende inn utfyllt søknadsskjema til Fiskeridirektøren så snart som råd, og innan 22. november 1980.

Fiskeridirektøren vil understreke at det under forhandlingane om kvoteavtale har kome fram at fiske i sona utan lisens blir sett på som eit svært grovt brot på sovjetiske fiskeriforskrifter.

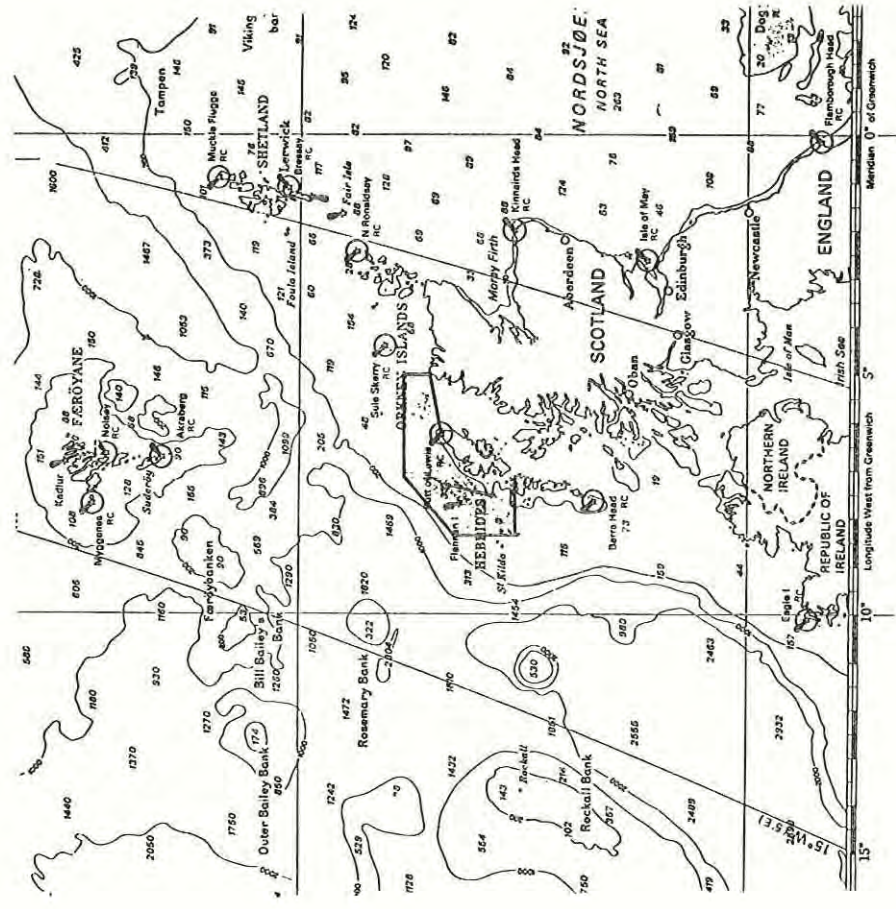
I inneverande år har det kome eit stort antal søknader om utviding og tillegg til allerede gjevne lisensar, det gjeld til dømes utviding av tidsrommet eller inkludering av fleire fiskeslag. For å unngå dette skal søknadene utfyllast med **rommelege tidsrom** og gjelde **alle fiskeslag** ein forventar å fiske i sovjetisk sone i 1981. Søknader i løpet av 1981 om tillegg, utviding o.l. til allerede gjevne lisensar må påreknast å ta lang tid.

Søknadsskjema kan ein få hos: Fiskerirettleiarane, fiskerisjefane, Norges Råfisklag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag, Sogn og Fjordane Fiskesalslag, Feitfiskernes Salgslag, Noregs Sildesalslag, Norske Trålerrederiets Forening, Fiskebåtredernes Forbund og Fiskeridirektøren.

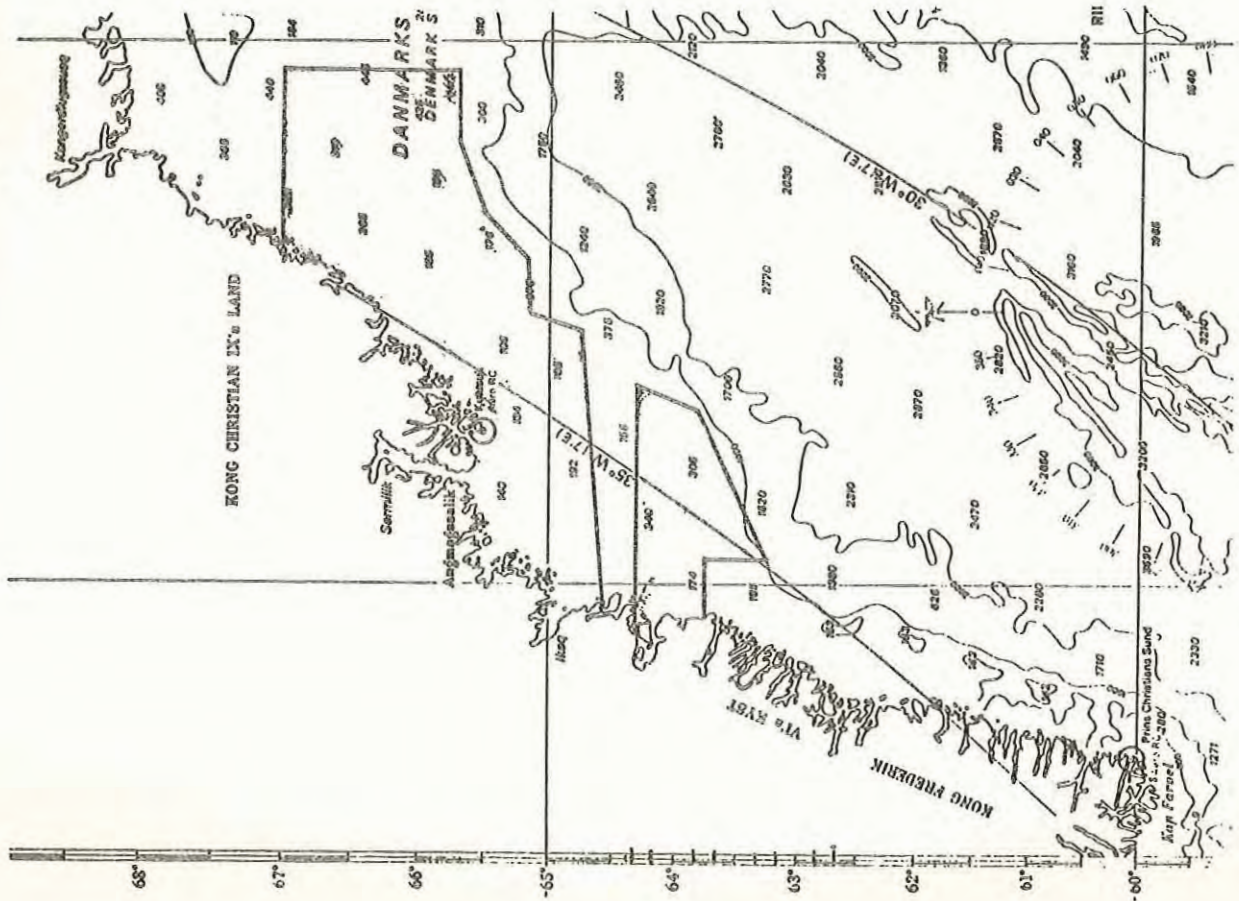
Det er ønskeleg at det blir brukt skrivemaskin ved utfyllinga.

FOR 150 100 700 100

(Illustrationskart, 1:100 000)

J. 153/80-7

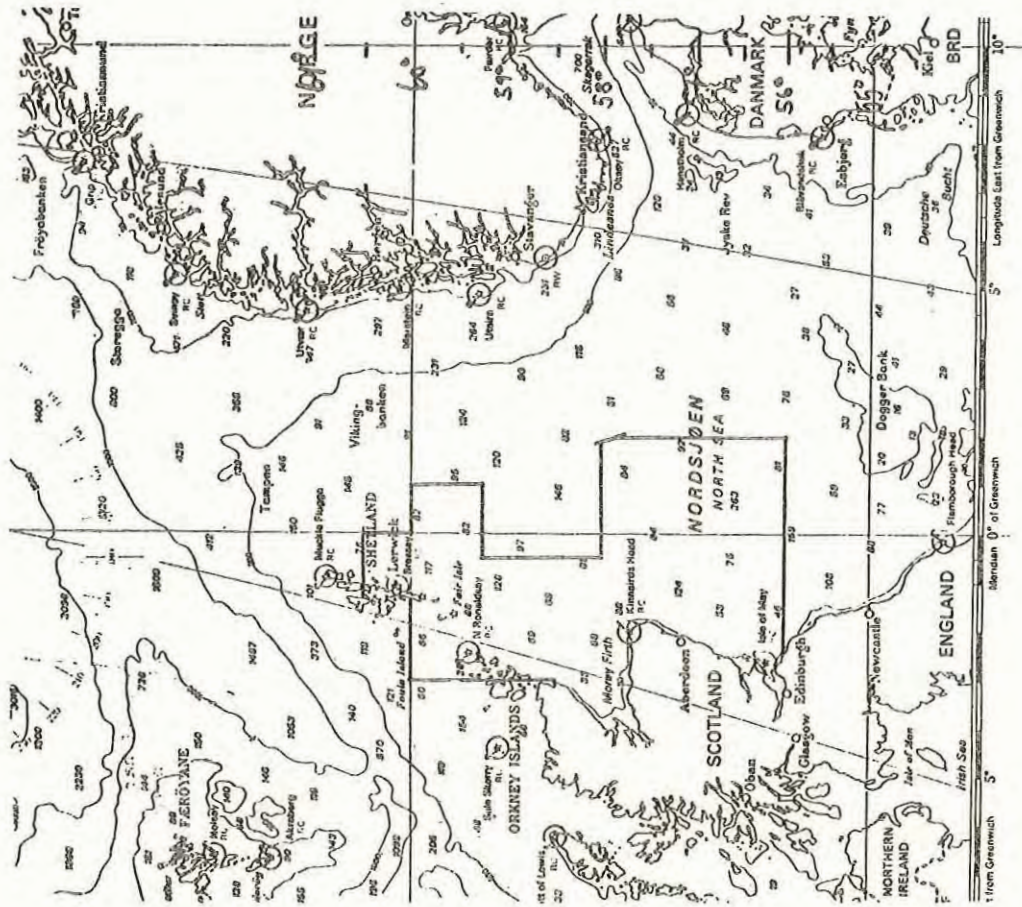

(Illustrasjonskart, jfr. punkt 1.1.1)

J. 153/80-8

FORBUSSOMRÅDE FOR ØYEPÅL.

(Illustrasjonskart, jfr. Vedlegg III, punkt 4.)

(Illustrasjonskart, jfr. Vedlegg III, punkt 4.)

VEDLEGG III.

1. Kolmule i den del av region 2 som er sør for 52°30'N og vest for 7°V.
2. Bastardtunge i region 3, med unntak av et mindre område i Biscayabukta der fartøy som ikke har mer enn 150 bremsehesterkrefter kan bruke trålrredskap med minimum maskevidde 40 mm.
3. Hestereke og dypvannsrøke i region 3 utenfor 12 mils-grensen.
4. Øyepål i det området av Nordsjøen som er beskrevet i «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 152/80. (Den såkalte «øyepålkassen».)
(Området er illustrert på vedlagte kart.)

VEDLEGG IV.**Kreps (Nephirops)**

Region	Del av region	Dato	Maskev. (mm)
2	Nordsjøen	Fra 1.10.1980	55
	Farvann vest av Skottland og vest av Irland.		
	Engelske kanal (ICES IV, VIa, VIIb, c, d, e, f, j, k)	Fra 1.12.1980	70
	Irskesjøen og sørlige innløp (ICES VIIa, g, h)	Fra 1.10.1980	55
	Skagerrak Kattegat	Fra 1.12.1980	60
3		Fra 1.10.1980	45
		Fra 1.1.1981	60
		Fra 1.12.1980	50

VEDLEGG 1.

Re- gion-	Del av region	Dato	Type trål	Maske- vidde mm
1		Fra 1.10.80	Alle	120
1	NAFO 1, ICES XIV, V	I.h.t. NAFO- regler. Senest 1.7.81	Alle	130
2	Skagerrak og Kattegat	Fra 1.10.80	Snurrevad eller del av trål av enkel tråd som ikke består av manila eller sisal	70
			Del av trål som har dobbel tråd som ikke består av manila eller sisal	75
			Del av trål som er laget av manila eller sisal	80
Nordsjøen		Fra 1.10.80	Enkel tråd	70
			Dobbel tråd	75
		Fra 1.12.80	Alle	80*)
		Fra 1.10.82	Alle	90*)
	Farvann vest av Skottland og vest og sør av Irland. (ICES VI, VIIb, c, f, g, h, j, k)	Fra 1.10.80	Enkel tråd	70
			Dobbel tråd	75
Irskesjøen (ICES VIIa)		Fra 1.10.80	Enkel tråd	70
			Dobbel tråd	75
Engelske kanal (ICES VIId, e)		Fra 1.10.80	Enkel tråd	70
			Dobbel tråd	75
		Fra 1.12.80	Alle	75
3		Fra 1.10.80	Enkel tråd	60
			Dobbel tråd	65
		Fra 1.12.80	Alle	65

*) Unntatt fiske etter tunge med fartøy som ikke har mer enn 300 bremsehesterkrefter.

15. Det er forbudt å utføre om bord annen produksjon og behandling av fangsten enn sløyting, salting, filetering, frysing, koking og rensing av reker. Dessuten produksjon av hermetikkk, nedlegging i tønner, nedlegging av makrell og melproduksjon av slo og uungåelige bifangster innenfor de fastsatte grenser for bifangst.

SLUTTBESTEMMELSER

16. Vitenskapelige undersøkelser. Disse bestemmelser gjelder ikke for fiskeriaktiviteter som blir utført uten lukkende med den hensikt å utføre vitenskapelige undersøkelser, kunstig utsetting eller transplantering av fisk fra båt; og bestemmelsene gjelder heller ikke fisk som blir fanget under utføringen av slike aktiviteter. De enkelte medlemsland skal holde Kommisjonen og de andre medlemslandene informert om slike aktiviteter.

Fisk som er fanget under utføring av slike aktiviteter som er beskrevet i avsnittet ovenfor, må ikke selges eller beholdes, utstilles eller utbys for salg på en måte som strider mot de andre reglene i disse bestemmelsene.

17. Når det ut fra hensynet til bevaring av fiskebestander er nødvendig med øyeblikkelig tiltak, kan Kommisjonen vedta regler som endrer eller utvider disse bestemmelsene.

Når en spesielt fiskeart eller et spesielt fiskefelt er alvorlig truet og en utsettelse ville ha en ødeleggende virkning som vanskelig kunne rettes opp, kan et medlemsland på ikke-diskriminerende basis gjennomføre

nødvendige tiltak i farvann under sin jurisdiksjon. Slike tiltak skal stadfestes, oppheves eller endres av Kommisjonen innen 10 dager. Kommisjonens beslutning kan henvises til behandling i Rådet, som kan endre beslutningen innen 30 dager.

18. Disse bestemmelser trer i kraft 1. oktober 1980.

Fiskeridirektøren vil gjøre oppmerksom på at de norske bestemmelsene om maskevidde og minstemål gjelder for norske fartøy også utenfor Norges økonomiske sone. Dette får betydning i de tilfellene de norske reglene er strengere enn EF's regler. (Jfr. «Meiding fra Fiskeridirektøren» J. 145/80.) Angående norske fiskerettigheter i EF-sonen i 1980 viser en til «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 1/80, der hovedpunktene i kvoteavtalen mellom Norge og EF er referert.

VEDLEGG II.

Art	Minste maskev. (mm)	Art	Minste maskev. (mm)
Region 1		unntatt blekksprutarten sepia	
Polartorsk	16	officialis	16
Lodde	16	Tobis (Sil);	Ingen
Kolmule	16	unntatt i Nordsjøen i perioden mellom 31. oktober og 1. mars	16
Strømsild, Vassild	16	Lodde	16
Sild og annen sildfisk	16	Makrellgjedde	16
Bløtdyr (Molluscs)	16	Krøkle	16
Sølvorsk	16	Sardin	16
Kreps (Nephrops norvegicus)	16	Skagerrak - Kattegat	
Øyepål	16	Sild	32
Dypvannstreke (Pandalus spp); unntatt i NAFO 1 og ICES V og XIV	40	Makrell	32
Rødfisk i NAFO 3 P	16	Hestmakrell (Taggmakrell)	32
Ål	16	Dypvannstreke	30
Fjesing	16	Strømsild, Vassild	30
Hestmakrell (Taggmakrell)	16	Tobis (Sil);	Ingen
Makrell	16	unntatt i Skagerrak i perioden mellom 31. oktober og 1. mars og i Kattegat mellom 31. juli og 1. mars	16
Tobis (Sil)	16	Hestereke og Strandreke (Crangon spp og Leander adspersus)	30
Makrellgjedde	16	Horngjel	16
Hestereke (Crangon spp)	16	Knurr	16
Krøkle (Osmerus spp)	16	Region 3	
Region 2*		Bastardtunge	40
Sild	16	Sardin	20
Makrell	16	Hestereke	20
unntatt i Nordsjøen	32	Ål; unntatt åleyngel	20
Hestmakrell (Taggmakrell)	16	Brisling	16
Brisling	16	Strømsild, Vassild	16
Øyepål	16	Dypvannstreke	30
Kolmule	16	Hestereke	20
Strømsild, Vassild	16	Ål; unntatt åleyngel	16
Dypvannstreke	30	Fjesing	16
Hestereke	20	Bløtdyr (Molluscs);	40
Ål; unntatt åleyngel	16		
Fjesing	16		
Bløtdyr (Molluscs);	40		

OKTOBER 1980

M-45-F «RUBENS»

158,4/149,4 fot (48,3 m.l.l.), 584 brt, LKDC, 1740 bhk Deitz motor fra 1979. Bygd 1949 ved Schiffsbau-Ges. Unterweser, Bremerhaven som D/tråler «HANSEAT» for Hanseatische Hochseefischerei A.G., Bremerhaven. Solgt 1957 til Armement Bourgain-Huret, Lorient og omdøpt «MASSA-BIELLE». Solgt 1966 til Olav M. Gaard P/R, Haugesund og omdøpt «RUBENS» Ombygd 1967 til ringnotsnurper. Solgt 1976 til P/R Rubens (Jostein Aure), Kristiansund. Kondemnert 1980 som ringnotsnurper. Solgt 1980 til Oddvar Veaa, Haugesund ant. for ombygging til «standbyskip». Under avrigging ved Kopervik Slip i nov.

M-10-AK «JARO»

92,0/85,2 fot (28,0 m.l.l.), 160 brt, LACF, 770 bhk Alpha motor. Bg. nr. 33 ved A/S Eidsvik Skipsbyggeri,

Uskedalen. Levert 6.1975 som «RINDAGUTT» til Peder Gustavsen, Åkrehamn. Solgt 1976 til P/R Jaro (Jan Sønnerland), Vigra og omdøpt til «JARO». Solgt 1980 til Ingvar Jensen, Silsand og registrert som T-110-LK.

T-9-S «NOTBAS»

80,3/74,6 fot (24,5 m.l.l.), 119 brt, LHHK, 750 bhk Caterpillar motor. Bg. nr. 47 ved A/S Tromsø Skipsverft & Mek. Verksted, Tromsø. Levert 6.1978 til Kåre Karlsen P/R, Arnøyhamn. Solgt 1980 til P/R Olav Lassen, Myre. Seinotsnurper.

T-11-T «MAX KÅRE»

88,7/79,8 fot (27,0 m.l.l.), 170 brt, LFWF, 600 bhk Grenaa motor. Bg.nr. 38 ved Kysvågen Slip & Båtbyggeri A/S, Frei. Levert 9.1977 til Kåre Ludvigsen P/R, Sommarøy. Solgt 1980 til P/R Kolbjørn (Harald Knut Møgster), Kolbeinsvik. Garn- og linefartøy. Omregistrert til H-105-AV.

NOVEMBER 1980

M-87-G «HARODD»

110,3/102,0 fot (33,6 m.l.l.), 201 brt, LHJR, 660 bhk Lister Blackstone motor. Bg.nr. 88 ved Flekkefjord Slip & Motorfabrikk, Flekkefjord. Levert 9.1966 som «SKJERVØYFISK» til Skjervøy Havfiskeselskap A/S, Skjervøy. Solgt 1975 til Jan Mikalsen, Senjahopen og omdøpt «OSVALDSON». Solgt 1976 til Harald Rørvik P/R, Vigra og omdøpt «HARODD». Senere overtatt av Harald Rørvik. Solgt 1980 til Ingvar Furnes, Vigra og omdøpt «FURNES». Banklinefartøy.

Nytt forsøk på fiske PR, eksportauke og importnedgang

White Fish Authority er enno ein gong klare til å setje igong ein større annonsekampanje for fisk i Storbritannia – dersom industrien vil bakke opp om den. Til no ser det dårleg ut, det er ikkje kome signal som tyder på at industrien er innstilt på noko slikt. Også tidlegare i år var det lansert planar om ein slik kampanje, men det fall bokstaveleg tala i fisk.

Samstundes importerte Storbritannia 20.000 tonn konsumfisk til eit verde av L 22,4 mill i august, men importen har totalt sett gått attende dei første ni månadene i år, samanlikna med 1979. Dette skuldast, heiter det, at mest halvparten av fisken kom inn i landet dei tre første månadene. I verde har importen totalt auka med L 198 på 212.000 tonn, noko som i realiteten ligg under 1979 nivå.

Frossenfiskimporten er og gått ned medan ferskfisk, hermetikk og ferdigprodukt har teke større del av marknaden. Norge og Island har framleis største delen av den engelske marknaden for fersk og frossen fisk. I år har imidlertid EF landa kome sterkt, særleg Nederland og Danmark. Samla har EF no mest halve den britiske marknaden på fettfattig fisk.

Eksporten av marine fiskeartar til komsum frå Storbritannia auka dei første ni månadene. Auken var på 15% og denne eksporten kom no opp i mest 1/4 mill tonn. 3/4 av kvantumet var makrell, men verdet av makrellen utgjorde mindre enn 1/4 av eksportverdet.

Konsumet av fisk i Storbritannia har vist ei gledeleg utvikling. Første halvår har det gått opp med 3%

Eit garn – fleire maskevidder

Fiskeriforskarar i Lowestoft har drive forsøk med garn med forskjellig maskevidde i same garnet. – Eit resultat av klager frå fiskarane som meiner at ein fast storleik på maskene i garnet drep fisk heilt ned i toårsalderen, seier forskarane. Resultatet av forskninga er enno ikkje klart.

God torskefangst på USA sin vestkyst

Ein fangst på meir enn ein mill. pound frosne torskefiltar vart levert i Seattle distrikt for ei tid sidan. Fangsten var teken utanfor Alaska av fabrikktrålar «Artic Trawler». Prisen på fangsten låg omkring S 1.25 pr. lb.

Lengre makrellsesong

– Den korte makrellsesongen har øydelagt marknaden. Vi bør finna fram til måtar å få forlenga sesongen på slik at vi kan oppnå ein rimelegare pris for fisken og sleppa å fylla den opp i utanlandske fabrikkskip, sier Tom Boyd jnr., representant for British Fishing Federation, til Fishing News.

Han kritiserer utviklinga i forhandlingane om EF-fiskeripolitikken, og meiner at slik det no ser ut, må Storbritannia gi frå seg fisk til eit verde av L 450 mill.

Betaling for å få fiske?

To danske fiskeriøkonomiforskarar går inn for at det skal vera fritt tilgjenge til EF-havet, men at fiskarane skal betale ei avgift for å få fiske der. Dette for å unngå rovfiske på ressursane.

Dei to forskarane vil gi konsesjon til kvar ein skild fiskar innafør EF – med høve til å omsetje fisk på heile EF-marknaden – og dei vil gjera kvar ein skild konsesjon salbar! Når marknadsprisen på konsesjonane går opp, kan EF ta betalt for å skriva ut løyve.

Dei to danskane meiner dette er den einaste måten å løya reguleringa av EF-fisket på. (DFT).

Årsmøte i Sunnmøre Fiskarlag: Torsken helgafreda i 1981?

Det bør vera forbod mot å ha passive reiskap i sjøen mellom klokka 15 laurdag og klokka 12 måndag. Ordninga bør gjelda frå 1. januar til 30. april 1981, og berre dersom ein kan rekna med meir enn 15% torsk i fangsten, heiter det i eit vedtak frå årsmøtet i Sunnmøre Fiskarlag.

Torsken bør og fredast frå onsdag klokka 12 til måndag klokka 13 påskeveka, heiter det vidare i vedtaket. Eit mindretal gjekk inn for fast torskkevotepå mann på båten.

Det var ikkje utan diskusjon ein kom fram til dette vedtaket. Mest heile første dag av årsmøtet gjekk med til å diskutera reguleringar.

I si innleiing til saka gjorde assisterande fiskeridirektør Viggo Jan Olsen det klart at det i 1981 for første gong vil verta sett i verk reguleringar av passive reiskap. Havforskar Tore Jakobsen greidde i sitt innlegg ut om ressursituasjonen. Ein eintydig konklusjon på desse to innlegga må vera at vi ikkje kjem utanom regulering av passive reiskap i 1981.

Dersom torskefisket nord for Stad skal vera på eit forsvarleg nivå i 1981, må Noreg regulera bort 75 000 tonn norsk-arktisk torsk.

Motstand mot reguleringa av passive reiskap

Framlegget om helgafredning som var sett fram av styret i laget vekte harme og motstand frå mange av representantane.

Ivar Dale meinte at det slett ikkje er kystfiskerflåten som tømmer havet for ressursar. Etter hans meining bør vi heller slå ned på stortrålaran

– Garna har eksistert sidan Jesu tid, og bør difor ha lengst ansiennitet på havet. Det er heilt uakseptabelt å godta reguleringar av passive reiskap, meinte han.

Fleire meinte at Fiskarlaget bør utarbeida ein konsekvensanalyse der

det går fram kva dei planlagde reguleringane vil ha å seia for kystfiskeflåten.

Inge Remøy meinte styret gjekk for langt i sitt framlegg om helgafredning. Etter det han hadde rekna ut, vil ei slik ordning saman med fangststopp i påskeveka føra til ein effektiv fangst-reduksjon på 35%.

– Dette er faktisk meir enn forskarane tilrår, og det er berre garnfiskarane som får svi, hevda han. Remøy sette deretter fram forslag om å stryka forbodet mot fiske i påskeveka.

Kritikk mot havforskarar

Det vart retta massiv kritikk mot havforskarane frå representantane på årsmøtet. Fleire meinte at forskarane ikkje er flinke nok til å informera om arbeidet sitt.

Vi skjønar rett og slett ikkje kor dei har tala sine frå, sa Roar Volstad.

Einar Volstad drog forskarane sin kompetanse i tvil. Han ville gjerne ha forskarar med seg på feltet slik at han kunne få sjå korleis dei arbeider. Volstad tykte og det er urett vist at ei lita utsett gruppe skal bera kostnadane av ein svak norsk utanrikspolitikk.

Dikhard Notøy var skuffa over Noregs innsats i internasjonale fiskeriforhandlingar. Han slutta seg og til kritikken av havforskarane.

Fiskeridepartementet kritisert

Formannen i Sunnmøre Fiskarlag, Charles Remøy, meinte at Fiskeridirektoratet bør sjå det som si oppgåve å få i stand ein dialog mellom forskar og fiskar.

Remøy retta elles sterk kritikk mot Fiskeridepartementet som ikkje hadde folk til stades på møtet.

– Dette må tolkast slik at dei ikkje er villige til å setja seg inn i vår situasjon, sa han. Han la til at det verkar som om departementet prioriterer møter og samankomster i Nord-Noreg.

Silda og manntalet

Sunnmøre Fiskarlag krev og at norske styresmakter utan innblanding frå andre nasjonar bør ha rett til å føreta reguleringar av den norske vårgytande silda, så lenge denne er i norske farvatn.

I samband med dette vedtaket kom det fram ein del kritikk mot fiskarmanntalet.

Ivar Dale meinte at mange av dei som står på blad B ikkje har noko der å gjera. Dette gav urettvise utslag då sildekvotane vart fordelte tidlegare i år, hevda han.

Det har han kanskje rett i: I bladet «Fiskerikandidaten» nummer 3 i år har Nils P. Mikkelsen skrivt ein artikkel om «store feil i fiskarmanntalet». Mikkelsen har mandat frå Sosialdepartementet for å testa fiskarmanntalet i ymse kommunar. I artikkelen hevdar han at minst kvar femte person som i dag står oppført på blad B, ikkje fyller krava. Folk mest utan innpekt av fiske er komne med.

Årsmøtet gjorde vedtak om at berre aktive fiskarar som er under 67 år og som står oppført på blad B, bør få tildelt sildekvote. Det bør elles vera ein førsetnad at dei som får tildelt kvote fiskar han sjølv.

EF og fiskeripolitikk

Årsmøtet gikk og sterkt ut mot EF sin fiskeripolitikk, og meinte at denne ikkje lenger kan tolererast. Vidare at totalforbodet mot markell i Nordsjøen er uakseptabelt.

Mot ei røyst vedtok årsmøtet å gå inn for forbod mot bruk av kveitegarn. Litt større motstand var det mot

framlegget om at båtar som misser reiskapen sin sjølve skal rydda opp på feltet. Dette vart likevel vedteke mot 16 røyster.

Sjefen for Kystvakte i Sør-Noreg, kommandørkaptein Tor Magnussen, orienterte om Kystvakta sitt arbeid. Det var brei semje mellom representantane på årsmøtet om at Kystvakta må styrkjast, og det vart og gjort ved-

tak om dette. I vedtaket heiter det at Noreg bør føra ei hardare line i framtida. Lovbrot må straffast strengt. Vidare vert det krevd at utanlandske fiskefartøy vert pålagde å føra tilfredsstillande fangstdagbøker.

Charles Remø vart attvald som formann i Sunnmøre Fiskarlag.

LÅN & LØYVE

Forsøksfiske etter isgalt

Fiskeridirektøren har gitt Johannes **Kvernen**, Rensvik, dispensasjon fra forskriftene om bruk av rekestrål. Kvernen vil drive forsøksfiske etter isgalt, et fiske som skal foregå på dypere vann enn der det er vanlig å bruke rekestrål. Dispensasjon blir gjort avhengig av at båten fører journal for hvert enkelt stråltrekk. En oppgave over andre fiskearter må også være med i journalen. Fiskeridirektoratet gir et tilskudd på inntil 20 000 kroner til nytt utstyr som går med for å fiske på denne dybden. Fiskeridirektoratet vil ha tilsendt fullstendig rapport etter endt forsøk.

Delsalg av m/s «Ottar Birting»?

Paul Kr. **Huse**, Aukra, har fått løyve til å kjøpe 1/3 part i m/s «Ottar Birting» M-101-AK. Fartøyet er på 60,3 meter og 753 BRT. Fabrikkskipet ble bygd i 1968 og eies av interesseselskapet I/S Huse-Sporsheim, Aukra.

«Longvabakk» blir forlenget

Fiskeridepartementet har gitt Oddvin **Longva**, Longva, tillatelse til å forlenge m/s «Longvabakk» M-56-H med seks meter. Fartøyet torsketrålkvote vil bli fastsatt som for kombinasjonsfartøyer i gruppen under 115 fot/250 BRT og over 150 BRT. Tillatelsen ble gitt først etter fornyet søknad.

Midlertidig tråltillatelse

Olav W. **Holm**, Alsvåg, har fått midlertidig tråltillatelse for m/s «Kirkøy» N-110-Ø. Fartøyet er på 299 BRT. Tillatelsen gjelder ikke for fiske med trål etter industrifisk i Nordsjøen innenfor området øst av 0-meridianen og syd for 64° N.

Lån til Straumsjøen

Fiskeridepartementet har gitt tilsagn om et lån på kr. 160 000 til **Skårvågen Fiskekjøp**, Straumsjøen. Lånet skal gå til delvis finansiering ved oppføring av egnebu. Det skal være rentefritt i ett år og avdragsfritt i fem år regnet fra utbetalingen.

Godkjenning av stangblåser

Brødr. **Sunde A/S**, avd. Norfloat, Spjelkavik, har fått godkjent følgende stangblåser til merking av stangblåser:

B.B.2, B.B.3 og B.B.4. Produsenten har selv senket blåsene ned til 300 meters dyp, og blåsene har tålt dette trykket. De er utført i rotasjonsstøpt PVC og er fylt med luft.

Trønderlaks får konsesjon

Fiskeridepartementet har besluttet å gi **Trønderlaks A/S** v/Sivert **Grøntvedt** konsesjon for konvensjonelt klekkeri og settefiskanlegg for oppføring av inntil 200 000

stk. sjødyktig settefisk pr. år av laks/ørret/regnbueørret.

Driften skal være lokalisert til g.nr. 127 b.nr. 3, Laksåvika i Hitra kommune. Departementet finner derimot ikke å kunne gi konsesjon for et anlegg med 10 flyteposser i Laksåvannet. Dette siste vedtaket er fattet i samråd med Landbruksdepartementet.

Avslag på søknad

A/S **Dolsøy**, Vartdal, har søkt om å få overføre restkvote fra sommerloddefisket til vinterloddefisket 1980. Gjeldende bestemmelser gir ikke Fiskeridirektøren adgang til å imøtekomme søknaden. Fiskeridepartementet har i lignende saker tidligere år uttalt at departementet ikke har funnet å ville se fartøyskvotene i to loddesesonger i sammenheng. Departementet har derfor avslått søknaden.

«Stålgutt» på nye hender?

Fiskeridirektøren har gitt Kjell Harald og Birger **Haugen**, begge Skudeneshavn, tillatelse til å erverve eiendomsretten til m/s «Stålgutt» M-29-S. Det kan påregnes industritrål-tillatelse for fartøyet. Tillatelsen omfatter industritråling syd for 64° N og konsumtråling syd for 65° N. Det kan ikke påregnes kvote av norsk arktisk torsk nord for 62° N. Tidligere eiere er Harry **Kalsnes** m.fl. Kvamsøy. Fartøyet er på 19,4 m lengste lengde/50 BRT, og byggeår er 1953.

Fra laksestyremøte i Trondheim 1980:

Økt linefiske etter laks ved Færøyene

Av fagkonsulent Øyvind Bjerck

23 danske og færøyske fiskebåter har tatt 700 tonn laks ved Færøyane med line i 1980. Dette representerer en omsetningsverdi på vel 21 millioner totalt eller om lag 1 million kroner pr. båt. Det er grunn til å anta at vel 30% av denne laksen er norsk laks.

Dette var blandt de saker som ble tatt opp på laksestyremøte i Trondheim i år. Møte var i regi av Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk, og dekket våre 31 laksestyredistrikt sitt årlige fellesmøte i Trondheim 17. og 18. november 1980. Deres fremste oppgave er å ivareta våre ressurser av den ville laksen og sjørretstammer.

Første dag var avsatt i sin helhet til faglig informasjon der miljøvernminister Rolf Hansen innledet om situasjonen i laksefisket.

Samarbeid om ressurser

Han pekte konkret på at vi må på alle plan innta en mer ressurspolitisk holdning, med betydelig vekt på **nasjonalt** samarbeid. Vår laksestamme er en ressurs også for et betydelig antall sjøfiskere, og ingen brukere kan sies å ha eksklusiv rett til denne eieendom. Også internasjonalt har samarbeid innen miljø og ressurspolitikken økt betydelig, sa Rolf Hansen, som konkret pekte på det kartleggingsarbeid som var utført i forbindelse med «langtransporterte» luftforurensninger noe som har klart innflytelse på våre lakseførende vassdrag i Sør-Norge. Det forskningsarbeid som er utført her viser klart at den sure nedbøren skriver seg fra land lenger sør på kontinentet. Gjennom norsk og senere nordisk initiativ er det gjennom FN's økonomiske kommisjon for Europa, kommet istand en internasjonal konvensjon mot langtransporterte luftforurensninger. Konvensjonen er tiltrådt av USA og Canada og praktisk talt alle land i Europa inkludert Sovjet.

Vår egen beskatning

Når det gjelder vår egen beskatning av laksen som ressurs, så viser undersøkelser gjort for to laksestam-

mer, Lærdalselva og Eira at vi høster ca. 85–90% totalt. Dette betyr at det i enkelte elver er vanskelig å skaffe nok stamfisk, både til å fylle opp klekkeriene og til naturlig reproduksjon i elva. De siste 20 årene sett under ett har fangsten av vill norsk laks og sjørret vært noenlunde konstant, fortsatte Rolf Hansen som pekte på 1978 som det absolutt dårligste i perioden. Tallene for 1979 og 1980 viser igjen en oppgang. Andelen av laks over 3 kg fisket i våre elver utgjør ingen stor del av totalen, den har ifølge statistikken variert mellom 10% og 22% de siste 10 årene. Det er imidlertid knyttet store samfunnsmessige verdier til dette fisket, både som rekreasjon for allmenheten og salg og utleie av tjenester for grunneierne. Også det dugnadsarbeid som årlig utføres i våre mange vassdrag har stor samfunnsmessig betydning og den konsesjonsplikt som våre kraftutbyggere er pålagt i form av utsetting av smolt er likeså viktig i denne sammenheng.

Forskning

Rolf Hansen pekte på den nye forskningsstasjonen på lms i Rogaland som Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk fikk i 1978, og de sentrale oppgaver som her ivaretaes. Det er mulig å kontrollere all fisk som vandrer opp og ned i vassdraget og dette gir mulighet til spesielle undersøkelser om inngrep i naturen, forurensninger, vandringsmønster gjenfangstprosenter. I dag er ikke utsettinger lønnsomme, sett fra et rent økonomisk synspunkt, idet våre gjenfangstprosenter er lave, og det kan derfor bli aktuelt ifremtiden å sette smolt direkte ut i havet. Da trenges det større forskningsinnsats på disse og tilstøtende fagfelt.

Myndighetenes forvaltning

Som et utgangspunkt kan vi si at laksen er truet. Myndighetene kan regulere eller stoppe fisket, men myndighetene må ta hensyn og finne løsninger som er politisk mulige. Slik situasjonen er, har ingen brukergrupper eksklusiv eiendomsrett til laksebestanden og vi må godta at mange har **legitime** interesser i laksefisket. Med et utgangspunkt i felles ansvar for bevaring av laksestammen – og under statlig ledelse burde det være mulig å nå frem til et opplegg som vil bli tilstrekkelig respektert og godtatt av alle parter, avsluttet miljøvernministeren.

Nye reguleringer i laksefisket

Kontorsjef Øivind Vasshaug i Direktoratet for vilt og ferskvannsfiske tok for seg dette ømtålelige emnet og det ble da også etter hans innlegg en debatt som vi skal komme tilbake til.

Historisk perspektiv

Øivind Vasshaug tok utgangspunkt i året 1965 da de første reguleringer i laksefisket ble innført og ga en kort og grei redegjørelse for de suksisive endringer og nye reguleringer som årlig ble gjort frem til 1979 da Miljøverndepartementet/Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk også innførte konsesjon for drivgarnfiske.

Fiske i internasjonalt farvann

Kontorsjef Vasshaug kom deretter med en oversikt over fisket i Norskehavet som nå praktisk talt er avviklet etter en avtale i 1976 som alle land rundt Nord-Atlanteren unntatt Dan-

mark har godkjent. Hva som er foruroligende imidlertid er at danske/færøyske båter driver et utstrakt laksefiske med line rundt Færøyane.

Følgende tall ble oppgitt:

1978 – 23 båter – 175 tonn

1979 – 16 båter – 236 tonn

1980 – 23 båter – 690 tonn (ca. tall)

Ifølge de informasjonen Fiskeforskningen på Ås satt inne med, forelå det planer for 1981 for en opptrapping av dette fisket og når vi med stor sikkerhet kan si at ca. 30% av denne laksen som fanges her er av norsk avstamning, representerer dette en alvorlig trussel for den norske laksebestanden.

Reguleringer i laksefisket – 1981

Kontorsjef Vasshaug tok så for seg høringsutkastet fra D.V.F. om de nye reguleringene i laksefisket, der det viktigste tiltaket ville være videreføringen av konsesjonsordningen for drivgarnfisket. Statistikken for 1980 er ikke ferdig bearbeidet ennå, men Vasshaug mente det var grunn til å se på en ytterligere nedskjæring av antall garn pr. båt, og han begrunnet dette med at ifølge de opplysninger direktoratet satt inne med, var ikke garnmengden 100% utnyttet, hverken i 1979 eller 80. I positiv retning for drivgarnfiskerne kommer en tildeleling av nye konsesjoner som følge av frafall i konsesjonsperioden forut.

Videre foreslår D.V.F. vårfredningen for kilenot og laksevarp utvidet til 31. mai slik at alle sjøredskap starter fisket samtidig, og at det også utredes om hvorvidt det i fremtiden

bør innføres konsesjonsordning for kilenot, krokarn og laksevarp, da disse fiskeredskaper i dag kun er nytt til grunneierretten.

Kommentarer fra laksestyrene

I diskusjonen etter Vasshaugs innlegg kom det fram mange synspunkter, både omkring drivgarnsfiske og bruk av monofilamentgarn som alle var imot, det ble talt for at man burde gå hardere ut mot det dansk/færøyske fisket og likeså var det mange kommentarer til eventuell konsesjon for krokarn/kilenot. Her var imidlertid enigheten ikke så stor lenger, og det ble pekt på mange uheldige sider ved ordningen i dag som kunne utbedres uten innføring av konsesjon.

Som en konklusjon på diskusjonen rundet miljøvernminister Rolf Hansen det hele av med at D.V.F. høringsutkast nok ville bli rammen for de neste års politikk omkring vår laksestamme og at øvrige nye tiltak måtte komme på lengre sikt.

Parasittproblem i norske vassdrag

Professor Rolf Vik ved Zoologisk Museum ved Universitetet i Oslo tok for seg dette noe spesielle emnet, med bakgrunn i at det er oppdaget en parasitt, *Gyrodactylus* i 12 norske elver og i flere settefiskanlegg for oppdrett.

Omfang/beskrivelse

Gyrodactylus er en ikke som angriper fiskens hud og forårsaker sekundære soppinfeksjoner. Det finnes ca. 100

Laksekulper i Årøyelva, Sogn.

Foto: Olav Hanssen.

forskjellige typer som alle må sies å være artsspesifikke, slik at det kanskje kunne være grunn til å kalle denne spesielle for *Gyrodactylus Salaris*. Forsøk viser at ett individ produserer ca. 42 millioner individer på 32 døgn, de er ca. 0,5 mm lang og grålig/geleaktige. Det er grunn til å spørre seg om dette er et fremmedelement i våre vassdrag eller om parasitten bare er så liten at vi ikke har oppdaget den før.

Skadevirkning/behandling

Størst utslag i dødelighet har parasitten forårsaket i enkelte vassdrag der hele årsklasser av utsatt kultivert yngel og naturlig oppvokst yngel rapporteres utryddet. Også i enkelte oppdrettsanlegg har parasitten gjort stor skade og gjerne i forbindelse med andre stressfaktorer som håndtering medfører.

I oppdrettsanlegg kan sykdommen delvis holdes i sjakk ved bruk av sjøvann, men parasitten synes å tåle omtrent de samme konsentrasjoner av salt som yngel på de forskjellige utviklingstrinn og det er først når smolten settes i sjøen at parasitten for godt forlater sin vert. Forøvrig påpekte professor Vik det spesielle forhold at et snyltedyrt totalt utryddet sin livskilde som noe som var unormalt i vårt økosystem, og at det derfor kanskje kunne være spesielle miljøbetingelser som gav den uheldige utvikling vi har sett til nå. Et større kartleggingsarbeid er på gang, avsluttet professor Vik, og vi trenger å øke forskningsinnsatsen omkring disse emner for å kunne forutsi noe om utbredelsen og bekjempelse i åra som kommer.

Garnskadeundersøkelser

Vitenskapelig konsulent Lars Petter Hansen fra Fiskeforskningen på Ås la frem de siste resultatene på garnundersøkelsene fra 1980. Der er en klar gjennomgående tendens til nedgang i antall garnskadet fisk, både hva angår de forskjellige størrelsesgrupper på laksen og i distriktene der garnskader ble påvist.

Disse undersøkelsene startet i 1978 og det var da foruroligende mange garnskadde laks. Tallene for 1979 viste litt nedgang og i 1980 har nedgangen fortsatt. En kan derfor si

at de reguleringer som ble innført i 79/80 har hatt gunstig effekt, og som en konklusjon bør tiltak opprettholdes og undersøkelsene fortsette slik at vi kan overvåke de forskjellige laksestammenes skadefrekvens.

Smoltutsettinger

Lars Petter Hansen hadde også et kort innlegg om utsetting av smolt og de erfaringer en har gjort ved forskningsstasjonen på lms i 1980. Her ble elven lmsa stengt for all utvandrende smolt, fordi man ønsket å teste den såkalte «ferromonteorien», der hjemvandrende fisk lukter seg frem til stammens elv via de utvandrende laksesmoltene, sterkt populærvitenskapelig forklart. Ved å stenge elven for utvandring skulle man da ikke få fisk opp i laksefellen i 1980.

Dette fikk man i like stor utstrekning som i tidligere år, og at ferromonene alene er årsak til tilbakefinning til gyteelven er således ikke holdbart.

Skade av sel på kysten

Sist i rekken av faglige innslag fikk vi så en orientering fra fiskerikonsulent Svein Åge Mehli ved D.V.F. om selens beskatning på vår laksestamme. De norske undersøkelser som foreligger omkring sel langs vår kyst i regi av Havforskningsinstituttet har i stor utstrekning konsentrert sin innsats på de skader selen volder vår kysttorskstamme i form av problemer med rundorm (kveis) i fiskekjøttet. Utenlandske undersøkelser (England og Sverige) viser imidlertid at selen også er en trussel mot laksen og fiskerne idet den både tar laks på garn og skremmer laksen vekk fra annen fangstredskap. S. Å. Mehli mente det var grunn for å studere problemet nærmere, eventuelt med et samarbeid med Havforskningsinstituttet for å få en fornuftig beskatning av selen, den er jo som kjent totalfredet. Kun enkle dyr som gjør skade kan avlives og da skal man melde fra til offentlig myndighet.

Uttalelser fra møter

Møtets andre dag var avsatt til diskusjoner omkring regulering i fisket og kontrollfunksjonene, samt valg av

nytt felles arbeidsutvalg for laksestyrene. Det ble vedtatt på møtet i alt 9 resolusjoner, alle enstemmige og vi skal i sin helhet gjengi disse. Uttalelsene har klar adresse til Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk som er Miljøverndepartementets forvaltningsorgan i spørsmål om vår villaksbestand.

1. Forbud mot fiske med drivgarn

Laksestyrene har i enstemmige uttalelser fra fellesmøte hvert år tidligere anbefalt å forby drivgarnsfiske etter laks. Dette er et nytt fiske som for ca. 15 år siden fikk et sterkt oppsving og som etter hvert har overtatt over halvparten av den totale laksefangst. Det tradisjonelle sjølaksefiske med kilenot, kroggarn og lakseverp er gått sterkt tilbake, og i mange elver er det stor mangel på gytelaks. Monofilamenttråden i drivgarnene forårsaker store garnskader på den laks som slipper forbi.

Drivgarnsfiske har hat svært liten distriktpolitisk betydning i forhold til kroggarn/kilenot og elvefiske, og det er i ferd med å rive bort næringsgrunnlaget for de som i generasjoner har drevet med konvensjonelle red-

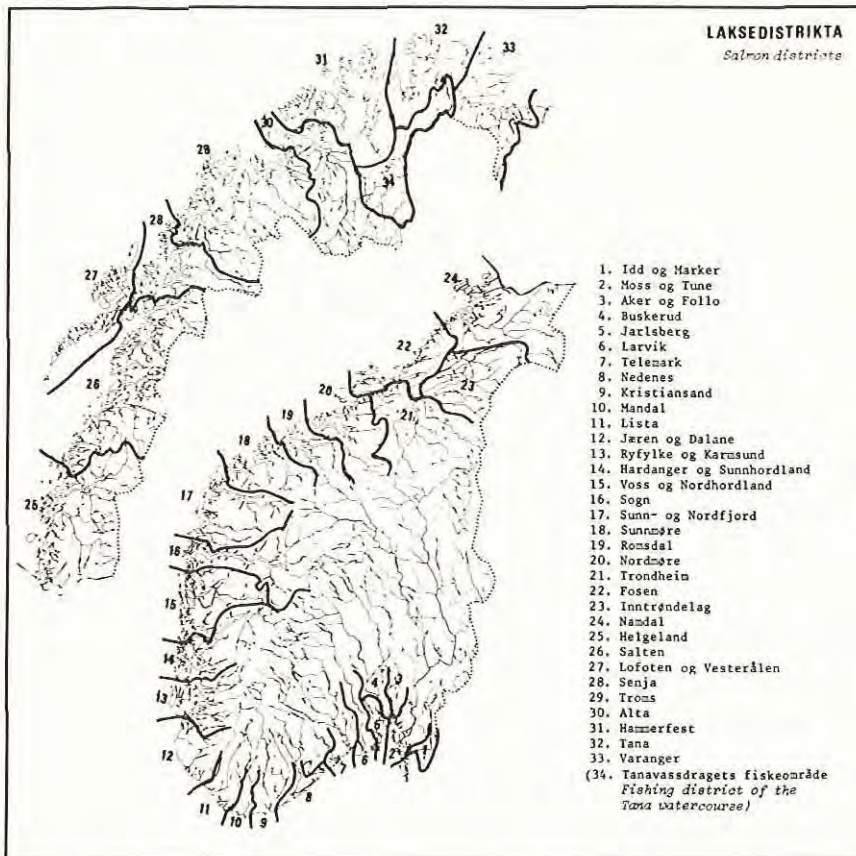
skaper. Å tillate drivgarnsfiske er det motsatte av distriktsutbygging. Bosettingen i kyststrøkene er på svært mange steder sterkt avhengig av et godt kilenotfiske, og det er langt flere mennesker som er avhengig av dette fisket enn de forholdsvis få som fisker på drivgarn. DVF's høringsbrev av 10.10.1980 punkt 2 første avsnitt er sålees ikke riktig.

Fellessmøtet for laksestyrene vil anbefale at kilenot etter laks favoriseres og at antall konsesjoner for drivgarnsfiske reduseres så sterkt som mulig. Eventuelle ledige konsesjoner må ikke fylles ved nytildeling. Garn-tallene bør reduseres og de mindre båttyper favoriseres på bekostning av 3 og flere mannsfartøy.

Fellessmøte vil også i år uttale at målet må være at det i løpet av færrest mulig år blir innført totalforbud mot drivgarnsfiske.

Allmennhetens stadig sterkere ønske om å få et godt sportsfiske i elvene, til glede for alle de hundretusener som hvert år kjøper fiskekort og til sterk fremme av vår turistnæring og interessen for kultiveringsarbeide, bør tilsi at en langtt større laksemengde må komme uskadd fram til våre elver.

Statistikken viser klart at den «silingseffekt» som oppstår ved at lak-

sen må passere en stor mengde effektive bunden redskap, fører til at den største laksen sitter igjen i garnmaskene mens det er den mindre laksen som kommer igjennom. Dette fører til et dårlig avlsutvalg. Kilenoten er også av denne grunn å foretrekke som fangstredskap i sjøen.

2. Konvensjon mot fiske utenfor 12 mils grense

Fellesmøtet vil uttale sin bekymring over det sterkt økende internasjonale fiske av laks i farvannet utenfor Færøyene hvor det er påvist at det fanges til dels store kvanta av norsk laks. Møtet henstiller til de norske myndighetene å arbeide aktivt for at dette fiske stoppes. Møtet vil også henstille til myndighetene å medvirke aktivt for at det **snarest** etableres en internasjonal konvensjon som bl.a. går ut på forbud av ethvert fiske etter laks utenfor 12 mils grensen.

3. Sykdomsangrep på laks

Under henvisning til professor Rolf Viks foredrag om parasitter i oppdrettskummene og til en tidligere konstatering av IPN, en sykdom som angriper laks- og sjøauere, vil en anmode om at det i oppdrettsanleggene for laks og sjøauere blir pålagt en meget streng veterinærkontroll så faren for spredning av denne og andre parasitter og sykdommer over på vill laks kan forebygges.

4. Definisjon av krokgarn i relasjon til loven

Lakseoppsynet har etterlyst en klar definisjon på krokgarn og fellesmøtet for laksestyrene vil derfor anmode DVF å utarbeide en klar beskrivelse av dette fangstredskap og hvordan det skal tillates anvendt. Dersom lov-hjemmel for en slik definisjon ikke er til stede, må denne skaffes. Fellesmøtet ber om at lakseloven gjøres gjeldende også for regnbueaure og andre arter av innførte laksefisk.

5. Påskynde Møllerutvalgets innstilling

Fellesmøtet ber om at DVF i samarbeide med fiskerimyndighetene for saltvannsfiske utarbeider nærmere forskrifter for vanlige bunngarn for fiske etter saltvannsfisk og at det blir fastlagt hvor dyp disse skal stå i forhold til laveste vannstand. Samtidig

bør det fastsettes den største tillatte maskevidde for makrellgarn så disse klart kan skilles fra vanlige laksegarn og auregarn. En ber i denne forbindelse DVF å påskynde Møllerutvalgets innstilling slik at denne kan bli ferdigbehandlet.

Lakseloven – grunnlinjebestemmelsene

Fellesmøtet vil meget sterkt fraråde at det gis dispensasjoner fra grunnlinjebestemmelsene slik DVF antyder å ville kunne gjøre når spørsmålet om geografiske soner er avklart, jfr. høringsbrev 10.10.1980 punkt 2 siste avsnitt.

7. Flere kultiveringsanlegg

Laksestyrene har som mål å fremme kultiveringsarbeidet, og dette løses best ved å få et kultiveringsanlegg i hvert lakseførende vassdrag, dette spesielt p.g.a. parasitt og sykdomsproblemer. Kultiveringsarbeidet må baseres på frivillig innsats av mange elveinteresserte mennesker med betydelig økonomisk støtte fra myndighetene, men får liten tilslutning så lenge innsiget av laks til elvene stadig blir mindre. Her foreligger uanede muligheter bare forholdene legges til rette.

8. Revisjon av lakseloven

Fellesmøtet ber om at det blir gjort fortløpende med den planlagte revisjonen av lakseloven av 1964.

Det utvalg som allerede er nedsatt og skal fremme forslag til bedret statistikk, bør også fremme forslag om bedre registrering av laksefiskerne.

DVF bør snarest ta opp forhandlinger med Miljøverndepartementet om bevilgning av midler slik at alle laksestyrene får et minstebeløp til administrasjon o.l.

Det er også under møtet ytret ønske om en bedring av laksestyrenes økonomi og en rimelig betaling for deltakelse i møtevirksomhet.

9. Skader fra sel

Laksestyrene vil påpeke at selen forårsaker betydelige skader på laksen. Problemet er spesielt alvorlig på kystområdene. Det er også meldt om stor invasjon av Grønlandssel og kvitfisk i Øst-Finnmark.

Fellesmøtet vil anmode DVF om å ta dette spørsmål opp med Fiskeridirektoratet. Det bør gjennomføres

en avskytning som kan senke selbestanden til et akseptabelt nivå.

Nytt arbeidsutvalg

Til slutt skal nevnes at som nytt arbeidsutvalg for laksestyrene ble valgt: Erik Hagen, Fosen, Angar Sletta, Romsdal og Ole Jørgensen, Lofot/Vesterålen.

Kommentar til møtet

Laksen har det opp gjennom alle tider stått strid om. Som ansatt fagkonsulent innenfor oppdrettsnæringen og med laks som arbeidsobjekt de siste 10 årene er det ikke fritt for at også jeg har et kraftig engasjement i denne saken. Likevel vil jeg ikke innlede til noen debatt om retten til fiske etter vill laks, men kun peke på et par punkter som jeg mener er av betydning:

Skal drivgarnsfisket etter laks fortsette må kultiveringsarbeidet økes og det ville være rimelig om fiskerne betalte en «inngangsbillett» til dette fisket som **uavkortet** kunne gå til kultiveringsarbeidet innenfor vedkommendes laksedistrikt. (Disse synspunkter kan for såvidt gjøres gjeldende også for andre sjøfiskere med lite engasjement i kultiveringsarbeid.)

Drivgarnsfiskernes interesseorganisasjoner må arbeide aktivt overfor våre politiske myndigheter slik at deres sak blir hørt, også etter at de 2 årene med fornyet konsesjon som nå er på trappene, er tilende. Det er her riktig å nevne at både Norges Fiskerilag og Fiskeridepartementet avslo invitasjon til å møte i Trondheim denne gang og selv om de nevnte organisasjoner får D.V.F.'s høringsutkast angående reguleringer til uttalelse, så er det å kunne delta i diskusjonene omkring fremtidige retningslinjer av stor betydning.

Forøvrig er det min mening at alle vi som har interesse for laksen må delta på alle plan i bekjempelse av sykdomsproblemer som stadig øker i omfang og at enhver av oss i vårt praktiske arbeid såvel med vill-laks som med oppdrettslaks må vise omtanke slik at vi ikke uaktsomt overfører smitte. La oss samles i et ønske om et økt kultiveringsarbeid for laks som alle kan dra nytte av. Vi behersker både biologien og teknikken, og havet utenfor Norskekysten har uanede matressurser for oppvoksende laks bare vi kan produsere nok smolt for utsetting.

Fiskeforedlingsbedriftens livssyklus

Av Bernt Bertheussen

I denne fjerde og siste artikkelen om «Fiskeforedlingsbedriftens livssyklus» vurderes foredlingsbedriftens betydning for den lokale økonomien. Forfatteren hevder at fiskeforedlingsbedriftenes «være eller ikke være» spiller en avgjørende rolle for den rikspolitiske målsetningen om et desentralisert bosetningsmønster.

Arbeidsplassen

Arbeidsplassen spiller en sentral rolle i vårt samfunn. Bortfall av arbeidsplasser får betydelige negative konsekvenser på flere nivåer. Den enkelte **arbeidstaker** vil merke tapte inntekts- og utfoldelsesmuligheter og ofte knugende uro og ufrivillig flytting, for **lokalsamfunnet** betyr færre arbeidsplasser lavere inntekter, og derved laver aktivitets- og sevicenivå. Dertil vil fraflytting gjøre det **sosiale miljøet** på stedet fattigere.

Arbeidsplassen er i industribransjen knyttet til bedriften, og ingen bedrift er garantert evig liv. Steder hvor produksjonen er basert på en eneste næring er særlig sårbare. Her har den enkelte færre sysselsettingsmuligheter og kommunene færre alternative inntektskilder. Dette kan raskt betinge dramatiske endringer i form av fraflytting og redusert lokal aktivitet om den spesielle næringa rammes. Enten det måtte resultere i nedbygging- eller i verste fall konkurs og opphør.

Næringskjeden

Første ledd i fiskerinæringskjeden består i at lokalsamfunnets fiskere, og andre, høster av de ressurser som fins i havet. Når fisken er brakt i land, blir den videreforedlet av stedets foredlingsbedrift(er) med henblikk på salg. Deretter blir fisken eksportert ut av regionen (minus den lille andelen som lokalsamfunnet konsumerer).

Eksportinntekter flyter tilbake til bedriften, som fordeler inntektene på deltakerne i produksjonsprosessen: lånegivere, arbeidstakere, det offentlige, innsatsvareleverandører (bl.a. fiskere) og tilslutt bedriften selv. Inntektene forbrukes og skaper grobunn for flere typer virksomhet (ringvirkningseffekt i lokalsamfunnet).

I tabell 1 er vist hvordan verdiene som AS VEKST og OPPHØR skapte i

løpet av et år, (se Fiskets Gang nr. 21 og 22), er fordelt på de ulike bidragsyterne i produksjonsprosessen.

A/S VEKST er lokalisert i en bygd med ca. 900 innbyggere. På stedet fins det et annet fiskebruk med litt mindre produksjon enn A/S VEKST. Rundt disse to produksjonsbedriftene er det bygd opp tertiærvirksomhet (serviceinstitusjoner av ulike slag), og kommuneadministrasjonen ligger i bygda. Storparten av de kvinnene i bygda som arbeider ute, er sysselsatt av de to produksjonsbedriftene.

Av samfunnsregnskapet framgår det at ca. 3.6 mill. kr. av verdiskapningen i bedriften tilfaller de ansatte. En stor del av dette beløpet forbrukes i bygda og gir grobunn for diverse servicefunksjoner. De 3.6 mill. kr. refererer seg til brutto lønn, slik at en del av disse midlene «pløyes» til kommunen i form av skatter og gir grunnlag for kommunal virksomhet.

«Åpen» eller «lukket» økonomi

Begrepene «åpen»- og «lukket» økonomi avspeiler i denne sammenheng

hvilken grad det lokale næringslivet produserer de varer og tjenester som innbyggerne etterspør. Bygdas økonomi er «lukket» dersom næringslivet er så **mangfoldig** at innbyggerne får kjøpt det de trenger lokalt. Dette gjør at der skapes positive økonomiske ringvirkninger i **lokalsamfunnet** når pengesedler skifter eiere. Det motsatte vil skje dersom bygdas økonomi er «åpen» Da er det lokale næringslivet så **ensidig** sammensatt at en stor del av innbyggernes materielle behov dekkes gjennom import av varer og tjenester. De positive ringvirkningene av økonomisk aktivitet **flyttes** da **ut** av lokalsamfunnet.

Mot denne bakgrunn er enhver bygd tjent med å bygge opp et mest mulig differensiert næringsliv.

Økonomien i den bygda hvor A/S VEKST ligger er åpen. Dette medfører blant annet at en del av de **ansattes** netto lønn går til innkjøp av importvarer (varer og tjenester som ikke produseres i bygda). «Lekkasje» finner sted også på andre, områder. Ca. 10–20% av de ansatte er «importert» arbeidskraft. Disse er ofte motivert til å «legge opp pen-

Tabell 1. Samfunnsregnskap for to bedrifter

	A/S VEKST (1978)	%	OPPHØR (1976)*	%
Inntekter	18.972	100	1.576	100
÷ Innsatsvarer	13.664	72	990	63
Brutto verdiskapning	6.145	32	568	37
÷ Kapitalslit	720	4	37	2
Nettoverdiskapning	4.587	28	549	35
Som er fordelt slik:				
Ansatte	3.581 ¹⁾	78	467	85
Kapitalinnskytere	267	6	27	4
Offentlige	543 ²⁾	12	58	10
Tilbakeholdt	219	5	50	9

¹⁾ Inklusive skatt

²⁾ Eksklusive skatt

* 1976 valgt siden dette var det siste normale driftsåret for OPPHØR.

ger», for senere å bruke dem der de har sitt faste bosted. Bare en liten del av A/S VEKSTs kapitalinnskytere bor i bygda. Dermed forbrukes kapitalinntektene som driften skaper utenfor A/S VEKSTs nærmiljø.

En del av det offentliges inntekter fordeles til fylkeskommunen og staten. Sekundærnæringene er mangelfullt utbygd i bygda, slik at bedriften må importere det tekniske utstyret den trenger. Trålerne står for ca. 80% av bedriftens råstoffleveranser. Men trålerne tilhører ikke bygda, og mannskapene er heller ikke rekruttert herfra. Dermed er det bare ca. 20% av bedriftens råstoffutlegg som tilfaller de lokale fiskerne og som derved skaper inntekter for andre virksomheter i bygda.

Til tross for at dette lokalsamfunnet har en relativt åpen økonomi er det liten tvil om at de inntektene som produksjonen gir opphav til, gjennom ringvirkningseffekter, har atskillig større verdi enn det tallene i samfunnsregnskapet gir uttrykk for.

OPPHØR ligger i ei lita bygd med ca. 200 innbyggere. Det finnes ingen andre produksjonsbedrifter i bygda. Også dette lokalsamfunnet har en åpen økonomi. Dette til tross for at alle ansatt er rekruttert lokalt, samtidig som 90–95% av det råstoffet som bedriften mottar, fanges av den lo-

kale fiskeflåten. De inntektene som produksjonen skaper, «lekker ut» av bygda ved at både sekundær og tertiærnæringen glimrer med sitt fravær. Landhandelen er eneste serviceinstitusjon i bygda. Ved at bygda importerer mesteparten av de varer og tjenester den forbruker, vil ringvirkningseffekten av de inntektene bedriften skaper, avleires utenfor dette lokalsamfunnet.

Bosetningsmønsteret

Allerede i stortingsmelding nr. 13 (1972–73) «om mål og virkemidler i distriktsutbyggingen» fastslår de politiske myndighetene at bevaring av bosetningsmønsteret er en overordnet målsetning i Norge.

Og i de næringspolitiske debattene har det i det siste ti-året oppstått større forståelse for den betydning de mindre bedriftene har for bosetningen i de fleste distriktene i dette landet. I stortingsmeldingen om utviklingen og framtiden til norsk industri (1974–75) heter det bl.a. at:

«Opprettholdelse av bosetningsmønsteret vil ikke kunne gjennomføres uten ett betydelig innslag av mindre industrienheter i distriktene»

Den politiske vilje til å bruke de mindre bedriftene som et virkemiddel i distriktpolitikken, slås igjen fast i «Småbedriftsmeldinga» (1977–78).

«...målene i distriktpolitikken forutsetter trolig at vi satser sterkere på små og mellomstore bedriftsenheter enn de fleste andre industriland og søker å beholde en relativt høy andel av industribeskjeftigelsen i denne type bedrifter».

De fleste fiskeforedlingsbedriftene i Nord-Norge er små eller mellomstore. Dessuten er de ofte lokalisert ute i «periferien». Utkantstrøkene er videre kjennetegnet ved at næringslivet er ensidig bygd opp rundt fiskeriene.

Skal målsetningen om bevaring av bosetningsmønsteret oppnås i Nord-Norge, er dette i stor grad avhengig av at fiskeforedlingsbedriftene får «levelige» vilkår.

At politikerne er oppmerksomme på dette forholdet gir seg senest uttrykk i «Aksjonsplan for Nord-Norge» (Særskilt vedlegg til st. prp. nr. 1 1980–81). Her presenteres blant annet et «Småstedsprogram» som sikter inn mot en opprustning av foredlingsbedrifter på steder med ett motaksanlegg. Så får vi bare håpe at «skytset er dimensjonert etter det villet som skal felles».

LÅN & LØYVE

Overtredelse av utseilingsstoppen?

Fiskeridirektøren har mistanke om at en Hordalands-båt under loddefisket ved Jan Mayen overtrådte bestemmelsene om utseilingsstopp. I Fiskeridirektoratet ser man svært alvorlig på saken, og den er nå oversendt Politimesteren i Hordaland til etterforskning og eventuelt bøteleggelse og inndragning.

Lån til Hasvåg

Hasvik Fisk og Fiskemat, Hasvik, har fått tilsagn fra Fiskeridepartementet om et lån på 200 000 kroner. Lånet skal gå til delvis finansiering ved utbygging av videreforedlingsanlegget i Hasvåg.

«Klaus Aas» får loddeløyve

Onny H. Ottesen, Båtsfjord, har fått løyve til å drive trålfiske med m/s «Klaus Aas» F-44-BD etter lodde og polartorsk, samt etter kolmule i områdene vest av 0-meridianen og øst av 0-meridianen nord for 62° N.

Klagen hjalp!

Roy-Hugo Johansen, Nord-Lening, får likevel delta i årets sildefiske. Etter behandling av innsendt klage er Fiskeridirektøren kommet til at Johansen har krav på en garnkvote på åtte hl sild. Fartøyet som kan nyttes er «Roy» T-196-L.

Bygging av kai og rorbu

Karstein Henriksen (m.fl.), Skjervøy, har fått tilsagn fra Fiskeridepartementet om et lån på 100 000 kroner. Formål: Delvis finansiering ved bygging av kai og rorbu.

Tilsynsmann i Gamvik

Helge Locent Jensen, Mehamn, er ansatt i stillingen som merkelovens tilsynsmann i Gamvik.

Ny fiskerirettleder

Fiskeridepartementet har godkjent ansettelsen av Terje Kleppe i stillingen som fiskerirettleder for Lurøy og Træna kommuner.

«Fiskerinæringens framtid i Hordaland»:

Fiskerisjefen vil ha klarere tale – og handling – fra politikerne

– Dersom fiskerinæringen skal utvikles til en selv bærende, økonomisk sektor, tror jeg omfanget av næringen vil måtte reduseres kraftig og strukturen endres mye.

Dersom næringen skal nyttes aktivt i bo-
settings- og sysselsettingspolitikken vil ut-
viklingen i stor grad være avhengig av hvilke

økonomiske betingelser Staten tilbyr nærin-
gen.

Uten en klar og konkret inntektsmålset-
ting likeverdig med andre sektorer, er jeg
redd for at utviklingen, uavhengig av gene-
relle, politiske målsettinger, vil gå mot enten
en sterkt redusert næring, eller mot en «na-
sjonalisering» av store deler av næringen.

Dette var blant de viktigste syns-
punktene fiskerisjef Magne **Bjørnerem**
kom fram med under sitt fore-
drag på årsmøtet i Hordaland Fiskar-
lag. Bjørnerem innledet til en panel-
debatt om fiskerinæringens framtid i
Hordaland, og etter hans mening er
det nå på tide at politikerne sier klart
fra om hvilken rolle de ønsker fiskeri-
næringen skal spille i årene som
kommer. – Det trengs ikke bare
klarere tale, la han til, men også
handling, og bruk av virkemidler som
samsvarer med denne tale. Fiskets
Gang bringer her foredraget til
Bjørnerem i – så godt som – uav-
kortet form:

Økonomien bestemmer

I Hordaland som for fiskerinæringen
ellers i landet er det etter min mening
først og fremst de økonomiske for-
hold som vil bestemme utviklingen i
næringen. Vi må se i øynene at en
næring eller industri som over lengre
tid må arbeide under dårligere øko-
nomiske vilkår enn andre næringer,
uunngåelig vil reduseres eller til og
med forsvinne. Dette skjer f.eks. fordi
kapitalen over lengre tid får for dårlig
forrentning og blir tært opp eller flyt-
tet til andre sektorer og/eller når
næringen ikke får arbeidskraft fordi
den ikke kan tilby konkurransedyk-
tige lønninger og sosiale vilkår.

Disse enkle lovene gjelder for fis-
kerinæringen også. Den gjennom-
snittlige arbeidsgodtgjørelse pr. års-
verk i fiskerinæringen totalt har de

– Vi har:

– landets kanskje beste ring-
notflåte og miljø. Det er grunn
til å håpe på økt ressursgrunn-
lag for denne flåten.

– alle muligheter til å delta i
utnyttningen av bunnfiskres-
sursene i Nordsjøen.

– ingen kvantumsbegrens-
ning på industrifisken i Nord-
sjøen.

– en dynamisk opprettsnær-
ing og et utmerket forsknings-
miljø i akvakultur.

siste åra vært relativt god og har lig-
get en god del over gjennomsnittlig
industriarbeiderlønn. Jeg tror det er
riktig å si at fiskerne i en viss grad har
fått kompensasjon for lang arbeidstid
og nå har vi også fått betydelige for-

bedringer i velferdsordningene. Nær-
ingen totalt sett har etter min oppfat-
ning i rimelig grad klart å konkurrere
om arbeidskraften. Dette gjelder
imidtild ikke alle fartøygrupper og
driftsformer, og vi vet at særlig grup-
per med lav lønnsomhet og nøkkel-
personell har vært utsatt.

Hovedproblemet på kapitalsiden

Hovedproblemet de siste år har like-
vel ikke først og fremst ligget på ar-
beidskraftsiden, men på kapital/båt-
eiersiden. Totalt sett har ikke båteier-
siden hatt økonomisk dekning for å
betale de lotter og lyrer som de har
gjort og som har vært nødvendig.
Den faktiske utbetalte arbeidsgodt-
gjørelse har vært høyere enn båtenes
lønnsevne og avstanden har øket de
siste par år.

Hva blir så resultatet av en slik ut-
vikling?

- Vedlikehold og nyinvestering
stangnerer eller går ned
- Egenkapitalen reduseres og
- Gjelden kan øke

Jeg skal illustrere forholdet med
noen tall fra fiskerinæringens Total-
reknskap:

	Mill.kr.				
	1976	1977	1978	1979	1976-1979
Realkapital	3 941	4 270	4 290	4 342	(+ 400)
Lån	1 449	1 713	2 267	2 555	(+ 1 106)
Egenkapital	2 492	2 557	2 023	1 787	(÷ 705)
Egenkapital %	63	60	47	41	

Redusert egenkapital

Egenkapitalen i norsk fiskerinæring er altså siden 1976 redusert med ca. 700 mill. (nominelle) kr, samtidig som lånegjelden er øket med 1,1 milliard. Egenkapitalandelen er redusert fra 63% til 41%, og tar vi hensyn til prisstigningen som har vært i denne perioden er egenkapitalen i realiteten nesten halvert på fire år.

Dersom denne utviklingen fortsetter, er det bare et spørsmål om tid for store deler av den norske fiskeflåten enten er solgt, nedslitt eller eies av andre enn fiskerne selv. Hva er den reelle politiske målsetting på dette området? Etter det jeg har oppfattet uttrykker Staten ved fiskeritaleforhandlingene i klar tekst at den ikke godtar at avtalen skal dekke forrenting av egenkapitalen. Dette innebærer at så lenge det er behov for overføringer til næringen, skal egenkapitalen i beste fall **reduseres** i takt med inflasjonen.

«De norske statsfiskerier A/S»?

Det skal en beundringsverdig optimisme til for investere på slike betingelser. De fleste er forhåndsdomt til å tape. For meg ser det ut til at det nå tæres hardt på denne optimismen og jeg er redd for at dersom ikke betingelsene forbedres går det i fremtiden enten mot en svært liten fiskerinæring eller en fiskerinæring organisert som «De Norske Statsfiskerier A/S».

Etter min mening er det nå på tide å forlange klarere tale fra politisk hold. Ikke bare tale, men handling og bruk av virkemidler som samsvarer med denne tale.

1. Hvilken rolle skal fiskerinæringen spille i det norske samfunn – skal den være en selvberørende økonomisk sektor eller skal den benyttes som aktivt virkemiddel til sikring av sysselsetting og bosetting i Kyst-Norge? Eller sagt på en annen måte:

Egenkapitalen – salderingspost

2. Hvilke økonomiske betingelser er det meningen næringen skal arbeide under i årene som kommer?

Det er etter min vurdering en illusjon å tro at man på lengre sikt kan opprettholde denne næringen med dårligere betingelser for arbeidskraft og kapital enn i andre deler av norsk næringsliv. Dersom næringen skal benyttes i sysselsettings- og bosettingspolitikken må det forlanges en klar inntektsmålsetting for næringen slik at en vet hva man går til. Å bruke egenkapitalen som salderingspost i denne sammenheng er det samme som at Staten ikke selv er villig til å betale regningen for sine målsettinger.

Fiskerinæringen har gjennom alle tider vist en nærmest utrolig tilpassningsevne, men den må vite hva den har å tilpasse seg til. I den perioden vi nå er inne i er dette et politisk spørsmål og man må kreve et klart politisk svar.

Jeg skal så se på litt mer konkret på forholdene for Hordaland spesielt, og vil da ta for meg hver enkelt av de viktigste fiskeriene/driftsformene i fylket og se på hovedtrekk i utviklingen de siste år, status i dag og mulig utvikling fremover.

RINGNOTFLÅTEN

Alle kjenner utviklingen for ringnotsektoren de siste årene;

- ressursgrunnlaget har sviktet
- kostnadene har øket sterkt og
- prisene på mel og olje har ikke øket i takt med kostnadene.

Resultatet kjenner vi også, nemlig

- strenge reguleringer
- dårlig lønnssevne, og
- overkapasitet i flåten totalt.

Sterke virkemidler

Det er satt inn sterke virkemidler for å redusere kapasiteten i flåten og fra 1978 til i dag er konsesjonskapasiteten totalt redusert med 12%. Hordaland har vært nødt til å ta sin del av denne reduksjonen; sju båter med ringnotkonsesjon er kondemnert (23 550) tre har fått tilsagn om kondemnering og to har fått tilsagn om salgstilskudd for å gå ut av fisket.

Flere båter er solgt ut av fylket eller gått over til annen virksomhet. Det er i dag tilbake 50 gyldige konsesjoner i fylket og vi venter at de fem som har fått tilsagn om tilskudd for kondemnering og salg vil gå ut i nær fremtid. Trekker vi fra de som er i annen virksomhet med gyldig konsesjon står vi tilbake med cirka 40 aktive konsesjoner i 1981. Tilsammenligning var det i 1976 57 helårsdrevne ringnotbåter i Hordaland.

Ingen stor økning i fangstgrunnlaget

Hvilken utvikling kan vi så vente oss i tiden fremover, f.eks. i 1985?

De økonomiske forhold vil bestemmes av ressursgrunnlaget, prisene, deltakelsen og kostnadene.

Ser vi på **ressursgrunnlaget** først, tolker jeg havforskerens prognoser slik at bunnivået er nådd i 1980/1981. Loddekvantumet kan opprettholdes på dagens nivå, mens vi kan håpe på en viss oppbygging av makrell og nordsjøsild. På den annen side gir prognosene ikke grunnlag for håp om noen stor **økning** i fangstgrunnlaget neste fem-års periode heller.

Når det gjelder **prisene** på mel og olje vet vi at disse varierer mye fra år til år, men som langtidstrend kan ikke jeg se at de holder tritt med **kostnadsutviklingen** i Norge. Jeg kjenner heller ikke til noe reelt grunnlag for å håpe på at dette forhold vil snu seg de nærmeste årene.

Redusert deltakelse

Deltakelsen er som nevnt redusert og vil bli ytterligere redusert i 1981 og man når sannsynligvis den 25% reduksjon som var målet. Dersom man skal ta de kvoter som blir tilgjengelig er det tvilsomt om man kan redusere flåten ytterligere uten samtidig å foreta en omstrukturering til større båter og konsesjoner. Sett på bakgrunn av realistiske håp til nordsjøsild og makrell fra 1982 og utover er

det grunn til å håpe at kapasiteten i ringnotflåten kan stabiliseres på 1981-nivå.

Hordaland har et sterkt ringnotmiljø og den flåten vi nå står igjen med er av høy standard. Dersom ikke reguleringer og lovverk blir brukt mot oss, tror jeg Hordaland vil beholde, kanskje øke, sin relative andel (29%) av landets ringnotflåte.

INDUSTRITRÅL/BRUGDE, KVAL

Den andre store sektor i havfiskeflåten i Hordaland er industritrål. Utviklingen her har vært bedrøvelig. I 1975 var det ca. 40 båter som drev industritråling i Hordaland. Neste år vil det være ca. 15. Industritrålflåtens problem er ikke begrensning i ressursene, men et rent effektivitetsproblem. Lønnsevnen til de helårsdrevne båtene har vært svært lav de siste årene til tross for fritt fiske. Det er utviklingen i kostnadene i forhold til mel og oljeprisene som er det store problem og det er klart at denne driftsformen rammes, særlig av stigningen i oljeprisene. I tillegg kjenner vi problemene med forurensingen fra oljeindustrien i Nordsjøen.

Ser vi fremover kan vi si at ressurs-situasjonen for denne flåten er god, men kostnadsutviklingen for trålerne gir ikke særlig grunn til optimisme. Det er mulig at lønnsomheten kan forbedres noe ved ytterligere rasjonalisering av flåten ved økning av driftsintensiteten, større maskinkraft og redskap, overgang til kjølt råstoff, større vekt på bifangst av konsumfisk og/eller kombinasjonsdrift med konsumfiske i Nordsjøen.

Den flåten som driver fangst av brugde og kval har også hatt en negativ utvikling. Gjennomsnittsalderen på disse båtene i Hordaland er nå ca. 30 år og rekrutteringen av nye folk til denne flåten har vært svak.

BANKLINE

Vi har nå tre banklinebåter. Disse båtene har hatt god lønnsevne og en positiv utvikling. Dersom man får opprettholdt adgangen til linefiske i andre lands soner ser fremtidsutsiktene for banklineflåten relativt gode ut. Dersom det for Norge totalt er rom for en ekspansjon i denne flåten, ville det være sterkt ønskelig med flere båter fra Hordaland.

KYSTFISKET

Grovt sagt kan vi dele kystfiskeflåten i Hordaland i brislingflåten, palenotflåten og sjarkflåten som driver diverse kombinasjoner med makrell-drivgarn og laksedrivgarn som de viktigste. Kystfisket er kanskje ikke så stort med hensyn til kvantum og verdi, men er av stor betydning for sysselsettingen og bosettingen i kystdistriktene i Hordaland. Etter min vurdering har kystfisket også stor betydning for den generelle rekruttering til næringen i fylket og som nedtrappingsfiske for eldre fiskere.

Uten å nevne tall har det etter min vurdering vært en stabilisering av kystfisket i Hordaland de siste årene. Særlig i sjarkflåten har det vært en viss fornying og økning i deltakelsen. Dette til tross for at denne del av flåten over mange år har hatt særlig lav lønnsevne og arbeidsgodgjørelse.

Når det gjelder det fremtidige ressurs- og kvotegrunnlaget for brisling, pale, makrell, laks og fjordfisk så vil det totalt etter min oppfatning ikke finne sted noen særlige endringer i forhold til nivået de siste årene. Jeg kan derfor ikke se at det er rom for særlig økning i denne flåten, men vi kan håpe på en stabilisering. Med lik utvikling på fiskeprisene og kostnadene vil en eventuell forbedring av lønnsomheten være avhengig av resultatet av fiskeriavtalene og salgslagenes prispolitikk.

KONSUMFISKE I NORDSJØEN

Når det gjelder fiskerinæringens fremtid i Hordaland må vi også komme inn på de muligheter som finnes for økt fiske etter bunnfisk i Nordsjøen. Som dere vet har vi som resultat av 200-mils sonen til disposisjon kvoter av sei, torsk, hyse, kviting og rådspette i størrelsesorden 150 000 tonn. Frem til 1980 har vi ikke vært i stand til å ta mer enn 30 000–50 000 tonn av dette kvantum, og selv etter bytte med EF og 3. land har vi til disposisjon mellom 50 000 og 75 000 tonn som vi ikke har klart å fiske.

Dere kjenner alle til Nordsjøutvalget og det arbeid som det har gjort de siste tre-fire år for å stimulere til økt konsumfiske i Nordsjøen. Utviklingen har gått seint, men det har gått fremover. Slik jeg oppfatter situasjonen idag er det Nordsjøutvalgets konklusjon at det er mulig å utvikle et

lønnsomt norsk konsumfiske i Nordsjøen først og fremst med garn, partrål og enbåtstrål. Det er nå 10–15 båter fra Skagerrakkysten som deltar i garnfiske etter torsk og sei i Sydlige Nordsjøen, noen av dem på helårsbasis. Deltakelsen i seigarnsfisket på Vikingbanken øker, og det er nå flere trålere som har satset på og lykkes med partråling. I år har vi også fått deltakelse av fabrikktrålere og ferskfisktrålere.

Laber respons

I en innledning her i Hordaland Fiskerlag 1978 ettersøkte jeg initiativ fra Hordaland til å være med på denne utviklingen. Jeg må si at responsen inntil i høst har vært temmelig laber. Etter det jeg vet er det imidlertid nå minst fem Hordalandsbåter som skal delta på seigarnsfiske og det er også ny interesse for partrål.

Alle forhold ligger til rette for at Hordalands-fiskerne skal kunne delta i en utvikling av konsumfisket i Nordsjøen, men det er opp til fiskerne selv å følge opp det initiativ som er tatt. Etter min vurdering er det særlig interessante perspektiver i å drive et kombinert fiske med industritrål (øyepål tobis) og fisketrål/partrål eller industritrål og garn. Garnfiske kan drives både som helårsfiske og i kombinasjon med andre fiskeri. Noen burde også se på muligheten ved et spesialisert enbåtstrålfiske; hvorfor ikke satse på en av ferskfisktrålerne fra Nord-Norge. I denne sammenheng bør tanken om et «Fiskeriselskap» i samarbeid med industrien i land også vurderes.

INDUSTRI

Når det gjelder industrien i land skal jeg fatte meg i korthet.

Ser vi området Møre & Romsdal til Skagerrak under ett er det idag ledig kapasitet for mottak og tilvirkning av fisk til alle anvendelser. I Hordaland er det mye ledig frysekapasitet og vi kan uten vanskelighet øke saltkvantumet med 3 000–5 000 tonn. Vi har imidlertid ikke klippfisktørke og vi har begrenset kapasitet til filéproduksjon.

Min konklusjon er derfor at det på kort sikt, det vil si ett til to år, ikke er behov for noen vesentlig økning eller omlegging av mottakskapasiteten i Hordaland, men at det kan være aktuelt med utbygging av klippfisktørk-

ing og filétproduksjon. Dersom en imidlertid tilnærmet klarer å høste og ilandføre i Norge det eksisterende ressurspotensiale for bunnfisk i Norsjøen og samtidig får en større **økning i sildesektoren**, så vil det bli behov for økning av både mottaks-, fryse og foredlingskapasiteten. I hvilken grad Hordaland skal ta del, og **hvordan** og **hvor** en eventuell kapasitetsøkning bør skje er både et politisk og økonomisk spørsmål som en vil måtte komme tilbake til etter hvert.

Mottaksstasjonene må sikres

Når det gjelder fiskerinæringens fremtid i Hordaland er det grunn til å peke på den store betydning mottaksstasjonene har for kystfisket og dermed bosetting og sysselsetting i kyststrøkene. Dersom vi skal opprettholde et kystfiske må mottaksstasjonene sikres økonomisk grunnlag til fortsatt drift og fornying.

Sildolje og – melindustrien

har gjennomgått en betydelig sanering og opprusting i Sør-Norge. På grunnlag av ressursprognosene for pelagisk råstoff og kostnadsutviklingen er det grunn til å frykte ytterligere nedleggelse. Hvorvidt dette eventuelt vil ramme fabrikkene i Hordaland er vanskelig å si men, etter min oppfatning har de fleste sildemelfabrikkene en opplagt funksjon i fremtidens fiskerinæring i Hordaland.

Hermetikkindustrien

er den som sysselsetter flest i fisketilvirkningssektoren i Hordaland, og den har stor betydning for sysselset-

tingen i enkelte kystdistrikt. Hva som vil skje med fabrikkene i Hordaland som følge av den omorganisering som nå er igang er vanskelig å si, men dersom rasjonaliseringen av industrien totalt fortsetter må en regne med at Hordaland må ta sin del. Noen store endringer tror jeg likevel ikke vil få på kort sikt.

AKVAKULTUR

Det er vel nå akseptert at akvakultur skal regnes som en del av fiskerinæringen. Hordaland er et av de største oppdrettsfylkene i landet både m.h.t. kvantum og konsesjoner. Hittil har det vært mest tale om oppdrett av laks og ørret, men personlig ser jeg det slik at vi bare er ved begynnelsen av det som kan kalles kultivering i havet.

I tillegg til laks og ørret er vi så vidt begynt med blåskjell og østers, og ved Havforskningsinstituttets Akvakulturstasjon er svært interessante forsøk i gang med bl.a. torsk og mulighetene for økning av naturlige bestander. Hordaland har gode naturlige forutsetninger for å være på utviklingen i akvakultursektoren. Vi har et sterkt oppdrettmiljø og vi har Akvakultursjonen på Austevoll og i Matre. Personlig ser jeg lyst på utsiktene i denne sektoren og på lengre sikt taler alt for at akvakulturen blir en stor sektor i fiskerinæringen både i nasjonal sammenheng og i Hordaland.

Avslutning

Dersom jeg med noen få ord skal oppsummere de positive faktorer m.h.t. den fremtidige utviklingen av fiskerinæringen i Hordaland vil jeg si:

medan den nye franske fiskeriministeren, Daniel Hoeffel, trur han skal greie å skaffe sine fiskarar ekstra sildekvote.

Stort, nytt fiskeområde

«Dr. Fridtjof Nansen» har funne eit område i den Arabiske gulf som forskarane meiner har eit fangstpotensial på 100 mill tonn fisk. Kvantumet er stort nok til å auke tilførsla av fisk i verda med 10–25%.

I området er det store konsentrasjonar av liten pelagisk fisk som sardinella, hestmakrell og ansjos. Men

1. Vi har kanskje landets beste ringnotflåte og miljø og vi kan realistisk håpe at ressursgrunnlaget for denne flåten vil kunne øke i årene som kommer.
2. Vi har alle muligheter til å delta i utnyttningen av bunnfiskressursene i Norsjøen.
3. Det er ingen kvantumsbegrensning på industrifisken i Norsjøen.
4. Vi har en dynamisk oppdrettsnæring og et utmerket forskningsmiljø i akvakultur.

De negative faktorer i Hordaland som for landet ellers er kostnadsutviklingen og de økonomiske forhold.

Jeg kan imidlertid ikke se at fiskerinæringen i Hordaland på vesentlige punkter har noe dårligere utgangspunkt enn fiskerinæringen i andre deler av landet. Dersom Hordaland får samme betingelser og ikke blir diskriminert ved bruk av offentlige virkemidler så bør fiskerinæringen i Hordaland kunne utvikle seg i takt med den generelle utviklingen i fiskerinæringen. Det vil da være opp til dere selv å utnytte de muligheter som finnes, sa Magne Bjørnerem.

Fortsettelse følger!

På grunn av plassmangel må den videre omtalen av årsmøtet i Hordaland Fiskarlag dessverre stå over til neste nr. – altså til Fiskets Gang nr. 25/26.

her finnes og store mengder av botnfisk.

Problem i færøysk laksefiske

To spørsmål reiser seg for fiskarane som no deltek i laksefisket ved Færøyaner: – er det nok agn? og – får vi avsetnad for fangsten?

Berre brisling over 12 cm vert nytta til agn. Brislingen vert teken i Østersjøen, men til no har fisket etter denne fisken ikkje slege til.

Det ser imidlertid ut til at prisen på laksen vert god i år.

Danskane bør leggja om

Den franske og den britiske fiskeriministeren har i intervju med Le Marin, franske fiskarar sitt fagblad, uttalt at den danske fiskerinæringa bør leggjast om.

Walker, den britiske fiskeriministeren, inrømer at det nok vil by på problem å leggje om produksjonen frå mjøl til konsum i Danmark, men han meiner at det er den einaste rette og rettferdige løysing på EF sin fiskeripolitikk. Walker snakker og om at 65% av fisken i Norsjøen er britisk,

«FG» oversikt over fisket i perioden 17.–30.11.

I årets loddessesong er det ført i land 29.287 hl. som er gått til fór. 5.104 hl. av dette kom frå Jan Mayen, resten frå Barentshavet.

Mindre sild

Sildefisket er på veg nedover att, og dei fleste har teke kvotane sine. Til Harstad og Sandnessjøen er det til no innmeldt 18.584,07 hl. teken på garn. Til Harstad er det og innmeldt 35.348 hl. teken på not. Til Trondheim er det dei to siste vekene samla innmeldt 4.068 hl. sild.

Også Fjordfisk kan melda om litt sild. I veke 47 vart det teke 13.7 tonn sild i det distriktet, medan fangsten veka etter var nede i 8.5 tonn.

I Skagerrakfisk sitt område var kvantumet totalt dei to vekene 3 tonn.

Pigghåfiske på Skagerakkysten

Det vert meldt om bra pigghåfiske på Skagerakkysten. Til Skagerakfisk vart det i perioden innmeldt 110 tonn. Hjø Rogaland Fiskesalslag får vi opplyst at det dit er meldt inn 133 tonn i veke 48, medan det veka før berre vart meldt om 41 tonn.

Jamt fiske sør for Stad

Frå Svenskegrensa til Sognegrensa vert det meldt om jamnt bra fiske. I Fjordfisk sitt distrikt vart det teke 45.5

tonn, Skagerakfisk melder om 150 tonn og Rogaland om 117 tonn. Rekefisket var og på det jamne. Måløy derimot kan melda om ei rekke trålfangstar med sei frå Vikingbanken. Største fangsten leverte Fernando med 105 tonn i veke 48, medan Frøyaren samla hadde 120 tonn, 50 tonn i veke 47 og 70 tonn i veke 48.

Mykje sei til Mørkekysten

Også til Ålesund kom det storekvanta sei frå Vikingbanken i denne perioden. «Nordørn» kom i veke 47 med 150 tonn salta sei og «Leinefisk»

BN 34 «Kirkøy».

leverde 135 tonn sei veka etter. I veke 48 vart det ialt meldt inn 446 tonn storsei og 246 tonn skallesei til Ålesundsdistriktet.

Også i Kristiansund handlar det mest om sei for tida. Veke 47 gav 5 seinotfangstar på frå 1 til 20 tonn, samla 45 tonn. Veka etter kom det inn 11 håva seinotfangstar på frå 3 til 35 tonn, samla 110 tonn. Torsken byrjar og å gjera seg gjeldande her, og i veke 48 kom «Rosund» inn med 150 tonn salta torsk. Samla vart det meldt inn 220 tonn torsk denne veka.

I Nord-Noreg

har fisket vore prega av dårleg vér og oppfiska trålarkvotar. På Finnmarkskysten er det berre Båtsfjord som kan melda om litt aktivitet på fiskeria. Dit kom det to trålarar i kvar av vekene, første veka hadde «Kerak» største fangsten med 22.5 tonn, andre veka leverde «Kjølnes» 77 tonn. Kjøllefjord og Vadsø hadde kvar sin trålar i heile perioden, og line og snurrevadfisket på denne delen av kysten var minimalt.

Til Troms kom det ingen trålarar i perioden, og fisket føregjekk med line og garn. På Nygrunn vart det teke

SF-50-V «Fernando».

linefangstar på 11 tonn, mest torsk i veke 47. Beste fangstane i veke 48 vart tekne på Tromsøflaket, og det var «Sjåviknes» som tok 10,5 tonn på lina. Her vart og teke to linestubbar på 19 og 40 tonn denne veka. Det går mest i torsk, sei og uer på desse kantar og.

Vesterålen hadde tre trålarar inne i veke 47, men veka etter vart det ingenting. Lofoten har ikkje hatt trålarar på lang tid, men derifrå vert det meldt om bra seinotfangstar på opp til 35 tonn frå Helgelandskysten. Største fangsten til Svolvær hadde «Kirkøy» som leverte 76 tonn.

Lite fiske på Trøndelag

i denne perioden. I veke 47 vart det meldt inn ein seifangst på 6 tonn, veka etter to seifangstar på samla 12 tonn. Brønnøysund melder om 500 kg. torsk og Stokøy om ein banklinebåt med 100 tonn. Til Husvær kom det ein banklinebåt med 27 tonn i veke 48, og det vert meldt om garnfangstar på opptil 2,4 tonn kveite.

Hummer

er det som opptek Hordafisk mest for tida. Eksporten av hummer frå hum-

merparkane til Paris og andre store hovudstader er i full gang framfor julehelga. Også i Fjordfisk sitt distrikt vert det teke noko hummer. I veke 47 var kvantumet 559 kg.

«Fernando» hadde storfangst med sei frå Vikingbanken. 105 tonn leverde ho i Måløy i veke 48.

«Kirkøy» leverde både i Svolvær og i Båtsfjord.

LÅN & LØYVE

Reketrål-løyve for m/s «Mefjordbuen»

Hjalmar **Robertson**, Hansnes, har fått løyve av Fiskeridirektøren til å drive trålfiske etter reker med m/s «Mefjordbuen», T-11-K, 24,5 m.l.l./100 BRT. Fartøyet er bygd i 1968. Konesjonshaveren vil kunne bli pålagt å levere reker til bestemte anlegg eller områder.

Bestyrer ved Bolga Fiskersamvirkelag

Lorents Lorentsen har fått fast ansettelse som bestyrer ved Bolga Fiskersamvirkelag.

Ny tilsynsmann i Sunndal

Hans **Ødegård**, Øksendal, er ansatt som merkelovens tilsynsmann i Sunndal. Han etterfølger **Sverre Graven**, Jordalsgrend, Sunndalsøra.

Ny tilsynsmann i Hurum

Gustav **Røyert**, Tofte, er ansatt som tilsynsmann i Hurum. Han etterfølger **Gunnar Myrvold**, Klok-karstua.

Innføring i merkeregisteret

Bjørnar Nicolaisen, Dverberg, og **Kai Otto Elvan**, Andenes, har fått tillatelse til å innføre et 27,45 meters nybygg i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster. Tillatelsen bortfaller dersom fartøyet ikke er kontrahert og under bygging i løpet av to år.

Godkjenning av fryseri

Etter anbefaling fra Fiskeridirektoratets kontrollverk, Bergen, er **Vassøy Canning Co.**, Stavanger, godkjent for mottak og pilling av reker og frysing. Anleggets kapasiteter er beregnet til følgende: Fryselagervolum 175³, kjølelagervolum 157³, 1 platefryser 3 t/døgn og kompressorkapasitet tilsammen ca. 22 000 Kcal/h v/-35/+25°C. Anlegget er tildelt reg. nr. R-93.

Forlengning og inndraging!

Fiskeridepartementet har gitt **Henry A. Thue**, Håpet, løyve til å forlenge m/s «Thue Jr.» T-805-T med seks meter. Da fartøyet ikke har vært nytt til trålfiske etter

torsk m.v. siden begynnelsen av januar 1978, finner Fiskeridirektøren å måtte inndra torsketrållatelsen. Vedtaket kan påklages.

Godkjenning av sildesalteri

Kovereid Fiskematkjøkken, Kolvereid, er godkjent som anlegg for salting av sild.

M/S «Valkar» til Langevåg?

Osvald Karlsen, Orkevik, Langevåg, har fått samtykke til å erverve eiendomsretten til m/s «Valkar» N-116-A. Fartøyet er på 16,8 m lengste lengde/36.46 BRT. Det ble bygd i 1959. Nåværende eier er **Per Ole Benjaminsen**, Bleik.

«Røringen» skifter eier?

Odd Rørstad, Myre, har fått samtykke til å kjøpe m/s «Røringen» SF-73-B. Som tidligere eiere står **Arnkjell Førde** m.fl., Bremanger. Fartøyet er bygd i 1945 og er på 22,9 m lengste lengde, og 50 BRT.

Fleire aureoppdrett i England

Storbritannia var det landet i Vest-Europa som hadde størst vekst i talet på aureoppdrett frå 1978 til 1979. I Storbritannia var auken på 42%, medan Ola Nordmanns auke nest mest med 36%. Ved utgongen av 1979 var det 4.400 aureoppdrett i Storbriannia.

Framleis er det Frankrike som toppar med 18.000 aurefarmar, men dei må for første gong dela plassen med Italia. Ei auke på 1% har ført Italia opp på same trinn som Frankrike.

Vanskar for irsk oppdrett

Irsk oppdrettsnæring hadde eit vanskeleg år i 1979. Høge transportkostnader tynger hardt i denne eksportorienterte næringa. Konkurransen er og blitt hardare på den europeiske marknaden, i tillegg til at 1979 gav gode laksefangstar på sjøen.

Aure og laks er framleis dei viktigaste fiskeslagane for oppdrettsnæringa i Irland.

Loddemjøl godt betalt

Loddemjøl vart betalt med vel S 8 pr. proteinenhet på Island tidleg i september, i motsetnad til prisen på loddeolje som har vore lågare enn venta på verdsmarknaden. Det var på førehand rekna med at loddeolja ville bli betalt med S 475 pr. tonn.

Britisk erstatningsordning

No er det klart at også britiske fiskarar skal få erstatning for skade etter oljeverksemda. Erstatninga skal omfatte skade på båt og reiskap samt tap av fisketid.

Den norske erstatningsordninga er forbilete for ordninga, skilnaden er berre at i England er det oljeindustrien sjølv som står bak ordninga.

Eit framlegg går ut på at grensa for skade på båten skal avgrensast til L 1.000, men fiskarane er ikkje nøgde med det. Til no er det kome 25 søknader om erstatning til nemnda som skal ta seg av sakene.

Sudan fiskar meir

Raudehavsprosjektet, eit samarbeidsprosjekt mellom Sudan og Storbritannia, har ført til at sudanesiske fiskarar no sjølve haustar ein langt større del av den fisken som vert teken på kysten deira. Tidlegare tok egyptiske fiskarar største delen av fangsten. Den vart omsett anten på den egyptiske heimemarknaden eller i Saudi-Arabia.

I forsøksfisket har fangsttala gått opp med 100 tonn frå 1976 til 1979.

Meir midlar til havforskning i Australia

To australske regjeringsrapportar går inn for at det vert nytta meir pengar til havforskning og utvikling. Trongen for fleire forskingsfarty, og informasjon om kva som foregår på området, vert understreka.

I den eine rapporten heiter det at trongen for havforskning er enorm, særleg etter innføringa av 200 milsona. Australia treng minst 6 forskningskip i 1986 heiter det.

Eit skip er kontrahert allereie. Det er eit oseanografisk forskningsfarty som er kostnadsrekna til SA 9 mill. Fartyet vert på 177 fot.

EF auker maskevidda

Frå 1. desember skal største delen av EF-fisket føregå med 80 mm maskevidde. Unnateke er industritrålfisket, der det framleis kan nyttast 16 mm maskevidde, og fisket i den engelske kanal.

Britiske fiskarar krev kompensasjon frå Regjeringa for fangsttap og utgifter til nytt utstyr. Det må nyinvestast for L 2.500 til for dei fleste, og i tillegg kan dei venta seg nye utgifter før 1. oktober 1982, då skal nemleg maskevidda aukast til 90 mm. Auken av maskevidda no, tyder at dei fleste britiske fiskarar må nytta tilskotet dei fekk frå Regjeringa i sommar til innkjøp av nytt utstyr.

Britiske fiskarar rasar over at det danske industrifiske, med 16 mm trål, ikkje er pålagt liknande auke. At reguleringa heller ikkje gjeld i den engelske kanal, ser engelskmenna på som ei trøst til franskmenna. – Denne reguleringa tener ikkje til å ta vare på stamma, seier britane. – Det einaste ein oppnår, er å la eit av EF-landa fiska meir på kostnad av eit anna land.

Fransk fiskerimesse neste år

I tida frå 15. til 20. september 1981 er det klart for fiskerimesse i Nantes i Frankrike. Under den franske fiskerimesse i fjor var det 187 utstillarar og 12.000 person vitja messa.

Østersjøforhandlingar

Sverige og Finland har forhandla om fisket i Østersjøen. Det er først og fremst sild, strømming og laks som er interessante fiskeslag for desse to landa. Ved fiske nord for 59°30' er Finland tildelt 62.000 tonn totalt. Sverige kan ta 18.000 tonn i området, noko som tyder på ei auke på 5.000 tonn frå ifjor. Kvantumet omfattar i tillegg til sild, strømming og skarp-sild, også torsk. Sør for 59°30' er det tillete å fiske i tradisjonelt omfang.

Laksestamma i Østersjøen er truga. I tillegg til innanlands kvotar, får Finnland fiska 30 tonn i svensk farvatn og Sverige ti tonn i finsk farvatn. Dei to landa er og blitt samde om forbod mot å driva fiske med drivline og faste liner frå 10. desember til 30. april.

«Slaget om EF-fiskeria»

Tilgjenge til fiske og kvotefordelinga blir avgjerande i slaget om sams EF-fiskeripolitikk, sier den britiske vise-fiskeriministeren Buchanan-Smith. Han karakteriserar forhandlingane som har pågått til no som opprydding på slagstaden.

Den britiske fiskeriministeren, Walker, leier arbeidet med å finne fram til kontrollmetodar for EF fisket. Han krev ei loggbok som er så enkel at alle kan forstå den og den skal finnast på alle EF farty. Boka skal vere den same i alle landa.

Walker sitt ønskje er å få ein EF-inspeksjon som skal arbeide side om side med nasjonale kontrollørar.

Britisk prøvafiske

Prøvafiske på hittil ukjente fiskefelt med statlig støtte, er en del av hjelpen den britiske regjeringa ga i sommer. Båtene som har drevet prøvafiske har hatt med observatører og forskere. Rapporten fra turene har ikke vært å få tak i ennå, men det blir sagt at ingen oppdaget noe revolusjonerende.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 30/11 1980.

	Lukene 17— 23/11 1980	Lukene 24— 30/11 1980	I alt		Kvanta 1980 brukt til							
			Pr. 2/12 1979	Pr. 30/11 1980	Fersk		Frysing		Salting	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
					Ekspert	Innenf.	Konsum	Agn				
Feitsildfiskernes salgslag Nord for Stad)	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feit- og småsild	293	85	396	2 755	273	384	575	—	1 332	151	41	—
Nordsjøisild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	16	14	2 625	1 744	—	—	—	3	73	1 107	380	180
Havbrisling	—	—	1 253	4 244	—	—	—	—	—	73	—	4 083
Makrell	—	—	26 322	14 390	—	52	9 039	2 353	193	2	130	2 620
Vinterlodde	—	—	543 298	553 546	—	—	30 853	—	—	889	10 386	511 418
Sommerlodde	—	—	583 487	524 499	—	—	—	—	—	—	—	524 499
Øyepål	27	16	14 400	8 872	—	—	—	—	—	—	1 306	7 567
Tobis	—	—	390	1 731	—	—	—	—	—	—	—	1 731
Kolmule	—	—	57 621	32 571	—	—	348	—	—	—	133	32 090
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	336	115	1 229 819	1 144 352	273	435	40 816	2 357	1 598	2 222	12 463	1 084 189
<i>Noregs</i>												
Sildesalgslag (Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	691	884	70	288	—	—	526	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	1 355	3 338	916	29	62	—	—	2 332	—	—
Nordsjøisild	—	—	153	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	32	23	7 843	6 470	—	31	—	—	188	5 954	298	—
Havbrisling	466	2 601	79 893	62 598	—	—	—	—	—	1 121	374	61 102
Vinterlodde	—	—	377	10 815	—	—	—	—	—	—	405	10 411
Sommerlodde	—	—	88 804	51 001	—	—	—	—	—	—	—	51 001
Øyepål	876	1 855	120 845	123 758	—	—	—	—	—	—	11 485	112 274
Tobis	—	—	102 357	147 611	—	—	—	—	—	—	2 309	145 302
Kolmule	—	—	159 538	112 897	—	—	—	—	—	—	1 060	111 838
I alt	1 374	4 479	561 855	519 374	986	348	62	—	713	9 407	15 930	491 927
<i>Norges</i>												
Makrelllag S/L (Sør for Stad)												
Makrell	—	—	90 817	61 021	811	2 092	32 735	2 976	—	211	184	22 011
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	—	90 817	61 021	811	2 092	32 735	2 976	—	211	184	22 011
<i>Samlede kvanta:</i>												
Vintersild	—	—	691	884	70	288	—	—	526	—	—	—
Feit- og småsild	293	85	1 751	6 093	1 189	412	637	—	1 332	2 483	41	—
Nordsjøisild	—	—	153	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	48	37	10 495	8 214	—	31	—	3	261	7 061	677	180
Havbrisling	466	2 601	81 146	66 842	—	—	—	—	—	1 194	462	65 186
Makrell	—	—	117 139	75 411	811	2 144	41 775	5 330	193	213	314	24 631
Vinterlodde	—	—	543 675	564 361	—	—	30 853	—	—	889	10 791	521 828
Sommerlodde	—	—	672 290	575 500	—	—	—	—	—	—	—	575 500
Øyepål	903	1 870	135 245	132 631	—	—	—	—	—	—	12 791	119 840
Tobis	—	—	102 747	149 342	—	—	—	—	—	—	2 309	147 033
Kolmule	—	—	217 159	145 469	—	—	348	—	—	—	1 193	143 928
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	1 710	4 593	1 882 491	1 724 747	2 071	2 876	73 613	5 333	2 311	11 840	28 577	1 598 127

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 25,2 tonn, og pr. 30/11 1980 2422,3 tonn.

1) pr. 31/8

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk sild	93
1 hl fersk lodde	97
1 hl fersk polartorsk	97
1 hl fersk øyepål	100

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh herring	93
1 hectolitre fresh capelin	97
1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hectolitre fresh Norway pout	100

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk tobis	100
1 hl fersk kolmule	100
1 hl havbrisling (oppmåling)	95
1 skjeppes brisling (konsum)	17

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hectolitre blue whiting	100
1 hectolitre sprat for meal	95
1 skjeppes sprat for human consumption	17

Mengde og verdiutbyttet av det norske fisket i juli 1980 og jan.-juli 1979 og 1980. Rund vekt.

Quantity and Value of the Norwegian Fisheries in July 1980 and January-July 1979 and 1980. Nominal catch.

Fiskesorter og salgslag Species and sales organizations	Januar-juli 1979 Rund vekt Nominal catch		Juli 1980 Rund vekt Nominal catch		Januar-juli 1980 Rund vekt Nominal catch		ising og fersk bruk fresh consumption	frysing freezing	henging drying	salting	hermetisering canning	oppmaling m.v. reduction etc.	agn bait
	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.							
Fiskesorter Species:													
Ål <i>Eel</i>	115	2 460	56	1 313	129	3 093	129	—	—	—	—	—	—
Havål <i>Conger</i>	—	—	0	0	1	1	1	0	—	—	—	—	—
Laks/sjøørret <i>Salmon, Sea trout</i>	12	544	8	323	16	709	16	—	—	—	—	—	—
Lodde <i>Capelin</i>	550 620	208 926	—	—	554 001	229 247	28 443	—	—	—	—	525 472	86
Strøm-/vassild <i>Silver smelt</i>	2 140	2 783	—	—	4 744	5 787	36	4 709	—	—	—	—	—
Div. ørretfisk <i>Unspec. trouts</i>	—	—	0	1	0	5	0	—	—	—	—	—	—
Kveite <i>Halibut</i>	748	10 418	95	1 355	625	9 012	243	374	0	3	0	1	—
Rødspette <i>Plaice</i>	182	618	121	404	242	838	186	56	—	0	0	0	—
Blåkveite <i>Greenland halibut</i>	1 434	4 080	373	1 217	1 326	4 224	264	1 051	—	5	3	3	—
Smørflýndre <i>Witch</i>	15	39	1	2	18	57	16	—	—	—	—	2	—
Annen flýndre <i>Other flatfish</i>	48	247	11	40	79	357	77	0	—	—	—	0	—
Brosme <i>Tusk</i>	18 004	44 334	2 967	9 662	22 608	73 034	809	72	11 624	10 015	80	1	—
Skrei <i>Spawning cod</i>	65 495	161 352 ^{2,3}	548	2 735	2,3 41080	139 399	639	3 400	21 604	15 207	230	0	—
Vårtorsk <i>Finnmark young cod</i>	52 518	125 243	—	—	2,3 46 156	136 785	914	28 329	10 893	5 844	170	7	—
Annen torsk <i>Other cod</i>	137 280	411 910	2,3 13027	48 121	2,3 137300	477 525	11 404	50 869	20 952	53 476	597	25	—
Lysing <i>Hake</i>	333	1 837	16	78	362	1 768	347	14	—	—	2	0	—
Lange <i>Ling</i>	19 410	73 599	4 403	18 406	20 056	85 532	3 392	57	2 959	13 630	15	0	—
Blålange <i>Blue ling</i>	1 225	3 060	789	2 651	3 796	12 848	184	37	214	3 349	—	15	—
Hyse <i>Haddock</i>	29 110	70 963	7 012	20 074	39 064	115 932	8 585	27 646	1 834	368	627	2	—
Sei <i>Saithe</i>	80 617	140 944	13 048	25 381	98 739	213 367	11 296	31 392	20 317	35 467	226	38	—
Lyr <i>Pollack</i>	1 608	3 922	210	565	1 888	5 138	1 634	166	13	59	16	1	—
Polartorsk <i>Polar cod</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål <i>Norway pout</i>	96 664	40 951	12 185	5 219	84 816	35 468	—	—	—	—	—	84 815	—
Kolmule <i>Blue whiting</i>	215 046	60 291	28	22	147 682	42 749	—	—	120	—	—	147 563	—
Hvitling <i>Whiting</i>	70	135	2	5	59	118	49	9	0	0	—	0	0
Steinbit <i>Catfish</i>	1 609	4 313	1 110	2 214	2 922	5 925	222	2 644	0	3	2	48	—
Tobis <i>Sandeel</i>	58 254	27 051	10 412	4 986	123 728	59 882	—	—	—	—	—	123 728	—
Uer <i>Redfish</i>	6 961	9 141	380	850	5 139	9 980	2 217	2 787	4	93	2	30	—
Rognkjeks <i>Lumpsucker</i>	—	—	564	669	2 076	2 087	7	—	—	2 035	—	34	—
Breiflabb <i>Monk</i>	544	2 500	27	98	587	2 069	463	122	0	2	1	0	—
Horngjel <i>Garfish</i>	0	0	0	1	1	3	1	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell <i>Horse mackerel</i>	959	499	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Småsil <i>Small herring</i>	89	95	41	79	41	79	—	—	—	—	40	1	—
Feltsild <i>Fat herring</i>	1 320	6 647	3	13	136	922	31	3	—	103	1	—	—
Vintersild <i>Winter herring</i>	691	2 217	—	—	883	3 040	—	883	—	—	—	—	—
Nordsjøsil <i>North Sea herring</i>	176	524	—	—	896	3 015	—	780	116	—	—	—	—
Fjordsild <i>Fjord herring</i>	909	2 601	202	843	1 082	3 100	1 004	—	—	78	—	—	—
Sardin <i>Pilchard</i>	1 947	1 138	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brisling fra: <i>Sprat from:</i>													
Nordsjøen <i>The North Sea</i>	51 709	30 041	—	—	50 747	44 039	—	—	—	—	1 073	49 674	—
Norske fjorder <i>Norw. fjords.</i>	2 763	4 138	872	2 554	876	2 561	8	—	—	4	857	8	—
Makrellstørje <i>Tuna</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrell <i>Mackerel</i>	54 657	60 611	10 376	19 098	41 189	56 242	2 389	15 381	—	203	3	21 500	1 711
Pir <i>Young mackerel</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Håbrann <i>Porbeagle</i>	37	283	18	146	32	224	1	31	—	—	—	—	—
Brugde <i>Basking shark</i>	—	—	—	—	1	0	1	—	—	—	—	—	—
Pigghå <i>Picked dogfish</i>	2 940	6 918	80	197	2 451	6 408	2 321	129	—	1	0	—	—
Skate/rokke <i>Skate, ray</i>	599	981	171	295	753	1 374	234	521	0	1	—	1	—
Annen hai <i>Other shark</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe <i>Crab</i>	12	83	9	63	150	355	19	131	—	—	—	—	—
Hummer <i>Lobster</i>	23	1 360	5	243	31	1 780	31	—	—	0	—	—	—
Sjøkreps <i>Norway lobster</i>	4	161	0	3	17	437	17	—	—	—	—	—	—
Reke <i>Deep water prawn</i>	18 529	138 892	7 167	49 572	26 183	198 814	1 843	22 071	—	5	2 248	—	16
Akkar <i>squid</i>	0	2	1	2	25	61	—	23	—	—	—	—	2
Annen fisk <i>Other fish</i>	814	4 898	57	93	909	1 513	61	16	26	0	0	806	—
Uspesifisert <i>Unclassified</i>	—	—	2,3 341	1 403	2,3 1 847	6 416	385	23	1	115	2	1 322	—
Hoder <i>Heads</i>	—	5 544	—	1 701	—	7 071	—	—	—	—	—	—	—
Tang/tare, rå <i>Seaweed, raw</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt <i>Total</i>	1478240	1679294	867 738	222 699	1467538	2010401	80 713	193 068	90 568	140 070	6 198	1955 098	1 815
Salgslag <i>Sales organizations:</i>													
Fjordfisk <i>S/L</i>	2 189	11 745	154	1 541	2 286	13 279	1 928	—	—	—	273	85	—
Skagerakfisk <i>S/L</i>	4 929	27 438	590	3 929	5 737	39 505	2 683	620	—	715	1 714	4	—
Rogaland fiskesalgslag <i>S/L</i>	7 220	21 349	444	1 898	8 944	30 216	5 519	1 840	—	1 533	—	50	—
S/L Hordafisk	3 459	7 903	933	2 288	6 263	15 602	2 076	2 353	—	1 834	—	—	—
Sogn og Fjordane Fiskesalslag	22 871	60 771	2 606	8 657	27 977	85 140	4 052	6 161	4 198	13 482	2	80	—
Sunnm. og Romsd. Fiskesalsl.	66 465	241 361	10 074	41 150	81 444	306 690	10 235	19 343	7 844	43 354	630	34	—
Norges Råfisklag	333 976	862 321	37 618	129 804	324 361	1034190	21 775	141 628	78 406	78 842	1 606	2 083	18
Norges Makrellag <i>S/L</i>	39 330	43 698	8 140	16 853	34 949	49 737	2 312	12 393	—	10	3	19 358	873
Håbrandfiskernes Salslag	36	268	17	135	31	205	—	31	—	—	—	—	—
Noregs Sildesalslag	355 034	146 425	23 396	12 796	375 754	182 966	791	1 150	—	4	1 890	371 921	—
Feitsildfiskernes Salgslag	640 574	254 303	2 615	3 077	598 895	250 878	28 819	7 549	120	296	80	561 109	924
Omsatt utenom salgslagene	2 157	1 712	151	571	897	1 993	523	—	—	—	—	374	—
I alt <i>Total</i>	1478240	1679294	86 738	222 699	1467538	2010401	80 713	193 068	90 568	140 070	6 198	1955 098	1 815

¹ Av dette 40 402 tonn til dyrefôr. Of which 40 402 tons used as animal feedingstuffs.

² Torskelever: juli 44 tonn, jan.-juli 7 254 tonn, Cod liver: July 44 tons, Jan.-July 7 254 tons. Uspes. lever: juli 33 tonn, jan.-juli 201 tonn. Unclassified liver: July 33 tons, Jan.-July 201 tons.

³ Torskerogn: juli 11 tonn, jan.-juli 3 015 tonn. Cod roe: July 1 ton, Jan.-July 3 015 tons. Uspes. rogn: juli 86 tonn, Jan.-juli 1 002 tonn. Unclassified roe: July 86 tons, Jan.-July 1 002 tons.

Fra og med 1980 er mengden oppgitt i rundvekt (levende vekt). Verdien av biprodukter (lever, rogn) er tatt med under de enkelte fiskesorter. From 1980 on, the quantity of fish landed is given in round live weight (nominal catch). Byproducts (liver, roe) are included in the value figures.

Mengde og verdiutbyttet av det norske fisket i august 1980 og jan.-aug. 1979 og 1980. Rund vekt.

Quantity and Value of the Norwegian Fisheries in August 1980 and January-August 1979 and 1980. Nominal catch.

Fiskesorter og salgslag <i>Species and sales organizations</i>	Januar-august 1979 Rund vekt <i>Nominal catch</i>		August 1980 Rund vekt <i>Nominal catch</i>		Januar-august 1980 Rund vekt <i>Nominal catch</i>		ising og fersk bruk <i>fresh consumption</i>	frysing <i>freezing</i>	henging <i>drying</i>	salting	hermetisering <i>canning</i>	oppmaling m.v. <i>reduction etc.</i>	agn <i>bait</i>
	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.							
Fiskesorter Species:	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Ål <i>Eel</i>	192	4 016	69	1 531	198	4 624	198	—	—	—	—	—	—
Havål <i>Conger</i>	—	—	0	0	1	1	1	0	—	—	—	—	—
Laks/sjøørret <i>Salmon, Sea trout</i>	12	570	0	42	16	751	16	—	—	—	—	—	—
Lodde <i>Capelin</i>	703 952	276 336	165 116	91 373	719 117	320 620	28 443	—	—	—	—	690 588	86
Strøm-/vassild <i>Silver smelt</i>	2 140	2 783	127	152	4 871	5 939	36	4 836	—	—	—	—	—
Div. ørretfisk <i>Unspec. trouts</i>	—	—	0	1	0	6	0	—	—	—	—	—	—
Kveite <i>Halibut</i>	858	12 108	54	880	679	9 892	283	387	0	3	0	1	—
Rødspette <i>Plaice</i>	513	1 720	131	440	373	1 278	282	91	—	0	0	0	—
Blåkveite <i>Greenland halibut</i>	1 752	5 000	391	1 219	1 717	5 443	305	1 393	—	6	3	11	—
Smørflyndre <i>Witch</i>	17	45	1	3	19	60	17	—	—	—	—	2	—
Annen flyndre <i>Other flatfish</i>	55	279	8	30	87	387	85	0	0	—	—	0	—
Brosme <i>Tusk</i>	19 417	48 096	1 797	5 742	24 405	78 776	927	74	12 084	11 212	98	2	—
Skrei <i>Spawning cod</i>	65 495	161 352 ^{2,3}	46	243	2,3 41 126	139 642	639	3 400	21 650	15 207	230	0	—
Vårtorsk <i>Finnmark young cod</i>	52 518	125 243	—	—	2,3 46 156	136 785	914	28 329	10 893	5 844	170	7	—
Annen torsk <i>Other cod</i>	147 308	444 104 ^{2,3}	14 353	52 670	23 15 1683	530 195	12 622	57 662	22 765	57 982	617	25	—
Lysing <i>Hake</i>	345	1 885	19	78	381	1 846	364	17	—	—	2	0	—
Lange Ling	21 420	81 689	1 481	5 961	21 537	91 493	3 862	61	3 089	14 505	17	0	—
Blålange <i>Blue ling</i>	1 300	3 246	303	1 013	4 099	13 861	201	37	214	3 634	—	15	—
Hyse <i>Haddock</i>	34 196	82 925	6 869	20 082	45 933	136 014	9 437	33 490	1 926	438	640	2	—
Sei <i>Saithe</i>	103 684	181 415	21 849	42 712	120 588	256 079	12 281	43 328	21 904	42 688	280	105	—
Lyr <i>Pollack</i>	1 811	4 381	206	565	2 094	5 703	1 817	183	13	61	18	1	—
Polartorsk <i>Polar cod</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål <i>Norway pout</i>	110 035	46 569	14 099	6 116	98 915	41 584	—	—	—	—	—	98 914	—
Kolmule <i>Blue whiting</i>	219 313	61 703	327	404	148 009	43 153	325	—	120	—	—	147 565	—
Hvitting <i>Whiting</i>	75	145	1	2	60	120	49	9	0	0	0	0	—
Steinbit <i>Catfish</i>	1 910	5 233	340	713	3 262	6 638	258	2 946	0	3	2	50	—
Tobis <i>Sandeel</i>	75 468	33 865	2 964	1 353	126 692	61 235	—	—	—	—	—	126 692	—
Uer <i>Redfish</i>	7 445	9 925	548	1 192	5 687	11 172	2 567	2 973	4	103	3	30	—
Rognkjeks <i>Lumpsucker</i>	—	—	68	104	2 144	2 191	7	—	—	2 101	—	36	—
Breiflabb <i>Monk</i>	584	2 668	35	132	622	2 201	494	127	0	2	1	0	—
Horngjel <i>Garfish</i>	0	0	—	—	1	3	1	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell <i>Horse mackerel</i>	959	499	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Småsild <i>Small herring</i>	386	375	1 274	2 899	1 315	2 978	1	—	—	0	1 204	110	—
Feitsild <i>Fat herring</i>	1 822	9 775	209	575	345	1 497	114	3	—	220	8	3	—
Vintersild <i>Winter herring</i>	691	2 217	—	—	883	3 040	—	883	—	—	—	—	—
Nordsjøsild <i>North Sea herring</i>	296	973	—	—	896	3 015	780	116	—	—	—	—	—
Fjordsild <i>Fjord herring</i>	1 308	4 160	594	1 957	1 676	5 057	1 474	—	—	202	—	—	—
Sardin <i>Pilchard</i>	1 947	1 138	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brisling fra: <i>Sprat from:</i>													
Nordsjøen <i>The North Sea</i>	51 709	30 041	—	—	50 747	44 039	—	—	—	—	1 073	49 674	—
Norske fjorder <i>Norw. fjords.</i>	3 872	5 804	3 603	9 166	4 479	11 727	30	—	—	35	3 872	538	4
Makrellstørje <i>Tuna</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrell <i>Mackerel</i>	98 402	105 288	25 011	38 260	66 200	94 502	2 692	36 777	—	206	68	22 330	4 125
Pir <i>Young mackerel</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Håbrann <i>Porbeagle</i>	80	527	17	138	49	362	1	48	—	—	—	—	—
Brugde <i>Basking shark</i>	—	—	91	42	92	42	92	—	—	—	—	—	—
Pigghå <i>Picked dogfish</i>	3 578	8 460	530	1 343	2 981	7 751	2 821	159	—	1	0	—	—
Skate/rokke <i>Skate, ray</i>	698	1 145	72	153	825	1 527	265	564	0	1	—	1	—
Annen hai <i>Other shark</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe <i>Crab</i>	28	189	13	88	163	443	32	131	—	—	—	—	—
Hummer <i>Lobster</i>	24	1 388	0	4	31	1 784	31	—	—	0	—	—	—
Sjøkreps <i>Norway lobster</i>	4	171	0	5	17	442	17	—	—	—	—	—	—
Reke <i>Deep water prawn</i>	24 099	177 674	6 475	48 319	32 658	247 133	1 984	27 953	—	5	2 701	—	16
Akkar <i>squid</i>	3	9	4	6	29	67	—	24	—	—	—	—	6
Annen fisk <i>Other fish</i>	920	5 146	133	137	1 042	1 650	68	18	45	1	0	909	—
Uspesifisert <i>Unclassified</i>	—	—	2,3 88	500	2,3 1 935	6 916	410	23	1	118	2	1 380	—
Hoder <i>Heads</i>	—	6 607	—	571	—	7 642	—	—	—	—	—	—	—
Tang/tare, rå <i>Seaweed, raw</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt Total	1762641	1958887	269 317	338 919	1736855	2349320	87 260	246 048	94 715	154 583	11 013	1138991	4 237
Salgslag Sales organizations:													
Fjordfisk S/L	2 638	14 983	377	3 352	2 663	16 631	2 148	—	—	—	430	85	—
Skagerakfisk S/L	5 555	31 577	870	5 023	6 607	44 528	3 191	641	—	874	1 896	4	—
Rogaland fiskesalgslag S/L	7 944	25 514	349	2 031	9 293	32 247	5 803	1 842	—	1 594	—	52	—
S/L Hordafisk	3 755	8 532	488	1 332	6 751	16 934	2 496	2 380	—	1 875	—	—	—
Sogn og Fjordane Fiskesalgslag	25 294	65 932	1 193	3 885	29 170	89 025	4 369	6 426	4 354	13 926	2	91	0
Sunnm. og Romsd. Fiskesalsl.	71 553	258 755	9 684	41 806	91 128	348 496	11 225	22 409	7 975	48 819	662	35	—
Norges Råfisklag	374 781	975 485	43 459	130 508	367 820	1164698	24 699	169 687	82 266	87 034	1 799	2 309	22
Norges Makrellag S/L	72 688	79 488	17 375	29 749	52 324	79 486	2 602	28 084	—	13	68	19 401	2 156
Håbrandfiskernes Salgslag	66	507	17	135	48	340	—	48	—	—	—	—	—
Noregs Sildealslag	412 280	174 499	51 472	36 342	427 226	219 308	1 149	1 150	—	30	5 757	419 142	—
Feitsildfiskernes Salgslag	782 901	320 966	143 881	84 207	742 776	335 085	28 903	13 381	120	418	399	697 498	2 059
Omsatt utenom salgslagene	3 186	2 649	152	549	1 049	2 542	675	—	—	—	—	374	—
I alt Total	1762641	1958887	269 317	338 919	1736855	2349320	87 260	246 048	94 715	154 583	11 013	1138991	4 237

¹ Av dette 41 758 tonn til dyrefór. Of which 41 758 tons used as animal feedingstuffs.

² Torskelever: august 52 tonn, jan.-aug. 7 306 tonn, Cod liver: August 52 tons, Jan.-Aug. 7 306 tons. Uspes. lever: august 14 tonn, jan.-aug. 215 tonn. Unclassified liver: August 14 tons, Jan.-Aug. 215 tons.

³ Torskerogn: august 1 tonn, jan.-aug. 3 016 tonn. Cod roe: August 1 ton, Jan.-Aug. 3 016 tons. Uspes. rogn: august 42 tonn, Jan.-aug. 1 044 tonn. Unclassified roe: August 42 tons, Jan.-Aug. 1 044 tons.

Fra og med 1980 er mengden oppgitt i rundvekt (levende vekt). Verdien av biprodukter (lever, rogn) er tatt med under de enkelte fiskesorter. From 1980 on, the quantity of fish landed is given in round live weight (nominal catch). Byproducts (liver, roe) are included in the value figures.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til							
	6-12/10	13-19/10	pr. 19/10 1980		Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
Pigghå	—	—	—	1	0	1	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	1	0	—	9	3	6	—	—	0	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	4	2	2	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	0	—	46	13	—	—	—	16	—	17	
Hummer	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Sjökreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	4	4	—	489	163	326	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert ..	19	20	—	655	43	236	110	9	4	206	47	
I alt	1 373	746	—	95 327	10 683	31 811	22 702	28 557	1 303	206	64	
<i>Prissone 7/8 - Trøndelag⁴</i>												
Torsk	34	15	—	3 701	1 279	732	501	1 177	10	1	—	
Skrei	28	13	—	249	249	—	—	—	—	—	—	
Hyse	5	5	—	4 516	4 308	146	0	56	6	—	—	
Sei	135	202	—	4 808	389	1 260	420	2 739	0	—	—	
Brosme	8	2	—	1 216	15	0	506	695	—	—	—	
Lange	1	1	—	760	5	—	441	313	—	—	—	
Blålange	2	5	—	342	4	0	274	65	0	—	—	
Lyr	4	4	—	229	195	25	6	2	1	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	0	1	—	100	34	66	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	3	—	3	—	—	—	—	—	
Rødspette	0	0	—	6	6	0	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	0	0	—	5	3	1	—	—	—	—	—	
Uer	3	12	—	322	294	25	4	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	1	0	—	14	13	1	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	—	0	—	2	2	1	—	—	—	—	—	
Ål	—	0	—	24	24	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	19	24	—	998	138	—	—	—	658	—	201	
Hummer	0	0	—	4	4	—	—	—	—	—	—	
Sjökreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Reke	0	1	—	128	128	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert ..	0	2	—	120	36	4	36	1	0	43	—	
I alt	242	285	—	17 547	7 127	2 263	2 188	5 048	675	44	201	
<i>Prissone 9 — Nordmøre⁵</i>												
Torsk	54	44	—	1 804	577	435	749	44	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	25	7	—	714	543	145	2	24	—	—	—	
Sei	165	87	—	4 991	613	1 314	1 695	1 362	—	7	—	
Brosme	107	177	—	3 973	8	—	844	3 212	—	—	—	
Lange	23	28	—	1 213	6	—	1 015	192	—	—	—	
Blålange	4	11	—	473	1	—	366	106	—	—	—	
Lyr	2	7	—	214	191	22	1	0	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Kveite	1	0	—	35	10	25	—	—	—	—	—	
Blåkveite	0	2	—	3	—	3	—	—	—	—	—	
Rødspette	0	0	—	5	5	0	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	0	0	—	5	4	0	—	—	—	—	—	
Steinbit	0	0	—	14	6	8	—	—	—	—	—	
Uer	8	10	—	341	247	93	0	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	0	0	—	13	10	3	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	1	1	0	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	1	0	—	22	2	20	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	26	36	—	406	8	—	—	—	398	—	—	
Hummer	0	1	—	7	7	—	—	—	—	—	—	
Sjökreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert ..	0	0	—	24	12	4	—	—	—	8	—	
I alt	418	411	—	14 260	2 254	2 071	4 672	4 849	398	15	—	

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9, Nordmøre.

Fisk brakt i land i tiden 1. januar – 16. november 1980 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	3-9/11	10-16/II	pr. 16/11 1980		Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre-og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakfisk S/L</i>											
Torsk	50	29	—	1 066	650	138	277	—	—	—	—
Hyse	3	2	—	165	111	51	2	—	—	—	—
Sei	17	10	—	1 051	537	312	203	—	—	—	—
Brosme	0	0	—	14	2	0	12	—	—	—	—
Lange	3	3	—	185	48	2	135	—	—	—	—
Blålange	0	0	—	5	1	0	4	—	—	—	—
Lyr	51	22	—	642	466	154	21	—	—	—	—
Hvitting	0	0	—	9	3	6	0	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	—	10	10	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	1	—	24	24	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	33	33	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	24	29	—	254	254	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	1	—	24	24	—	—	—	—	—	—
Ål	6	1	—	95	95	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	1	1	—	7	7	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	—	6	6	—	—	—	—	—	—
Reke	54	35	—	2 619	362	7	—	—	2 251	—	—
Annet og uspesifisert	25	12	—	1 521	1 304	—	218	—	—	—	—
I alt	237	146	—	7 736	3 944	670	872	—	2 251	—	—
<i>Rogaland Fiskesalgslag S/L</i>											
Torsk	26	—	—	782	508	15	259	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	634	83	381	171	—	—	—	—
Hyse	10	—	—	273	273	—	—	—	—	—	—
Sei	254	—	—	3 716	1 167	1 155	1 394	—	—	—	—
Brosme	3	—	—	68	25	—	43	—	—	—	—
Lange	6	—	—	190	34	—	157	—	—	—	—
Blålange	1	—	—	15	9	—	6	—	—	—	—
Lyr	38	—	—	373	369	3	1	—	—	—	—
Hvitting	1	—	—	11	11	—	—	—	—	—	—
Lysing	6	—	—	135	130	5	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	—	6	6	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	8	8	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	—	7	7	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	—	6	4	—	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	3	—	—	95	95	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	44	—	—	670	670	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	—	—	26	26	—	—	—	—	—	—
Ål	0	—	—	67	67	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	52	—	—	408	408	—	—	—	—	—	—
Hummer	1	—	—	13	13	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Reke	20	—	—	868	868	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	4	—	—	92	92	—	—	—	—	—	—
I alt	471	—	—	8 468	4 876	1 560	2 032	—	—	—	—
<i>Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag</i>											
Torsk	25	30	—	28 758	2 210	14 889	11 659	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	20	10	—	3 884	769	2 995	50	70	—	—	—
Sei	300	550	—	30 419	2 500	10 330	12 514	4 975	100	—	—
Brosme	350	180	—	7 720	—	—	4 620	3 100	—	—	—
Lange	—	130	—	8 075	1 960	—	5 965	150	—	—	—
Blålange	—	50	—	2 158	2 158	—	2 158	2 158	—	—	—
Lyr	—	—	—	10	10	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	20	20	—	270	110	160	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	3-9/11	10-16/11	pr. 2/11 1980		Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	—	320	20	300	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	20	—	—	70	—	70	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	20	—	—	130	—	30	—	—	80	20	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	3 085	110	2 655	320	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	755	970	—	84 899	7 689	31 429	37 286	8 295	180	20	—

LÅN & LØYVE

Samtykke til kjøp

Atle Remme, Vatne, og Per Remme, Trofors, har fått samtykke til å erverve eiendomsretten til 1/9 part i m/s «Remegg» M-75-H.

Jostein S. Øvretveit, Tælavåg, får likeså løyve til å erverve eiendomsretten til Astrid Øvretveits 14 aksjer i 1/3 Malmen som eier av m/s «Malmen» H-83-S.

Og så er det Osvald Andreassen, Sortland, som Fiskeridirektøren har gitt løyve til å kjøpe m/s «Sulanger» SF-425-SU. Det gis også tilsagn om at det kan påregnes ringnottillatelse for fartøyet. Tillatt lastekapasitet er fastsatt til 3 700 hl. P/R Sulanger, v/Hanna Færøy, er gitt beskjed om at det ikke kan påregnes ringnottillatelse til noe annet fartøy som erstatning for m/s «Sulanger».

Rettleider i Åfjord

Finn Lyngdal er ansatt som fiskerirettleder i vikariat for Arvid Johansen. Sistnevnte er innvilget permisjon fra 1.12.80 til 30.11.82.

Flytting

Lyngnes Fiskeoppdrett, Rørvik, er gitt tillatelse til å flytte matfiskanlegget fra Hansvikvågen i Vikna kommune til Brakstadsundet i Fosnes kommune. På grunn av at anlegget flyttes over kommunegrensene blir reg.nr. endret til NT/fs. 2.

Permisjoner

Fiskerirettleder Roald Jørgensen, Egersund, skal ha permisjon fram til 1.7.82. Kjell Kløven, Egersund, skal vikariere i stillingen.

En annen rettleder, Fritz N. Jensen, skal ha permisjon fram til 30.6.82. I hans sted vikarierer Hans Husby, Reine.

Sildesalterier

Fiskeridirektøren har godkjent anlegget til Erling F. Strømsholm, Tømmervåg, for salting av sild.

Samme godkjenning er gitt Brødrene Oldervik, Mjøsundet.

Nye anlegg

«Salangfisk» v/ Odd G. Bekkeli, Tennevold, er gitt løyve for klekkeri og oppal av 50 000 stk. sjødyktig settefisk, lokalisert til g.nr. 20, br.nr. 120 i Salangen. Anlegget har fått reg.nr. T/sl.1.

Karmøy Laks 1/3 v/Per K. Vik, Skudeneshavn, er likeså gitt løyve for klekkeri og oppal av samme antall settefisk. Dette anlegget er lokalisert til Syrevågen, Karmøy. Anlegget har fått reg.nr. R/k. 6.

M/S «Kårstein»

Geir Julius Stensen, Nuvsvåg, har fått tillatelse til å kjøpe m/s «Kårstein» F-117-BD. Fiskeridirektøren gir også tilsagn om at det kan påregnes loddetrål-tillatelse for fartøyet. Samtidig trekker Fiskeridirektøren tilbake tilsagn om loddetrål-tillatelse for m/s «Sundsholm» N-46-VV. Den nåværende eier av m/s «Kårstein» er Willy Jacobsen, Båtsfjord. Fartøyet er bygd i 1963 og er på 45 brt/19,1 meter lengste lengde.

Utførsel av viktige fisk- og fiskeprodukter januar—september 1980 fordelt på land

Etter Statistisk Sentralbyrå månedsoppgave

Vare og land	Sept Tonn	Jan.— Sept Tonn	Vare og land	Sept Tonn	Jan.— Sept. Tonn	Vare og land	Sept. Tonn	Jan.— Sept. Tonn
<i>Fersk og fryst sild og brisling</i>			<i>Saltet fisk ellers</i>			<i>Fisk, tilberedt eller kon- servert, herunder kaviar og kaviaretterlign. i luft- tett lukte kar</i>		
Danmark	850	2 060	Finland	4	4	Finland	0	68
Belgia, Luxembourg	—	—	Sverige	48	264	Sverige	60	527
Nederland	38	237	Frankrike	88	1 680	Belgia, Luxembourg	78	570
Storbrit. og N.-Irland	—	50	Hellas	—	583	Nederland	10	58
Tsjekkoslovakia	—	18	Italia	194	4 934	Storbrit. og N.-Irland	67	530
Vest-Tyskland	22	176	Spania	151	2 235	Vest-Tyskland	24	142
Andre land	88	139	Vest-Tyskland	0	697	Mozambique	—	300
<i>I alt</i>	<i>998</i>	<i>2 679</i>	Andre land	19	212	Sudan	—	2
			<i>I alt</i>	<i>506</i>	<i>10 609</i>	Sør-Afrika	79	735
<i>Fersk fisk ellers</i>						Japan	—	194
Danmark	221	2 557	<i>Tørrfisk</i>			Canada	47	213
Sverige	81	1 581	Finland	13	28	U.S.A.	760	4 570
Belgia, Luxembourg	20	217	Sverige	10	68	Bolivia	—	—
Frankrike	393	2 176	Italia	821	2 530	Austral-Sambandet	76	705
Nederland	23	125	Jugoslavia	—	—	New Zealand	—	69
Storbrit. og N.-Irland	163	3 735	Vest-Tyskland	1	84	Andre land	316	1 462
Sveits	11	110	Ghana	—	20	<i>I alt</i>	<i>1 516</i>	<i>10 145</i>
Vest-Tyskland	313	3 304	Kamerun	34	347			
Andre land	45	914	Nigeria	2 649	8 593			
<i>I alt</i>	<i>1 271</i>	<i>14 720</i>	Mexico	—	—			
			U.S.A.	54	99	<i>Krepsdyr og bløtdyr, til- beredt eller konservert ikke i lufttett lukte kar</i>		
<i>Fryst fisk ellers unntatt fileter</i>			Andre land	36	1 103	Danmark	218	1 124
Danmark	54	1 579	<i>I alt</i>	<i>3 618</i>	<i>12 873</i>	Sverige	320	2 621
Finland	950	3 890				Storbrit. og N.-Irland	455	2 431
Sverige	24	407	<i>Klippfisk</i>			Vest-Tyskland	23	304
Belgia, Luxembourg	36	146	Belgia, Luxembourg	48	299	Andre land	145	688
Frankrike	37	545	Frankrike	492	4 625	<i>I alt</i>	<i>1 161</i>	<i>7 168</i>
Nederland	3	1 075	Italia	816	3 683			
Sovjetunionen	—	—	Nederland	29	170			
Spania	114	316	Portugal	76	1 302			
Storbrit. og N.-Irland	201	2 902	Spania	139	1 473			
Tsjekkoslovakia	—	159	Vest-Tyskland	127	855			
Vest-Tyskland	190	3 792	Angola	—	400			
Nigeria	4 182	18 259	Kongo, Brazzaville	417	1 822			
Japan	37	11 720	Zaire	771	2 171			
U.S.A.	60	104	Sudan	—	—			
Andre land	235	1 969	Zambia	—	—			
<i>I alt</i>	<i>6 122</i>	<i>46 864</i>	Sør-Afrika	34	287			
			Canada	9	56			
<i>Fryste fileter av fisk, unntatt sild</i>			Domingo-Republikken	151	1 449	<i>Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr</i>		
Danmark	40	119	Franske Antiller	148	1 099	Danmark	—	3 136
Finland	1 681	4 453	Mexico	100	277	Finland	6 113	33 900
Sverige	635	4 408	Nederlandske Antiller	18	194	Sverige	7 925	67 749
Frankrike	64	940	U.S.A.	33	215	Belgia, Luxembourg	600	2 901
Italia	—	394	Argentina	20	564	Frankrike	2 780	27 904
Nederland	40	450	Brasil	702	12 382	Hellas	—	3 609
Storbrit. og N.-Irland	886	22 251	Venezuela	300	615	Italia	60	240
Sveits	84	484	Andre land	456	2 759	Nederland	875	5 020
Tsjekkoslovakia	8	1 501	<i>I alt</i>	<i>4 887</i>	<i>36 697</i>	Polen	—	1 550
Vest-Tyskland	159	2 647				Portugal	—	—
Østerrike	119	1 161	<i>Krepsdyr og bløtdyr, ikke hermetiske</i>			Storbrit. og N.-Irland	2 450	27 605
U.S.A.	1 541	11 469	Sverige	253	2 343	Sveits	1 100	8 680
Austral-Sambandet	10	124	Frankrike	2	68	Tsjekkoslovakia	425	11 736
Andre land	89	469	Italia	—	—	Vest-Tyskland	—	7 353
<i>I alt</i>	<i>5 356</i>	<i>50 869</i>	Storbrit. og N.-Irland	1	245	Øst-Tyskland	—	—
			Japan	177	1 355	Israel	—	558
<i>Saltet sild unntatt fileter</i>			Andre land	83	590	U.S.A.	—	19
Danmark	2	15	<i>I alt</i>	<i>516</i>	<i>4 601</i>	Andre land	1 187	8 416
Finland	118	211				<i>I alt</i>	<i>23 516</i>	<i>210 377</i>
Sverige	24	391						
Andre land	22	121						
<i>I alt</i>	<i>166</i>	<i>736</i>						

Fiskets Gang

PUBLISHED BY
THE DIRECTOR-GENERAL OF FISHERIES

P. O. Box 185/186,
N - 5001 BERGEN, NORWAY

The annual subscription rate for the 26 issues is Nkr. 90.— for the Scandinavian countries. Outside Scandinavia the rate is Nkr. 110.—.

Air Mail against charge of extra air postage.

Fiskets Gang is the only official Norwegian journal for the fishing industry. Fiskets Gang is published fortnightly, and has subscribers all over the world.

In Fiskets Gang you will find reports on the Norwegian fisheries with detailed statistics. The statistical part also comprise information on the Norwegian exports of fishery products.

You will be kept well informed of new Norwegian legislation regarding the fishing industry, and of other announcements of interests. Progress reports from the Research Institutes are published frequently. You will also be able to study the results of investigations into costs and earnings in the industry. Articles of special interest are published in every issue of the journal.

Translated «cuttings» from fishery publications from all over the world are presented under a special heading. News from other sources is also given under this heading.

The text is in Norwegian. Key words in English to aid understanding of the text of table headings and columns are given at regular intervals.

To FISKETS GANG, Directorate of Fisheries. P.O. Box 185/186, N-5001 Bergen, Norway.

Please add my/our name and address
to your subscription list.

Please forward advertisement rates and
necessary information on technical details.

Name:

Address:

Fiskets Gang

UTGITT AV FISKERIDIREKTØREN
Postboks 185/186
5001 BERGEN
TELEFON (05) 23 03 00

Fiskets Gang er det eneste offisielle blad for norsk fiskerinæring, og blir utgitt hver 14. dag.

I Fiskets Gang vil en finne variert stoff om norske fiskerier, reportasjer og intervju, detaljert statistikk over ilandbrakte fiskekvanta og eksport av fiskeprodukter.

Fiskets Gang inneholder alle nye lover og bestemmelser i forbindelse med norske fiskerier, meldinger fra Fiskeridirektøren og andre meldinger av interesse i forbindelse med fisket.

Rapporter fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitut om utviklingen av fiskebestandene og resultater fra forsøksfiske finnes også i Fiskets Gang.

I den faste spalten «Fiskerinytt fra utlandet» presenteres fiskerinyheter fra hele verden.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 90,— pr. år for de skandinaviske land og kr. 110,— for andre land, med tillegg for luftpost. Fiskerifagstudenter kr. 60,—.

TIL FISKETS GANG, Fiskeridirektoratet, Postboks 185/186, 5001 Bergen

Jeg ønsker å abonnere på FISKETS GANG:

Navn:

Adresse:

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVF.

Kjøp og salg av fiskefartøy

*Det naturlige
mellomledd —*

J. GRAN & CO.
SKIPSMEKLERE

KONG OSCARSGT. 62, 5000 BERGEN • TLF. 05-312711 • TELEX: 42025 wensa

